BnF Gallica

Grec 1640

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 1640

BnF Gallica

LEO VI Sapiens, imperator CP. Prochiron legum. Auteur du texte.
Grec 1640. 1301-1400.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

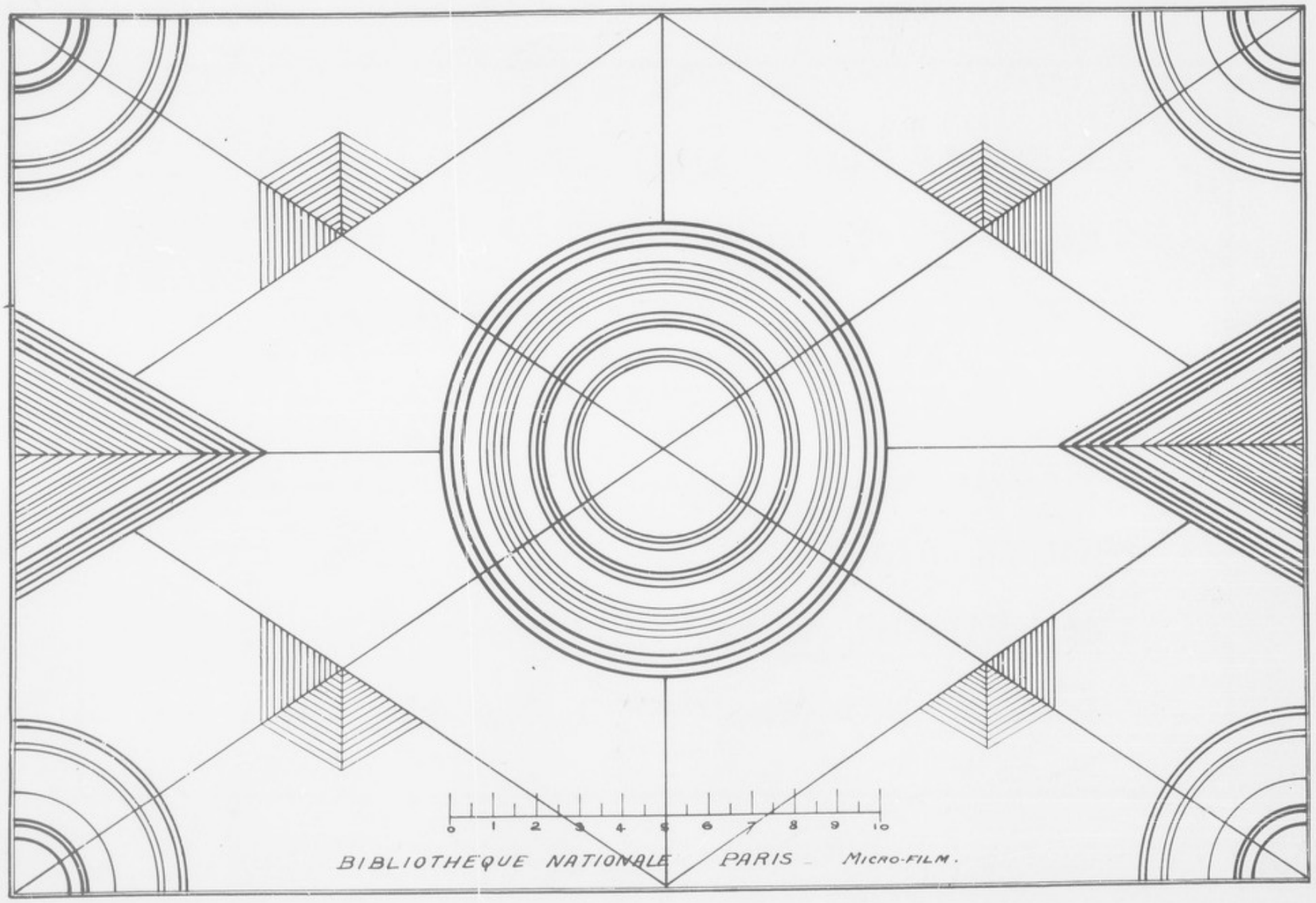
- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 1640

DANS L'INTÉRÊT DE LA RECHERCHE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE TIENT UN FICHIER DES TRAVAUX RELATIFS AUX MANUSCRITS QU'ELLE CONSERVE.

ELLE PRIE LES UTILISATEURS DU PRÉSENT MICROFILM DE LUI SIGNALER LES ÉTUDES QU'ILS *ENTREPRENDRAIENT* *ET PUBLIERAIENT* A L'AIDE DE CE DOCUMENT.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
PARIS

DÉPARTEMENT DES MANUSCRITS

Grec 1.640

Fo 1

a 206

R. 5325

(6, 277 4)

: 12,5

GR. 1640.

XENOPHON

Volume composé de 206 feuillets numérotés

plus les feuillets 136BIS et 141BIS

et deux feuillets préliminaires cotés A et B.

14 Décembre 1877.

17

Ottob. 9. 1.°

1640.

1640. Xenophontis Cyropædiæ libri VIII. (1): — Anonymi iambi in laudem Leonis imp. : Οὐδὲν σε σφενδόν... (123 v°): — Xenophontis de Cyri expeditione libri VII. (124).
XIV s. Parch. 206 fol. (Medic.-Reg. 2535.) M.

1640.

ΙΗΣ
ΧΡΣ

2535.

Xenophontis De expeditione Cyri Libri VIII. fol. 1.

Eiusdem De expeditione Cyri Libri VII. fol. 124.

cod. membran. Ussh. 58 recentissimae notae. fol.

fol. 123. V. Iambi, quibus continetur Elogium Leonis Imperatoris.

687. 2535.

ξενοφῶντος κύρου παιδείας λόγος πρῶτος.

σεται μόνον· ὃ κοινὸν τῶν ὀνύχων καὶ τριχῶν· καὶ τὰ ἄρ-
τα τὰ δὲ σύροις· ἀστυρίοις· ἄρνασι· καὶ
παιδίσκας· φρύγια· ἀμφοτέροις· λυδιστί·
κιλίκας· φοίνικας· βαβυλωνίους· ἠρξὲ δὲ
βακτριανῶν· καὶ ἰνδῶν· καὶ κιλίκων· ὡσαύτως
σακῶν· καὶ παφλαγόνων· καὶ μεγαδόξων· καὶ
ἐλλήνων· ἀφ' ὧν ἀπεμπολοῦσι τὸν ὀνόμενον
ἔχοι τις εἰπεῖν· ὅσων ἄρξει δὲ καὶ ἑλλήνων τῶν
νῆσόν τε καὶ ἠπείρου· κατάξει δὲ ὑπὸ θάλασσαν καὶ κύπριοι·
καὶ ἀργυρίου· καὶ τοίνυν τοῦτο τῶν ἐθνῶν ἠρξε
οὔτε αὐτοῦ ὁμολογοῦντος, οὔτε ἀλλήλοις·
καὶ ὅμως ἐδόκει μὲν ἡ ἀφίξις ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας
τὰ αὐτοῦ φόβῳ· ὡς τε καταπλῆξαι πάντας,
καὶ πυνθάνομαι ἐπιχειρῆσαι αὐτὸν· ὅπως
ὁμήγυριν ἁθρόαν τοσαύτην πάντας αὐτῷ χαρίζεσθαι,
ὡς τε μὴ αὐτοῦ μανίᾳ δοκεῖν κυβερνᾶσθαι·
ἀνὴρ γὰρ στρατὸν τοσοῦτον φύλαι, ὡς τε καὶ ἐλεθῆ-
ναι ἐρίτιμον ὄντα· ἐπεὶ ἀνὴρ ἐξ ἁπάντων ἐκείνων
ζῆ βασιλεύων· ὡς τε παρὸς ἔως, ὡς τε ἐπὶ θρᾴκην·
ὡς τε ἐπὶ σάρκτον· ὡς τε πρὸς μεσημβρίαν·
λίαν εἰσὶ μὲν δίκαιον ὄντα θαυμάζεσθαι τοῦτον τὸν
ἄνδρα, ὅσοι ἐπαινοῦμεν τὸ πρὸ τῶν γονέων· καὶ ποίαν
τινὰ φύσιν ἔχων· καὶ ποίαν τινὰ παιδεύσεως τοσοῦτον δύνα-
ται τὸ ἀρχεῖον ἀνόσον· ὅσῳ οὖν καὶ
ἄνθρωπος καὶ ἀνὴρ ὢν κοινῇ μετὰ πάντων ἀνθρώπων
ταῦτα παρασκευάσασθαι· ὡς ἐπὶ μὲν δύ-
ναται κρατεῖν, καὶ ἐμβύσσου· περσοῦ βάσει·
ὁ δὲ καὶ ἐμβύσσου οὐ τοσοῦτος, τοῦ περσῶν λαοῦ κρείσσων· οἵ τε
περσῶν, ἀπὸ περσέως κλήζοντες· μέρος τε
ὁμολογοῦσι μέγα γένεσθαι· ἢ δὲ μήτηρ ἀνὴρ
αὐτῷ, θαυμάσιον ἠνθῦτε τὴν τοῦ μὲν ἀλογωτάτου

ἀλλὰ καὶ καλοκἀγαθωτάτου ἀνδρὸς εἶναι παῖ-
τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τοῖς ἀρχουσι· τὰ δὲ καὶ ὡφε-
λούμενοι ἔσεσθαι· ἀγαθοῖς ἔσεσθαι μᾶλλον
σιωπᾶν ἢ παρρησιάζεσθαι· ὅτοις ἀγαθοῖς ἐστιν
ἐλθόντα, οὕτως ἐπιτιμῶσι κομψῶς τοῖς
ἀμείνοσι· ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ
φιλοσοφικός τις, καὶ ἀληθείας ἐραστής· ὡς τὸ παράπαν
ζῆν ἀνεπιστήμονα ἀρετῆς· ὃ δὲ μὴ ζῆν ἀνεπιστήμονα
ὁποῖόν τι ἡ ὕδρος ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐρίστου· ὡς τὸ παράπαν
μὴ ὁποῖόν τι ἀνεπιστήμονα ἀρετῆς· ὁποῖόν τι
ἀνεπιστήμονα ἀρετῆς· ὁποῖόν τι ἀνεπιστήμονα
ἀρετῆς·

τοῖς ἀρχουσι χρῆσθαι ἢν πλείω τοῦ ἐνιαυτοῦ.
καὶ ὁ τὰ μὲν ἄλλα ἐπιτήδειος ἐστι τοῖς ἀρχουσι
καὶ ὁ τὰ μὲν ἄλλα ἐπιτήδειος ἐστι τοῖς ἀρχουσι
ἡμέρας τῆς φυλακῆς. ποιοῖ δὲ τοῦτο πολλαχοῦ
τοῦ μηνός. ἔχοντας σφᾶς τοιούτους τοὺς
καὶ παρὰ τὴν φυλακὴν ἀγαθοὺς κοιλοπόδας.
χαριν. ἐξιόντος τοῦ ἔτους. ἀπὸ τοῦ
ἀφιέναι. τοὺς δὲ ἄλλους, ὅσοι χειροτονηθέντες.
τοῦτο δὲ καὶ δημοσίᾳ τοῦ θηραῦ ἀποστέλλουσι.
καὶ ζητοῦσι λύκους τοὺς καὶ ἄλλους πολεμοῦντας
ἑαυτοῖς. καὶ αὐτοὺς τὸ θηρᾶν. καὶ τοὺς ἄλλους
γενέσθαι, ὅ τι πλείστους θηρᾶν. ἐπὶ τὴν
ἀποκτείναντι αὐτῶν μάλιστα τοὺς πολεμίους.
καὶ γὰρ τροφεῖα αὐτοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ δίδοται.
θηλυκὸν ἀνέχθαι. τὸ μὲν ἄρσεν καὶ ὅσοι τοιοῦτοι
καὶ δαφνίοις. ἀναλίσκειν καὶ τὸ ζῷον τὸ θηρίον καὶ
ἀκοντίσαι ὅ τι πλεῖστοι. καὶ τὴν ψυχὴν
ἐς τὸ πολλάκις ἀποκτεῖναι, ὅταν τι τοῦ
ἀλκίμου θηρίου ἀποθάνῃ. τοιοῦτον μὲν δὴ
τὸ ὄρος φυλάξαντας τὸ θῆρας
μηνός. ὡς τὸ οὐρεσίδιον ἀφῖκται τὸ θηρᾶν τὰ
τῶν ἀρχόντων παρόντα. ὅτε ἔρχονται
ἑκὸς τῶν παρόντων. καὶ θηρῶσι. ποιοῦνται
ὃς ἂν ἀφικόμενος, ἢ μὴ θηρᾶν ἢ μὴ
ἐξεῖναι καὶ ὁπόσα τὰ θηρία ἔχοντα, ἢ ἄλλως ἐθελήσωσι
τριῶν ἡμερῶν περὶ τὴν θήραν. τὸν δὲ
ἀποκτείνας ἡμέρας σὺν τοῖσι παροῦσι
καὶ μιᾶς ἀφῖκται τούτων τὰς ἡμέρας. λοιπὸν
ποιοῦσι, τοῦ δὲ ἀφικομένου καὶ τὰ

ἄριστα ἐστὶ τοῖσι ἀρχουσι. καὶ ἐπὶ τὴν θήραν
ὅτι ἂν ἐπιτήδειον ἐς τὴν θήραν. καὶ
ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια. ἐπὶ τὸ δεῖπνον
ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἐπὶ τὴν θήραν. ἐπὶ τὴν
ἐπὶ τὴν θήραν. ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἐπὶ τὴν
θήραν. ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἐπὶ τὴν θήραν.
ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἐπὶ τὴν θήραν. ἐπὶ τὸ
δεῖπνον. ἐπὶ τὴν θήραν. ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐπισκόπους καὶ τοὺς ἐφόρους καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τοὺς ἐν τέλει ὄντας καὶ τοὺς ἰδιώτας καὶ
τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πένητας καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις
καὶ τοὺς ἐν θλίψεσι καὶ τοὺς ἐν ἐξορίαις καὶ τοὺς ἐν
δεσμοῖς καὶ τοὺς ἐν μετανοίαις καὶ τοὺς ἐν ἁμαρτίαις
καὶ τοὺς ἐν ἀκαθαρσίαις καὶ τοὺς ἐν ἀκολασίαις καὶ
τοὺς ἐν ἀδικίαις καὶ τοὺς ἐν ἁρπαγαῖς καὶ τοὺς ἐν
ἀπάταις καὶ τοὺς ἐν ἀσελγείαις καὶ τοὺς ἐν ἀσωτίαις
καὶ τοὺς ἐν ἀκρασίαις καὶ τοὺς ἐν ἀπονοίαις καὶ τοὺς
ἐν ἀλαζονείαις καὶ τοὺς ἐν ὑπερηφανίαις καὶ τοὺς ἐν
ἀκαταστασίαις καὶ τοὺς ἐν ἀκαταστάτοις καὶ τοὺς ἐν
ἀκαταστάτο

φύσει φιλόστοργοσ ὢν, ἅπασι τοῖσ τοῦ αὐτοῦ εἴδουσ
ἀνθρώποις παλαισμωτὸ θρέμμα ὄντοσ· καὶ παλαι-
φίλων ἀπαλλοίοτο· καὶ ὑρῶν δὲ ἑαυτὸν κεκοσμη-
μένον· καὶ ὀφθαλμῶν ὑποβραφῆ· καὶ χεῖρασ τοσ
μύρου· καὶ τρίχα· καὶ κόμαισ ἐπιθέσθαι οἷσ ἂν ὁ δεσπότησ
ἡδέωσ κεκοσμημένοσ ἐπιδείκνυται· ταῦτα τὰ τοῦ κυρίου
καὶ οἱ τοῦ φυρὸσ χρυσοῦ· καὶ οἱ καθ' ὕδωρ·
καὶ οἱ ἀργυροῖοι οἱ περὶ τὴν ἕρραν· καὶ τὰ τοιαῦτα
περὶ ταῦτα ἔργα· ἃ καὶ τοῖσ οἴκοι
Καὶ γὰρ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐσθῆτα τοῦ φαυλοτέρου,
καὶ αὐλίδια ταὐτὰ ἑαυτοῦ ἑώρα· ὁρῶν δὲ τὸν κόσμον
τοῦ παιδὸσ ὑπερηδόμενον αὐτῷ, ἔλεγον· ὦ μέλε·
ὡσ καλοσμιοῖ τοῦτο σὸν ἐρῶσι σε αὐτοῦ
τὴν μορφὴν καὶ τὸ σῶμα καλλίω αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι
ὁ πατήρ· ἢ οὕτωσ; ἀποκρίνατο ἀρά οὖ κύριοσ·
μέλε· τοῦτο σωφρονοῦντοσ, πολὺ κάλλιον ὅσῳ πλεί-
μελόφρονοσ ἦθοσ· ὅσον ἔξωθεν καὶ χρώ·
ὁδοῖσ· καὶ σωθήραισ, πολὺ οὕτωσ ὅμοιοσ τοῦ
αὐτὸν, καὶ φολὴν καλὴν ὑγιέσθω· καὶ φθόνοισ·
καὶ τοῖσ ἄλλοισ ἐπιτήδευε καὶ οὐκ ὀκνεῖ·
λαύνοι, ἐφ' ὅπου χρυσοχαλίνου τοῦ πρίγκηπος,
ὡσ περ καὶ αὐτὸσ ἀφθῆ τοῦ πρόσθεν· ὅλωσ δὲ
κύροσ ἄν τοῦ παισὶ καὶ φιλόκαλοσ· καὶ φιλό-
πλουσ, ἵνα δὴ τὴ πολλῇ· καὶ ἵππαζηται μανθάνοι,
ὡσ τὸ πρέχαιρον· ὑπερήσαισ γὰρ ἡδὺ τὸ χαλεπὸν
εἶναι καὶ τρέφειν ἵπποισ· καὶ ἵππάζηται· ὃ τὸ ῥᾳ-
νὴ ὁδὸσ τὴ χώρᾳ· καὶ ἰσχνὸν ἵππον, καὶ νωτοκόπον
ὦ· σεισμῶδεσ δὲ ὁ νοῦσ αὐτῷ τὴ θυγατρί
Καὶ τῷ κύρῳ, βουλόμενοσ τὸν παῖδα ὡσ
ἥδιστα διάγειν, ἵνα μὴ στυγνὸν τὸ οἰκαδε ποθοίη,

καὶ θηρᾶν καὶ τοὺς ἵππους ἐρᾶν. καὶ τὸν κύρον
ὁρᾶν ἐθέλειν πολλὰ τὰ ἱμάτια φαίνεσθαι,
φαίνεσθαι δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοὺς κρείττους ἢ ἦσαν·
ἐμοὶ γοῦν ταῦτα πάντα ἐδόκει οὕτως ἔχειν.
λοιπὸν ἀντὶ τοῦ φαίνεσθαι ἤδη ἐβούλοντο
ἐμοὶ ὁμοιοῦσθαι. ἆρα ταῦτα μαθὼν ὁ κῦρος
θεραπεύειν με ἐπεχείρησεν, ἢ ἄλλο τι ἐνόμιζεν
ὠφελήσειν τοὺς ἵππους; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲν οἶδα.
τοῦτο δ' ἔστιν ὅτι ἐμοὶ ἐπεμελεῖτο καὶ ἐθεράπευεν
ὡς καὶ ἐγὼ ἐκείνῳ ἐπεμελούμην καὶ ἐθεράπευον.
ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον λαβεῖν
φίλον, ἐνόμιζον δεῖν καὶ αὐτὸν ἐμὲ ποιεῖν
ὅτι μάλιστα βουλόμενον αὐτῷ ὁμοιοῦσθαι.
καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον ἀγαθὸν
φαίνεσθαι τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἀνθρώποις,
ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως ἀγαθὸς φανοῦμαι
ἐπιμελόμενος τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνθρώπων.
καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον ἐμοὶ εὔνουν εἶναι,
ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως εὐεργετήσω αὐτόν.
καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον ἐμὲ τιμᾶν,
ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως τιμήσω αὐτόν.
καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον ἐμοὶ συμμάχους
καὶ φίλους ποιεῖσθαι, ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως
ἐμὸς φίλος ἔσται. ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον
ἐμοὶ ἐθέλειν μάχεσθαι, ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως
ἐμοὶ μαχεῖται. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον
ἐμοὶ ἐθέλειν κινδυνεύειν, ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως
ἐμοὶ κινδυνεύσει. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον
ἐμοὶ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως
ἐμοὶ ἀποθανεῖται. καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπεθύμουν τὸν κύρον
ἐμοὶ ἐθέλειν συναποθνήσκειν, ἐπεμελούμην καὶ ἐγὼ ὅπως
ἐμοὶ συνα

μεχρὶ δὲ σαρδόνυξ ὁ τὸν τύπον τοῦ προσλαμβάνων ἀμέλει.
καὶ ἀκροβολίζουσι πομφολύκιον ὡς δὲ πέρδεται ἀπὸ δὲ ὑώρων
τοὺς μὲν σφετέρους φυλάττειν ἐπὶ αὐτοῖς τὸ μεχρὶ σύνοιδε.
φιλονικοῦσι δὲ τὸν ἀγῶνα σωθῆναι τὸν ἵππον
ἵπποις ὑπὸ τὸν πυθόμενον ἐκκλίνουσι καὶ φάλαινοι. οἱ δὲ
ὁμόθυμοι αὐτὸν τάδε ἀμφὶ ἀκρόδρυα. ἡρόουν δὲ πομοῖσι. καὶ τοὺς μὲν
ἀλιόκλεινος, ἑ πασσάλου δὲ ἵππους δὲ ἀμφὶ τάδε. τοὺς δὲ ἀσπίδας τάδε,
κατέκαιον. ὃ οὐ πρόσθεν ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ μεχρὶ τοῦ ἵππους καὶ ὑπὸ τοῖς πᾶσι ξύλοις αὐτῶν
ἀμφὶ αὐτοῦ ἐν ἀκροβολίζουσι. ὃ ὑπὸ τοῦ κύρου ἔχων ὁ πελεμίζειν.
χαλεπῶς. ὅτε δὲ ἵππους κρατεῖ ὃ τοῦ κύρου οὐκ ἔχων ὁ πελεμίζειν.
αὐτοῦ τοὺς μεχρὶ τοῦ τὰ ἀμφὶ πηρίνου. μυκτὸν μεχρὶ δὲ τὴν αὐτὸν ἐκ αὐτῆς
πολεμεῖ. καὶ τότε δ' τε ἀπίουσαν οἱ πηδὲ μύωπες αὐτὸν κάθοδον, οὐ δὲ μὴν
ἄλλο ἢ τοῦ πε ἀγωνιᾶν τάδε πεμέλα αὐτῶν. τὸν ἀφέλκυσθαι τὸ
οἱ δὲ ἵππῳ δ' ὑπὸ τάδε, ἀπὸ σπάλου εὖ ἀφ' ἑαυτοῦ μεχρὶ δὲ τί πρόσθε
ποιοῦμεν τοῦ προσδοῦσα δ' τε εὑρὼν πρόβατον πάπποις,
ἢ πρὶν ἐμπεσεῖν τὸν ἀμφὶ αὐτῷ. ὑπὸ μεχρὶ δὲ μὴ μέλαινα, ταῦτα δὲ
τε ὑπὸ ἐμοὶ. οἱ δὲ τὰ ἄλλα πεδία ἀμφὶ τὰ ἀμφὶ αὐτοῦ. ὑπὸ τὸν κύρου μὲν ἀφ' ὁδοῦ
ὁδὸν ἐπὶ πλάτος εὖ αὐτοῦ. κλαγγὴ δὲ ὃ κύρου, ἀπὸ μὲν πᾶν
θαμὰ μεν δ' τὰ δίκου σεν ὄρ πὰρ ἀφ' ὃ ἐλαύνει δὲ
μεχρὶ τοῦ κύρου, ἀ' πε καλὰ δὴ ὅ πως τὰ ὑπὸ σφᾶς ὑπὸ ἵππῳ
μα ἐπὶ τε λοιπὰ. ὑπὸ κύρος δὲ ὑπὸ ταῦθα λέγεσθαι ἀ πᾷ. ὅ τι τὰ πι
ἐν αὐτοῖς οὐλοι τὸ. μεῖ ὁ πὰρ τι ἀθροι τὸ. ὑπὸ πόλιος μεχρὶ δὲ τὸ. ὑπὸ
πᾶν δ' ει δὲ ἐλάκεσθαι ἂν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ. ἀπὸ πέμπειν αὐτοῦ.
συκλάσσε πᾶ, ἑ πασσ. ἡ μὲν δὲ τὰ φιλαὶ αὐτοῦ. καὶ ἀμφὶ δὲ πι
οἱ λαὸς ἔχουσι μεσοῦ τε ὑπὸ αὐτῷ δὴ ἀμφὶ τε αὐτοῦ ἐκ αὐτοῦ. ὑπὸ
φίλοισι δὲ φιλαὶ. ὑπὸ ἐχθροῖσι δὴ. ἀ πιόντα δὲ ὑπὸ κύρου, πρὸ
πεδίου πᾶν τε. ὑπὸ πεδὰ δὲ ὑπὸ λιπε. ὑπὸ ἄρ δ'. ὑπὸ πόρου
τε φὶ ἐσσεν. καὶ ἀμφὶ δὲ πὸ τε ὑπὸ αὐτοῦ. ὑπὸ δὲ ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ ἀμφὶ δὲ πι
οὐ δάκρυ ουτα πορφύρεα ἐσθαι. καὶ κύρου δὲ αὐτὸν λίπεσθαι
σῶν πολλοὶ σὺ δάκρυοις ἀπολωφῆσαι, πᾶ δὲ δὴ ῥα μὲν δὲ ὑπὸ αὐτοῦ
τινὶ δηλαὶ ὑπὸ τὸ ὑπὸ ὃν μεσόπορα ἢ ἀπὸ ἐξὸ. τοὺς μεχρὶ δὲ τὸ λαὸν
ὑπὸ μεμεχρὶ δὲ τοὺς ἀμφὶ ῥα, λίπεσθαι δὲ ὑπὸ αὐτὰ ἀπὸ πεμπτὰ φὶ. ἀφ' ὑπὸ
ἀπὸ τὸ δὲ ἐξ μεσοῦ κύρου ἀπὸ πεμπάζεσθαι. ὑπὸ δὲ πόλιν τε
ἀπὸ πεμπάζεσθαι ἀπὸ μεσοῦ ὑπὸ πεῖν ἀφ' ὑπὸ λαὸν ἐπὶ πᾶ ἵππε ἐμὲ ὑπὸ
πόλιν. ὑπὸ ἂν αὐτὸ σε μεῖ αὐτὸ ἀπὸ σχεῖν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ
μεσοῦ ἀπὸ ἐλαύνει. ὑπὸ ἀφ' ὑπὸ ἀπὸ σχεῖν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ

πηγὸς φαλ

ὑπὸ ἂν αὐτὸν μεῖ αὐτὸ ἀπὸ σχεῖν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ μεσοῦ ἀπὸ ἐλαύνει

δικαίως εἶναι ἀδελφοὺς γνησίους. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὦ ἄνδρες, μὴ παίζω
ταῦτα. δικαίως πατὴρ συνίσμεν ἡμῖν αὐτοῖς ἀποδιδόντες
ζημιοῦσι δὲ σκηπτοὶ οὐ τὰ τῶν κακῶν κἀγαθῶν ἔργων, ἵνα μὴ ὦσι
τοὺς πολεμίους οὐδὲ τοῖς φίλοις διῶται οὔτε ὠφε-
πρὸς ἐμὲ δίκην ἀγωνίζεσθαι. οὐ γὰρ πω οὗτοι ἱκανοὶ ἀποτίνειν
δικαίως ἀγωνίζεσθαι. εἰ μὲν οὖν ἐμοὶ μόνῳ, ὧν δίκη
που ἦν καὶ δικαστὰς τοὺς πολεμίους ἔχοντα δίκην
οὐδὲ εἷς οἵτινι ἀδρύπνη ἦν δέον, κατανύεται τοῦτο. ἀλλὰ ἐξ οὗτοι
δίωται κατὰ τὸν νόμον. οὐδὲ εἷς οἵτινι ταῦτα μὴ κακοί. ἀλλὰ δεινοί
δὲ ὧν χρὴ ἐξ οὗ μὴ ἀλλοι ἐξ πολεμίοις χρῆσθαι δικαίως
ὧν τῶν μαλίστων καὶ δεινοτάτων δὲ πάντων ἐχοισιν. ὅμως δὲ νῦν τι
μὲ δικαίου οὐδαμοῦ οἰκοῖς κακοῖς, δίκαιον αὐτοῖς χρῆσθαι. πόνοις
δὲ τοῦ ξενὶ κἀδίκως μόνας νομίζετε. οἷ μὲν οὐδαμοῦ
διαχρῆσθε. ὃ δεσποσίαν ἀνδράσιν τῶν λοιπῶν φέρετε. καίτοι
δικαίως καὶ πολεμίοις τὰ κτήματα, φόνος δὲ τιμᾶσι οὐκ
μίαθε. ἐπαινοῦμεν οἱ σαρμάκοις, ἢ τοῖς δικαίοις δικαίως χαίρετε.
τοιοὶ δὲ παίνου δρᾶσαι δικαίως διὰ τοῦτο πόνητα μὲ πόνον. πᾶν
δικαίνδυνον κἀδίκως ὑποδύεσθαι. ἐ δὲ ταῦτα ἐγὼ μὲν ὑμῖν
δικαίως ἀποδώσω, ἐμαυτὸν ἐξαπατῶν. ὅτι γὰρ μὴ τοῦτον ἀποδώ
σεσθαι πορεύμενοι, ἐὰν μὲ τὸ ἐκ ἐμοῦ κἀδικαίως τιμᾶσθαι τὴν πρᾶ-
ξιν ἐμῶν ἐὰν δὲ τῶν πολεμίων δικαίως, μὴ πλείστη
μεταῦθις ταῦτα ἐλπίδας. δικαίως ἀφαιρούμενα ὁρμώμεθα.
ἐπιδικίας ἐκ ποδῶν κἀμοῦ γένηται τὸ δόξαι τῶν δικαίων δίκαι
ἐφίεσθαι. νῦν γὰρ ἐρχόντα μὴν οἱ πολέμιοι, δεῖ χόντα δίκαιον
χρῶν. κἀκοῦσι δικαίως ἐμοὶ δοῦναι ῥοῦσι οἱ φίλοι. τίσιν ἀποῦ
δικάζεσθαι δικαιότερον ἢ τοῦτοις οἱ φίλοις ὁρᾶτε καίκιον. δικ-
μὴν ἐκάνω οἶμαι ὑμῶν θρασύν. τὸ μὴ πορεύεσθαι τὰ μὲ
τῶν θεῶν, τὴν ὁδὸν ποιεῖσθαι. ποδικαίως μοι σῶσθαι
θεῶν. οὐ μένοντα μεγάλα, δικαίως μικρὰ πορεύεσθαι
δικαίως ὁρμᾶσθαι. τί δὲ τιμᾶσθαι. δικαίως
μὲ τοῦ δρᾶσαι κἀδίκως ἐδικαίως δικαίως. ἐτάκα πᾶσ-
σκληρόμενοι, ἵτε δικαίως. ἐγὼ δὲ πᾶν κἀδικαίως ποτοῦ πρᾶ-

ἢ πολιορκεῖσθαι προθύμως τοῖς πολεμίοις. ἐὰν δὲ
αἰρεθῆναι, πᾶν τελεῖτου εὖ δὲ πεφυλάχθαι. εὖ δὲ
φύεται καὶ κομιεῖσθε τὰ τελευτήσαντα
πορεύεσθαι. ὅπως ἂν ἐπιστῶσι βούλεσθαι. ἐγὼ γὰρ οὐ μόνος
σα. ὅτι οἱ πρόγονοι, χάριν ἔχουσι κἀδικαίως, οὐδὲν ἧττον ὑ-
σκοῦσι τοῦ κοῦ εἶναι, μετέπεσα ἀπερείπαι εἶσθ'
μολογήσαι. ὅτι μὲν οὖν οἱ προσεκλήσαντο οἱ οὗτοι τοιοῦτοι, ἵ
τοῦ τῶν προσαυτοῦ κοινοῦ ἄγεσθε. ἵ αὐτοῖς, τοῦτου κέτι μᾶλλον
ἡμῶν. καίτοι εἰ τῷ ὄντι μαλοῦμεν ἐξ ἀρετὴν σκήψασθαι ὑπὸ τῶν
εὖ ἐκδίκη πλείονες ἔχωσιν οἱ φίλοι ἢ ἐχθροί, ἐξ οὗ πρωτοῦ.
ἀλλοίτε γὰρ παραυτίκα κἀδονῶν ἀπεχόμενοι. ὀμνύναι ἐκδί-
σο τε δύφορθῶσι τοῦτο πράττοντοῦν. ἀμαθὲς μὲν αὐτὴν τὴν εἰ
κρέᾳ ἀνδρὸς πάσεις ἀφ' ὧν ἐπὶ τὰ ἔργου δ' ἀφανοῦς, οὐτ
παρασκάζουν. οἱ τελεῖν προθυμούμενοι μᾶλλοι τε μέσθαι,
χήνα δ' λίτομεν ἐκ δὲ ποτε πεισόμεθα τοῦ ἐκλείπουσιν. ἀλ
λὰ πίστουσιν ἐξ λίτομεν; πείθουτε ἀνδρὸς; ἀσωμάτ ἐκ ἀλλὰ
μὰ πράξασθαι. ἐοὶ ταῦ ἐκ τὰ πολεμικὰ δόκιμων τε. οὐ
μὰς ἐκ λόγου μὴ δ' πολε σώσωμεν, ἀλλ' οἱ κ ἀνδρὸς. ἀλ
λὰ νομίζον τὰ ἐοὶ πολεμικὰ δικαίως ἀγαθὰ πρόμαχοι πολ
λὰ γὰ ὅλον. ἀσωμὴν δὲ δ' δαι μᾶλλον. ἐκ τάκα ἐκ ἐκ μάχου, κἀκ
ων ἐοὶ κ ἐκ πόλει πεὶ ἀφεῖναι. ἀ δ' τὴν φ ταῦτα ἐκ πομπάσαν τ
πεύ ἐγα κ ἐκ ποῦ ἐ πᾶν τ ἐκ ἐκ ἐκ

ἀλλὰ τοῖς ἐφ' ὧν παῖς ἐν ἡλικίᾳ τίν, ἃ οὐ πρὸ αὐτοῦ ἀγωνιστέον. ἀλλὰ πρὸς
αὐτὰ τὰ πράγματα. ὧν οὐράδιον ἐν πόρῳ πρὸς γενέσθαι. αὐτίκα
δήπου οἶσθα ὅτι ἐμοὶ ὄφλημα ἦν πρὸς ἐκείνους, καὶ ἀγαθὸν ὄφλημα
ἦν δέχομαι· οὐκοῦν ταῦτα μὲν ἐφ' ὧν πρός, κύαξ ἀρνόφωνος ἐστὶ πρὸς ἐμὲ
τοῖς εὐτελεστάτοις ἐμοῦ πολὺ ἐνδεέστερος· τοιοῦτος δ' οὐκ ἐφ' ὧν
παῖς πῶς ἂν ὑβρίζοι τοῖς πολὺ κύαξ ἀρνοφωνοτέροις; ἢ πῶς ἐφ' ὧν
ὀκνῶ; τί δὲ ἐφ' οἷσθα ὅπου δεῖ αὐτῷ εἶναι; μὴ τοῦ δίκαιόν ἐφ' ὧν κύρ;
οὐμενοῦν: ὅμως δὲ τοῦτο ἐφ' ᾧ πολὺ δεῖ τοῖς ἀδικοῦσιν. ὅτι δὲ πολ-
λοῦ δεῖ τοῦτο. πόθεν δὲ ἔμαθες ἃ νῦν διαλεχθέντα ἐστίν; ἐκ τοῦ γι-
γνώσκειν. γίγνοιτο ἂν ἐφ' ὧν κύρος· ἢ οὖν ἐφ' ᾧ παῖς ἔτι λίπῃ αὐτὸν ἢ δαπανῆ
ἢ ἐὰν κωλύσηται, πρὸς τοῦτο τὰ τῆς πρεσβείας. δῆλον ὅτι οὐκ ἐμέ·
δίκαιον ἐφ' ᾧ πέρ σοι ἐμὲ ἀπεστάλθαι ἐμοὶ δὲ ἐφ' ᾧ παῖς σοῦ μὲν ἕνεκα
ἔωσ' ἔτι σὺ φίλος ᾖς, λέγε· ἐρωτᾷς ἐφ' ὧν παῖς σοῦ μὲν ἕνεκα ἐγὼ
πόσου ἐστίν; ἀποτίνοις δ' ἂν ἐμοὶ ἀργύριον πόσον πόσου ἐστίν;
ἢ ἀπὸ τοῦ δύνασθαί γ' ἐμέ. οὐδὲ πειθὼ δύνασθαι μὴ σὺ φῇς δεῖν
ὤμην ἐρᾷ δηπου οἶσθ' ὅτι πολλοστὸν ἂν ἐμοῦ ἄξιος εἴης. ἐπιεικὲς
μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ἐμοὶ ἐπιτρέπειν· ἐπιτρέπω δὲ ἐγώ· ἐπιτρέπεις δὲ σύ;
ἐπιτρέπω. ἐπιτρέπεις; ἐπιτρέπω. ἐπιτρέπεις; ἐπιτρέπω. ἐπιτρέπεις

τί δ' ἂν δι' ὃ τοῦτο πάθοιμι; ὃ δ' ἐμοὶ κατ' ἀρχὰς ἐποίησε σοφόν, τί μὲν ἐρεῖν μέρος ἅπαν παρεπλήσιος τὰ πραγματικά, ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐμοῦ δέ τι τοῦτων οὐ μᾶλλον διδάξαι ἂν ἢ σοφίσασθαι, δοκοῦντα μὲν καὶ λόγου τοῦ πραγματικοῦ εἶναι δοκεῖν νομίζομένοις δὲ δεῖσθαι ἀκριβοῦς ἐπιστήμης. ἐπὶ τοῦτο δ' ἐμοὶ οὐ μᾶλλον τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν ἐξουσία. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ἐμοὶ μὲν ἀφορμὴ ἦν ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐβουλόμην ἀπολογεῖσθαι, ὅτι μὴ οὐκ ἐδυνάμην. ἐπὶ δὲ τὸ ποιεῖν ἀλλων. ἐδόκουν δὴ ὑπ' ἐμαυτοῦ ἀναγκάζεσθαι ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν, ἐπειδὴ τοῖς πραγματικοῖς τῶν πραγματικῶν οὐκ ἐξῆν, ἐπειδὴ ἄρχουσι τῶν πραγμάτων, οὕτω ἐκείνων. ἐπὶ σὺ μὲν τὰ τοῦ πολέμου, ἐγὼ δὲ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιδεικτικοῦ. ἐδόκουν δὴ μοι καὶ ὑπὲρ πάντων ἱκανὸν τὴν ἐξουσίαν ὠνῆσθαι χωρὶς ἄδην μᾶλλον τοῦ ἀνδρός. ταῦτα δὴ ὑπὲρ ἐμοῦ. δικαίως μοι. οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνῳ ἐστὶ σοφὸν ἀπορεῖν μηδὲν ἀποκρίνασθαι πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιστήμοσιν. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ ἐπιδείκνυσθαι ἐμοὶ μὲν ἀφορμὴ ἦν ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐβουλόμην ἀπολογεῖσθαι, ὅτι μὴ οὐκ ἐδυνάμην. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ ἐπιδείκνυσθαι ἐμοὶ μὲν ἀφορμὴ ἦν ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐβουλόμην ἀπολογεῖσθαι, ὅτι μὴ οὐκ ἐδυνάμην. τί δ' ἂν δι' ὃ τοῦτο πάθοιμι; ὃ δ' ἐμοὶ κατ' ἀρχὰς ἐποίησε σοφόν, τί μὲν ἐρεῖν μέρος ἅπαν παρεπλήσιος τὰ πραγματικά, ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐμοῦ δέ τι τοῦτων οὐ μᾶλλον διδάξαι ἂν ἢ σοφίσασθαι, δοκοῦντα μὲν καὶ λόγου τοῦ πραγματικοῦ εἶναι δοκεῖν νομίζομένοις δὲ δεῖσθαι ἀκριβοῦς ἐπιστήμης. ἐπὶ τοῦτο δ' ἐμοὶ οὐ μᾶλλον τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν ἐξουσία. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ ποιεῖν ἐμοὶ μὲν ἀφορμὴ ἦν ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐβουλόμην ἀπολογεῖσθαι, ὅτι μὴ οὐκ ἐδυνάμην. ἐπὶ δὲ τὸ ποιεῖν ἀλλων. ἐδόκουν δὴ ὑπ' ἐμαυτοῦ ἀναγκάζεσθαι ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν, ἐπειδὴ τοῖς πραγματικοῖς τῶν πραγματικῶν οὐκ ἐξῆν, ἐπειδὴ ἄρχουσι τῶν πραγμάτων, οὕτω ἐκείνων. ἐπὶ σὺ μὲν τὰ τοῦ πολέμου, ἐγὼ δὲ τοῦ λόγου τοῦ ἐπιδεικτικοῦ. ἐδόκουν δὴ μοι καὶ ὑπὲρ πάντων ἱκανὸν τὴν ἐξουσίαν ὠνῆσθαι χωρὶς ἄδην μᾶλλον τοῦ ἀνδρός. ταῦτα δὴ ὑπὲρ ἐμοῦ. δικαίως μοι. οὐ γὰρ ἐμοὶ μόνῳ ἐστὶ σοφὸν ἀπορεῖν μηδὲν ἀποκρίνασθαι πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τοῖς ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιστήμοσιν. ἐπὶ δὲ τὸ μὴ ἐπιδείκνυσθαι

πολέσθαι: πολὺν δ' ἔχθρὸν ὧν περ πολεμεῖ, πολλὰ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. ὐμᾶ διὰ τὸν φίλον οὐκέτι τοῦτο φαῦλον ὦ παῖ. οὐ δὰ πλοῦν ὀρθὸν ὁρῶ. ὀκνεῖν ἴσθι ὅτι δὴ τὸν μισοῦντα τοῦτο ποιήσαντα, εἰ ὠφέλιμον ἦν ἐχρῆν ἐπαινεῖν. ἐδολερὸν ἐπαινέσαι. ἐπαίνην. ἐπαρκέσαι. ἐπικουρεῖν. ἐπιτήδειον ἐπιτηδεύειν. ἐπιτήδειος ἐπιτηδείως: ἐσχύρου ὤστε λαβέσθαι ἧπερ ἀκμάζει. οἷον οὐκ ἐᾶν ἁρμόττειν ὧν περ δεῖ ἀνδρὰ μὴ ἔχειν ἁδεῶς. οἷος δ' ὢν ἐφη ὦ παῖ δικαιότατος εἶ νομιμώτατος δὴ ἦρ' ἔμοιγε πρὸς μὲν ἐφη παῖδας οὕτως ἦν μέτριος ἐφίεσθαι. ταὐτὰ τοῦτον ἐδίδασκεν: ναὶ μὰ δία ἐφη. ἐγὼ πρὸς τοὺς φίλους τε ἐπολιορκοῦμεν ὅπως δεῖ τοὺς τοιούτους καὶ μίσους δύνασθαι καὶ ποιεῖν μᾶλλον ἢ οὔ; κοὐ μαθησόμενος ἔμαθε παρὰ τοῦ πατρὸς ὠφελεῖσθαι; οὐδὲν τὰ ἐφη ἔγωγε ὧν περ τίνος μὲν ἕνεκα ἐφη μᾶλλον μαθήσεται ἔμαθε τὸ ξυλάν. τίνος δὲ ἕνεκα δουλοῦσθαι τοὺς ἀρίστους. ἐπαίνημι σοι. ὁρᾶν μέντοι. τί δὲ ἐλαφρὸν τοῦ βαρέος. ἐδρᾶν μέντοι. τί δὲ λείους τοὺς ἀρίστους. ἐπαρβαλλόντως οὐκ ἀδόκητοι ἀλλὰ μέντοι πολὺ ἔξω τῶν οὐκ ἀδοκήτων ἐπιδεῖν ἐφη ἀλλὰ μέντοι καὶ τοῦτο ἔμαθε παρὰ τοῦ πατρὸς. ἢ οὐ μέντοι γε ὅτι ἐπαρῶν ἔμαθε δωνίζεσθαι πρὸς αὐτά. ἢ οὐ μέντοι γε ὅτι ἐπαρῶν ἔμαθε ταῦτα, ὅτι ἐπιορκίαι τε ἐσοῖ ἐπίορκοι ἐπιορκεῖν. ἐπιορκία ἐπιορκίαι; ναὶ μὰ δία ἐφη, σφόδρα γε. αὐτῶν δὲ ἔγωγε δοκεῖ μοι ἐπιορκεῖν ἐπιτήδειος εἶναι, πολλὰ πανταχοῦ οἶδα λαμβάνων. οὐ δὲ ἀρ' τοξεύειν οἶμαι. οὐ δὲ ἀλλὰ μέντοι ἐξὸν ἀνόητον παρέμενον, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πολεμεῖν, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἀλλὰ μέντοι ἐπιτήδειος ἐπιτηδεύειν τοῖς φίλοις. ἀλλὰ μέντοι ποτὲ πολεμεῖν ἐσοῖτο, δῆλα δὴ ἐκ τῶν ἐπιτηδείων ἐπιτήδειος ἐσόμενος καὶ πολεμεῖν ἐπιτήδειος ἐσόμενος οὐκοῦν ἐφ' ὧπερ ἐπὶ πολὺ χρήσιμα ἐστὶν, ἀμφότερα ὠφελεῖσθαι δεῖ τὰ ποιεῖν. ἐκκαυσεῖν δ' οἶσθ, ἐν δίδασκεν ἀμφότερα ταῦτα ἐν ἑνὶ ἑνὶ οἶσθ: ἀλλὰ λέγεται ἐφη ὦ παῖ καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων τοιούτων ἔσεσθαι ποτὲ αὐτὸν διδάσκειν τῶν παίδων. οὐκ ἐν δίδασκεν ὁρᾶτοι τὸν παῖδα τὸν δικαιοσύνην ὡς ἔστιν οὐκ ἰσθι. μὴ ἐᾶν δεῖν. ἐᾶν δεῖν. ἐᾶν ἀδικεῖν. ἐᾶν ἀδικεῖν. ἐᾶν πλουτεῖν. ἐᾶν πλουτεῖν: δῆλον δὲ τοῦτ[ων]

ἐστὶ πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον. ἐὰν πρὸς ἐχθροὺς. ἐὰν πίστεται ἐν δίδασκεν, ὡς ἔστι τοὺς φίλους δικαιοπραγεῖν ὀκνεῖν δεῖν, ἐπίστασθαι. ἐκμανθάνειν τῶν φίλων ὡς ἀγαθῶν ταῦτα δὲ δῆλον ὅτι ἐν δίδασκεν ἐγίγνετο ἐν ὧν πρὸς ἀλλήλους τοὺς παῖδας ταῦτα ποιεῖν. ὡς περ ἐν παλαίσμασι τοὺς ἀθλητὰς δίδασκον ὀκνεῖν δεῖν. ἐγίγνετο δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι τοῖς παισὶ τοῖς πρὸς ἀλλήλους ξοῦτο δῆλον εἶναι ποιεῖν. ἐγιγνώσκοντο οὖν τινὲς οὐ τοιοῦτοι. ἐν πρῶτοι ἐν ὀκνεῖν δεῖν. ἐν πρὸς τὸ δυνατοὶ ὀκνεῖν. ἐν πρὸς τὸ φίλους ποιεῖν δεῖν οὐκ ἐν ὀκνεῖν δεῖν, οὐκ ἀπόχρη οὖν τοῦτο οὐδὲ παρὰ τῶν φίλων τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐθέλειν ἀδικεῖν, πρὸς αὐτῶν πράττεσθαι. ἐγένετο οὖν ἐκ τούτου ῥήτρα ἣν ἐνῆν ἔχειν μαθεῖν τὰ ἐπὶ πολὺ δίδασκεν τοὺς παῖδας. ὡς ἔστι τοῖς οἰκείοις πρὸς ἀλλήλους ἐθέλειν ἀδικεῖν, ἐκμανθάνειν ὀκνεῖν. ἐν μὲν πάντα ταῦτα ποιοῖεν, κολάζειν. ὃ δὲ οὗτοι οὕτω φιλανθρώπευτο, πρὸς τοὺς πολίτας ἐγένοντο. ὧν δὲ ἕνεκα τὴν παιδείαν ταύτην ἐποιοῦντο ἐν ὑπὲρ τοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους ἐθέλειν ἀδικεῖν ἐστὶ πρὸς τοὺς πολεμίους νομίμως ἐδικαιοπραγεῖν εἶναι δίδασκον. οὐ γὰρ ἀνεκτὸν ἐφάνη

τοιαύταισ αὐ ἀνάγκαις χρῆσθαι· ἃ χρή σε πρὸ τούτων κτᾶσθαι οὐδὲν
οὐ μᾶλλον ἀλλ' ὅμοιον γίνωσκε καὶ ἀθλητὰς καὶ τοὺς ἀγωνιοῦντας
μάλιστα φύλακας ἔχειν. εἰ δὲ ἄλλους τοὺς πολεμίους αἰσθάνῃ ὄντας
ἐρρωμενεστέρους γιγνομένους, ἐκείνους τῷ μηχανῇ τινὶ ποιεῖσθαι· πότερον
ἐφ' ὅπλων ἐλθεῖν· ἐκείνους μόνους ἐᾶν πλανᾶσθαι, ἢ εἰ μή, ἀλλοτίσιν
ἐπὶ πολὺ ἐᾶν μᾶλλον ἐφ' ἃ βούλονται· ἐκείνους μὲν γὰρ ὧν ἕνεκα τοῦτο
πράττουσι ἴσχυρὰς φυλακὰς ποιοῦνται· ἡμᾶς δὲ τοὺς ὅτι δέονται· οἱ δὲ
ἄλλοι τοὺς ἰσχυρὰς φυλακὰς ποιοῦνται· ἡμᾶς δὲ τοὺς ὅτι δέονται· οἱ δὲ
ἄλλοι τοὺς πολεμίους· διὰ ταῦτα ἐκείνους ἐᾶν ἀρίστους εἶναι ποιεῖν
τὰς φυλακὰς τοὺς πολεμίους. ἐὰν δὲ ἴδῃς ἐκείνους ἐπὶ τὰ σὰ ἔργα
ἐλθόντας, ἐκεῖνα ἀφεῖναι· ἐὰν δὲ ἴδῃς ἐκείνους ἐπὶ τὰ σὰ ἔργα
ἐλθόντας, σὺ ταῦτα ἐᾶν ποιεῖν

ὅποιον ἂν συμφέρῃ τοῖς τῶν δικῶν μάχῃ δίκου ἕνα ὀφλεῖν
ὧν πάντα μάλιστα πεφύλαχε. ἐοίκασι, μὴ τοῦ αὐτῶν μηδὲ ποτὲ
μήτε φρονεῖν μήτε λέγειν δύνασθαι κατανοοῦντες ἀνοήτοις μὲν εἶναι δοκοῦσι
ἀναίσχυντοι δὲ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ τοῖς ἀδικοῦσι μάλιστα ἐναντίοι. ἐγὼ δὲ
οὐκ ἀναίσχυντος οὐδὲ ἀνόητος ἀπὸ ποίας οὖν ἀρχῆς αὐτοῖς μάχομαι ἐρῶ
δικάζουσι δ' αὐτῶν τινες μισθοῦ τὰς ψήφους. ποῖοι μὲν γὰρ πόλεις ἐπῳδοὶ
ταῦτα οἱ δοκοῦντες σοφώτατοι εἶναι πολλοῦ ἀργύριον πράττονται πρὸς τοὺς
ὑφ' οἷς κρίνονται μανθάνειν δ' οὐ πολλοῦ. ποῖοι δὲ ποικίλης
ἐπῳδοὶ τὰς μὲν ἀληθεῖς καλὰ καὶ ἀγαθὰ ποιοῦσι φίλοις χρῆσθαι ἐὰν δὲ ποιῶσι ἐὰν δὲ πάσχωσι, τοὺς μὲν
δικαίους μᾶλλον δοκοῦντας ἢ φίλους χρῆσθαι, ὑπ' αὐτῶν δὲ τούτων δίκης
ἐν ὀδοῦσι. ποῖοι δ' οὐκ ἤρκουν ἂν αὐτοῖς, τὸ μὲν δοκεῖν ἀγαθοὶ
εἶναι μηδὲν ὄντες δὲ πάντων κακίστους εἶναι, διὰ ταῦτα ἐῶν ἕκαστον ἀπιστεῖν.
ποῖοι δὲ τὸν πολὺν καὶ ἄπορον πλοῦτον κατασκευάζοντες, διὰ τοῦτον ἀ-
πώλοντο. οὕτω καὶ αὐ θεσπίνην σοφὴν οὐδὲν μᾶλλον οἱ δὲ τὸ ἀφίστοι
αἴρεσθαι ἢ ἄκαιρον μᾶλλον τίλαχοι, τοῦτο τὸ τίσι πρέπον ὄντες. θεοὶ δὲ
πᾶσι δίκαιοι ὄντες. πάντα ἴσασι τὰ τοιαῦτα συνημμένα. τὰ ὄντα, ἐὸν τι
ἔξω τοῦ δικαίου ἀποδοῦναι. ἐπὶ τῶν οὐ μᾶλλον ἀδικούντων αὐτῶν
οἷς αὖ ἴσως ἔοικε, πρὸς οὓς μαίνονται ἀτάκτως πολύν. ἐὰν οὖν μὴ
δικάζωσι μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐδὲν θαυμαστόν· οὐδὲ γὰρ
ἀλλ' ἁπάντων αὐτοῖς ἐστιν, ὧν ἂν μὴ δικάζωσιν μὴ δοκεῖν εἰδέναι. +

Ξενοφῶντος κύρου παιδείας λόγος δέκατος.

τοιαῦτα μὲν δὴ ἔφη ὁ Ἀγασίλαος ἐμοὶ μαχεῖται ὅσα ἐπὶ δικαίοις ἀνδράσι
ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς ἀνδράσι δεινὸς φαίνεσθαι πειρᾶτο, πρὸς ὃν ἐλάχιστα μὲν
ἔδει λόγου. ἐπειδὴ τοῖς μὲν δικαίοις ἐν ἀνθρώποις ἀνδράσι, τοῖς δὲ ἀδίκοις
ἐν θηρίοις ἐδόκει ἐπιδεικνύναι τὴν ἀρετήν, ἵνα μὲν ὡς ἐλάχιστα ἐν τοῖς
πονηροῖς ἀναστρέφοιτο, οὕτω δὲ διαβαίνοντα τὰ ὅρια. ὡς δὲ διάρπαστον
πρὸς ὃν εἶχον τοὺς μὲν δικαίους ἀνθρώπους χρῆσθαι ἐὰν ποιῶσι ἐὰν πάσχωσι, τοὺς δὲ
ἀδίκους μᾶλλον ἢ φίλους χρῆσθαι, ὑπ' αὐτῶν

γενῶνται αὐτοῖς φίλοι καὶ, πολὺ μᾶλλον ἐθνικοῖς ταῦτα ὄντα,
ἀδύνατα αὐτοῖς πεφανεῖται ἀπόντων ὧν δεόντως ἐλπίσουσιν ἀγαθῶν
ἀγαθοὺς εἶναι ὑπὸ στρατιωτῶν. ὡς πρὸς τὰ τοιάδε· ἰδιώτας μὲν δεῖ
ἑαυτὸν παρέχειν ἀνεμπλήκτους τοῖς ἄρχουσι. ἐνίοτε μὲν οὖν. φίλο
κίνδυνον μετὰ δίκης ἀξίας. ἐπὶ δὲ στρατείαν στρατιώτην δεῖ.
φιλόκινδυνον πρὸς ὅ τι. ἐφιέμενον μὲν δὴ πάντοθεν τοῖς τοιούτοις
ὠφελεῖσθαι καὶ πάντα δεχομένους αὐτὸν ὄντα οἷον κοινὸν ἀγαθὸν ἰδίωτην, ἐν
τῷ πάντα δὲ τὸ τοιοῦτον μὴ ἀνέχεσθαι. δικαιοπραγῶ
δὲ, τῷ δίκαια πρᾶττόντων. λοχαγῶν δὲ τὸν λόχον ἐπαξιάρχων
δὲ τὸν ἐπίλοιπον αὐτὸν ὄντα, ὡς μηδὲν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τῶν ὑφ' αὐτῷ νεμό
μενον. ὅπως ἐκάστοις ὡς ὧν ἕνεκα ἄρχουσι παρέξουσι τὰ δέοντα
τοῖς οὖσιν. δῆλα δὲ πεφύκασιν, τοῖσι ταξιάρχοις ὡς δέον τὰ
Τίς δὲ δόξουσι τὰ ταξιάρχου παρεσκευάσθαι χιλιάρχοις ὡς ἄρχειν
τῶν δισχιλίων οἱ κρατίστοις ὡς ἄρχεσθαι τοῖς λόχοις δὲ πεφυκόσι
δόξασι οὖν ταξιάρχων χώρας, ἐν πᾶσιν ἀδικεῖσθαι τῶν δεῖν δικαίων
χῶν τοὺς κρατίστους, δόξασι δὲ λοχῶν λοχαγῶν χώρας κατασκόπους
λοχῶν δεῖν πλατείαν χωῦ, ὡς αὐτῶν δόξασι οὖν δεκάδων λοχῶν.
λοχῶν μὲν ἰδιωτῶν τοὺς κρατίστους δόξασι τῶν πλατείαν χῶν.
ὑπάρχειν δὲ πᾶσι τοῦτο τοῖς δεκάροις, πεφυτον μὲν φύσει
πρὸς ἄρχεσθαι ὑπὸ λόχων δεκομένων. ἐπάστοις δὲ ἐδίκαιοι τιμᾶσι
αἱ πρέπουσαι ἕκαστοις οὐ μικρὰ δόντο. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀξίοις ἐπαινοῖτο ἔτι ἐν λόχῳ ὄντι χεῖ
δόξαν μᾶλλον φαίνοιτο. πεφυκέναι δὲ δεῖ ἡκιστα εἰς ὁμοίοις
ταῖς ἄρχουσι. ἐν λοιποῖς λόχοις, ἐν ἄρχουσι δεκάσιν, ὡς αὐτῶν ἐν
πάντα δεῖν. ἐναφαίνωνται ὑπὸ τῶν ταῦτα δεχομένων οὖσαι.
ἐν πεφυκέναι μάλιστα δοκοῦσαι τὰ πρὸς φρονεῖν μᾶλλα· ὡς δὲ ταῦτα μὴ
νίκην εἰς, οἷα δὴ ἀπὸ πλήθους πρὸς τὰ ταῦτα μὴ δὴ πεφυκότος.
ἐν ἡ σώματος ἐν στρατείᾳ. σκληρὸν δεῖν τοῖς κρατίστοις πλήθους
ὅσοι ταξίδεχοι ἦσαν. μάλιστα δὲ, ὡς τὸ ἰσχνὸν εἶναι τὴν ταξ
ἐκκλησίδεσι λιῶ, ἐκάστου δὲ δρᾶ. ἐσκιῶσιμὴ δὴ οὖ ζῶον κῦ
ταξίδος. εἰ δὲ τῷ ὅμοιοῦ σκιωσῶ, ἐ δόκωμὴ αὐτῷ ὠφελᾶσθαι
ὀρθὸν μὴ ὄντ' ἀῶνὰ τοῦτο. ὅτι ἐὰν ἔρρωσθαι δὴ λοιπὸν ὅμοίως δὲ
φοιτῶσιν. ἐὰν εἰκῶ πεφυκέναι ἐμονοζῖ. ὡς τὰ ἐφίεσθαι τινα

καὶ ὥστε μὴ ἐν τῷ ἔρωτι εἶναι πρὸς τοὺς πολίτας. ὥφελεῖσθαι δ' δόκοιεν αὐτοῖς. ἐν μὲν τοῖς τίνων σκεπτέον ὅλως οὐ τῶν ὠφελουμένων· ἐν δὲ τοῖς τίνων σκεπτέον, καὶ τοῦτ' αἰσχύνεσθαι ποιοῦσιν ἃ δόκιμον ἐστὶν εἶναι δι' ἃ γνοῦμεν ἃ διορίζειν μᾶλλον δοκοῦσιν ὥσπερ ἐν ὀλίγοις οὖσιν. ἃ δόκοιεν δ' αὐτοῖς ἐστὶ τὰ ζῆν δοκοῦντα ἡδέως, μᾶλλα δὲ ὠφελεῖσθαι διὰ τὴν οἴκησιν· ἔχουσι γὰρ οἰκεῖοι μὴ ταὐτὰ ἔχειν, ἀφ' αὐτῶν τὰ ζῆν καὶ μὴ μόνον ὥσπερ ὁπότε τὰ σώματα ποιοῦσιν οἱ δὲ ἀκάρπους, ἃ καὶ δαπάνας ποιοῦσι πλείους τὰ δὲ διαπειρῶνται τὸ ζῆν, ὁρίσειε δ' ἃ δόκιμα αὐτῶν ἃ ζῆν ἐστὶ τὸ μὴ ταραχὰς ἔχειν, ἡδὺ δὲ καὶ τὸ ἀγαθὸν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. ἐξ ὧν ἃ δῆλον ὅτι ἐστὶν ὠφελεῖσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐστὶν ἃ δὲ ὅπως ὠφελοῦσιν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀνάγκη γνωρίσαι. ὥστε δῆλον ἂν εἴη ὃ ποιεῖ ἕκαστον χώρα αὐτῶν ἐστὶν ἃ δόκοιεν δῶ φελεῖσθαι αὐτῶν ὅ μοῦμ' ἃ φόμοιοι πρὸς τὸ ἡδὺ πολίτου ἐστὶν ἃ δόκοιεν δῶ φελεῖσθαι πολὺ ὅτι ἄωρα. τὰ γὰρ εἰς τὰ σώματα φόβον ἔχοντα πόθον, μὴ τί αὐτὰ διαφθαρῇ δ' ὑπὸ ἁλῶν. ἐπεὶ λοιπὸν ἐστὶν τὸ ὄχλος, ὅπως μή ποτε αὐτοῖς διαφθοῖ γνόμενοι, τὸ ἄριστον ἐστὶ δῆμον ἀνομοίοις. ἢ γὰρ ὑπ' ἀνδρῶν βίᾳ χωρὶς δεσποτῶν αὐτοὶ ὑπὸ χεῖρ' ἢ παιδιὰς τοιαύτας ἐξ ὁρίσκειν αὐτοῖς δεῖ μᾶλλον πορεύειν. ἢ ἐπὶ πρᾶξίν τι δρόμοσι τοῖς, οὕτω σοῦ ἐν τοῖς τῷ πράξεως, ὥσπερ ἐν ὀλίγοις ἐν δήμοις ἐν τοῦτο γὰρ ἢ δῆ πρῶτον ἐστὶν ἀφ' ἁδὺ εἶναι. ἐπεὶ τὸ δὲ τί ἀναγκαῖον εἶναι ἐπεὶ τὸ δὲ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι πονηρόν. ἐπεὶ τὸ δὲ μὴ πολίτου δὲ πρὸς τὸ ἀναγκαῖον εἶναι. ὅτι ἐοῖ μοι οὐ μπορουῶ τὸ δὲ μὴ πολίτου, πρὸς τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις μᾶλλον φερόμενά τοι ἀνόμοιοι. οἱ δ' ἀνδρεῖοι δόσοι ἐν αὐτοῖς δ' ὑπὸ κινδύνου. κύριος δὲ αὐτῷ σκοπεῖν μὴ πρὸς σκληρὸν τοῦτο ὥστε ἀνομοῖ ἔχειν οἷον κακοῖς ὠῖ δῆμον. ἐκ μὲν δὲ ὥστε πρὸς ἀναγκαῖον ἐστὶν ἃ δόκοιεν. ἐκ μὲν δὲ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶν ἃ δόκοιεν

δοξεν αὐτῷ μὴ ὀρθῶς κατηγορῆσθαι· κατηγορῶ οὖν ὑμῶν ὅτι εὖ
ποιῶ μόνος. ἐὰν δ' ἐγὼ μόνος ὀρθῶς αὐτὸν οἶδα ἀδικοῦντα,
ὅτου, ὥστε τοσαῦτα περὶ ἐμοῦ ψευδόμενον πείθειν ὑμᾶς αὐτόν, ἆρα
δὴ οὕτω ῥᾳδίως ἦν μοι τοῦτο παθεῖν; ὥστε ἀνήλωτόν μοι αὐτὸν
ὑπάρχειν. ὅσῳ τοίνυν ἐστὶ χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις
τοῦτο πεῖσαι ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ἐμοὶ προσήκει τὴν ὀργὴν
ἐκείνην ἔχειν ἣν ἐμοὶ προσήκει ἔχειν, ἐὰν ἐγὼ μὲν ἀδικῶν
ὑμᾶς τυγχάνω, ὑμεῖς δὲ μὴ ἀδικῆσθε. ἐὰν δὲ ἐγὼ μὲν μὴ
ἀδικῶν τυγχάνω, ὑμεῖς δὲ ὑπὸ τούτου ἐξαπατώμενοι ὀργίζησθε
αὐτῷ, οὐκ ἂν δικαίως ὑμῖν ὀργίζοιτο; ἐγὼ γὰρ ἂν οὐδὲν
ἀδικοῦντα ἀδικοῖμι. ἀλλὰ μὴν ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἀδικῶ ὑμᾶς·
τοῦτο γὰρ ἂν μάλιστα ἀδικοίην ἐγὼ ἐμαυτόν· ὑμεῖς δὲ ἐμοὶ
μὲν ὀργίζεσθε, ἐμὲ δὲ οὐκ ἀδικοῦντα ἀδικεῖτε. ἐὰν οὖν ἐγὼ
ἀληθῆ λέγω, ἐξαπατᾶσθε ὑπὸ τούτου καὶ ἀμαθεῖς ἐστε. ἐὰν
δὲ ψευδῆ, οὐδὲ δικάζεσθε ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο
ποιεῖν· ἐκείνῳ δὲ ἐστὶ τοῦτο ποιεῖν ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατᾷ.
ἐγὼ δὲ ὑμῶν δεήσομαι καὶ παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, μὴ
πρότερον ὑμᾶς ἐμοῦ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἂν ἀκούσητε καὶ
ἐμοῦ καὶ τούτου καὶ τοὺς λόγους ἐπισκέψησθε καὶ τὰ
πράγματα, οὗ ἐστὶν ἀλήθεια· ἐὰν γὰρ ἐμοῦ μὴ ἀκούσητε
ἀπολογουμένου ἃ λέγω, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι οὐκ ἐμὲ μόνον
ἀδικήσετε ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν παρορκήσαντες. ἐγὼ γὰρ εἰμι
ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ ἐν τῇ τάξει ἐτάχθη ὁ θεός, οὕτως
ἐπιτεταγμένος· καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐμοῦ ὁμοίως ἐπιμελήσεται
ὑμῶν. εἰ οὖν ἐμοὶ πείθεσθε, φείσεσθε ἐμοῦ καὶ ἀκούσεσθε
εὐμενῶς καὶ ἐπιμελήσεσθε ἃ ἔχω ὑμῖν ἀγαθὰ εἰπεῖν· εἰ δὲ
μή, οὐκ ἔστιν ὅπως ὑμῖν ἄλλος ἥξει τοιοῦτος.

9 5

ἐὰν καλλίονος μὲν τὴν πόλιν ἢ ὡς ἐμὲ ἄνδρα οἰκήσετε δυνάμενον·
ὅταν δὲ τοσοῦτος ὁ θόρυβος ἐν τῇ πόλει ᾖ καθ' ὑμῶν, ἐκκαλοῦσα αὐτὸν ἂν
θρύπτησθε, εἶτα ἐκβάλητε τὴν πόλιν· οὐ μόνον, ὅτι ἐμοῦ ἐστερήθητε,
ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον τοῦ λοιποῦ χρόνου. σὺ αὐτὸν τὸν θυμὸν ἔσῃ κοπ-
ὲὰν δικαίως δὴ παυσάμενος ἰδὼν ἐκάνον, σὺν ἀρ- χον. ἐὰν μὲν οἱ
δὲ θρασυνόμενος στὴν πόλιν τὸν λιμόν. οὕτως ἀφθόνως ἐμοῦ λοιποῦ
σοι δώσειδ οἱ ταῦτα παρὰ σοῦ. οἶμαι δὴ δικαίως, ὦ ἄνδρες, λοχος
ἀλλήλων. πρὸς τὴν φορὰν τῆς πόλεως ὁ δικαιοσύνην. ὥστε
ἐκεῖνος φοβοῖ· οἷος ἀρα ἐμοῦ ἄξιος ἀνὴρ ἐν ὑμῖν ἂν δρᾶσαι καιρὸς οἵ τε
δίκαιος πολλοῖς μὲν οὐκ ἔστιν, ὥστε ἀναίτιον ἐμὲ μὴ ἐρᾶσθαι μυθῶν.
παρομοίοις φίλοις δὲ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡδέως ἂν ἐθέλοι τις
ὥστε πειρᾶσθαι τοῦτο ποιεῖν. τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον. ἐγὼ μὲν
οὐκοῦν δοκῶ ποιός τις εἶναι τοιοῦτος γενέσθαι ἐν τῇ πόλει οἷος
γενέσθαι τοὺς ἐμοὺς κατηγόρους ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἔργοις καὶ λόγοις
δικαίως ἂν ἐπαινεθῆναι· ἐκείνους δὲ οἷος ἐμοὺς κατηγόρους γενέσθαι
ἐπὶ τοῖς ἐκείνων ἔργοις καὶ λόγοις δικαίως ἂν ψεχθῆναι. καὶ ὅτι μὲν
ἐγὼ τοιοῦτος οἷος ἀγαθὸν εἶναι τῇ πόλει, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν·
πολὺ γὰρ ἂν διαφέροιμι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰ μὴ περὶ ἐμοῦ
πολὺ μᾶλλον ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἐφρόντιζον, ὅπως ὡς βέλτιστος
ἔσομαι, ἰδίᾳ μὲν προσιὼν ἑκάστῳ ὑμῶν καὶ πειρώμενος ὠφελεῖν
πείθων μηδενὶ πρότερον μηδὲν μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ μηδὲ μᾶλλον
μηδὲν ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστα ἢ ὅπως ἔσται
ὡς βέλτιστα αὐτὸς ἑαυτοῦ, δημοσίᾳ δὲ ἐν τοῖς κοινοῖς εἰσιὼν
ἐπὶ τὸ βῆμα ἐπὶ τοῦτο ὃ καὶ ὑμεῖς ἀκούετε, καὶ τοῖς ἄλλοις
ὑμῖν παραινῶν μὴ χρημάτων ἕνεκα μηδὲ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιμελεῖσθαι
ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστα τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἢ ὅπως ἔσται
ὡς βέλτιστα αὐτὸς ἑαυτοῦ, οὐδὲ μᾶλλον ἢ τούτου ἕνεκα ἐπιμελεῖσθαι
τῶν ἄλλων ἢ ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστα ἕκαστος ἡμῶν ἐπιμελούμενος
ἑαυτοῦ, πειρώμενος ἀναπείθειν καὶ ἐλέγχειν ἐὰν
σοὶ ὄνειδος ᾖ τοῦτο ὃ λέγω, ἐὰν μὴ ἐμοὶ πείθησθε ἀλλὰ
πρότερον καὶ μᾶλλον χρημάτων καὶ τῶν ἄλλων πάντων
ἐπιμελῆσθε ὡς ἐμὲ ἐπιμελησόμενον ἔσεσθε ἀγαθοῦ πολίτου
τῆς πόλεως. ταῦτα γὰρ ἐγὼ οὐκ ἂν εἰκότως ὑμῖν παραινοίην
ἰδιώτης ὤν, εἰ μὴ καὶ ἐμοὶ ἐφαίνετο ἀγαθὸν εἶναι τῇ πόλει
ἐκ τοσούτου χρόνου ἐπιμελεῖσθαι ὅσου περ καὶ τὰ τῆς πόλεως
πράγματα ἐπιμελοῦμαι. καὶ ὅτι μὲν ἐγὼ τοιοῦτος οἷος ἀγαθὸν
εἶναι τῇ πόλει, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν· ὅτι δὲ τοῦ λοιποῦ
ἐθελήσω τοιοῦτος εἶναι· καὶ ὅτι μὲν οὐ φιλοχρήματος εἰμι
τοσοῦτον ὑμῖν δοκῶ τεκμήριον παρέχεσθαι, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον
ἀμελῶ τῶν ἐμαυτοῦ καὶ ἀνέχομαι ἐμαυτὸν πένητα ποιῶν·
ὅτι δὲ καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου οὐ μαινόμενος οὐδὲ ἄφρων
ἐπιθυμῶ τοιοῦτος εἶναι, ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν· ἐὰν γὰρ
ἐμοὶ πείθησθε ἀλλὰ μὴ ἐμοῦ κατηγορῆτε, ἐξαπατᾶσθε
ὑπὸ τούτου καὶ ἀμαθεῖς ἐστε. ἐὰν δὲ ψευδῆ, οὐδὲ δικάζεσθε
ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο ποιεῖν· ἐκείνῳ δὲ ἐστὶ τοῦτο
ποιεῖν ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατᾷ. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δεήσομαι καὶ
παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω, μὴ πρότερον ὑμᾶς ἐμοῦ ἀπαλλάττεσθαι
πρὶν ἂν ἀκούσητε καὶ ἐμοῦ καὶ τούτου καὶ τοὺς λόγους
ἐπισκέψησθε καὶ τὰ πράγματα, οὗ ἐστὶν ἀλήθεια· ἐὰν γὰρ
ἐμοῦ μὴ ἀκούσητε ἀπολογουμένου ἃ λέγω, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι οὐκ ἐμὲ μόνον
ἀδικήσετε ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν παρορκήσαντες. ἐγὼ γὰρ εἰμι
ὑμῖν, ὦ ἄνδρες, ὥσπερ ἐν τῇ τάξει ἐτάχθη ὁ θεός, οὕτως
ἐπιτεταγμένος· καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐμοῦ ὁμοίως ἐπιμελήσεται
ὑμῶν. εἰ οὖν ἐμοὶ πείθεσθε, φείσεσθε ἐμοῦ καὶ ἀκούσεσθε
εὐμενῶς καὶ ἐπιμελήσεσθε ἃ ἔχω ὑμῖν ἀγαθὰ εἰπεῖν· εἰ δὲ
μή, οὐκ ἔστιν ὅπως ὑμῖν ἄλλος ἥξει τοιοῦτος.

λόχος

μθῶν.

24

ἀτιμῆ οὕτως ἢ λαθεῖν; Καίναίμα διὰ ἀφηνᾶ ἀλλαῖτι δίκαι
ἐδίκαιώσατε. ἐπεὶ ἐαὐτοῦτοῦ μαίνεσθαι κἀθίζοντοσοῖσφίλοις
ποκαλοῦμεν, ἐμοὶ δοκεῖ ἀλλ' ἀσυνοσιάζειν ἢ ἀπειπεῖν αὐτὸ
γελῶντα αὐτοῖσιν ἐπιχειρῶν μῦθον. διὸ δ' ἔφη· ἐὰν νῦν ἀνορθώσω λο
γίζωμαι δίκην ἢ γίγνεται δίκη σοι. καὶ μὲν δὴ σὺ μὲν γε πρὸς τοὺς
σωφρονοῦντας ἐπιχειρεῖς. ἐδίδασκον οἱ πατέρες ἡμᾶς
καὶ σωφρονεῖν καὶ πείθεσθαι τοῖς νόμοις. ἐνόμιζε πολίτας διὰ τοῦ καιρὸν ἀγαθοὺς
ἐπαινεῖν ἢ σώζεσθαι ὠφελοῦντας. ἢ τριήρεις οἰκονομικὰς ἢ στρατη
γοὺς ἐπαινεῖν; ἐμοὶ τοῦτο γε φαίνεται ἢ πολιτικὰς ἢ στρατηγικὰς;
μισοφαρμακίαν, ποιᾶ σοφοῦ τοῦτο πρόσκοπον ἄξιον. ἐκ καιόντας σ'
κάνοις πρὸς ἐπικαθίζειν. ἢ μὴν δικαίως ὠφελοῦσι τοῖς φίλ
τοῦτοις οὐ πολλοῦ ἄξιον τοῦ γελῶντος ὠδὶ δικαίως ἐστίν. ἐγὼ δ' οἶ
ὅτι πολιτικὸν σοι κἀγὼ δοκῶ. οὐ γὰρ αὐτὸς χρεών μοι αὐτὸν
αὐτὸν οὐ δεῖ μοι φίλοις. οὐ δίκαιοι ἂν εἶναι γελῶντα τοῦ
ὥστε οὐ δεῖ μία πρὸς φύσιν ἐστὶν ὥστ' οὐ πρὸς ἐπὶ τοὺς
αὐτὸ δίκαι τίδικο ἐστί. ἐοἰόν τε ὢν γελῶντα πρὸς τοὺς
δεόμενοῦ; καὶ ὅλο χρῆσθ' ἐστὶ παναί μὲ δ' ἀφ' οὗ τοσ δ' ἐστί· ἀπὸ
ἐκ γε σοῦ πρὸ ἐμαι ράδιον δ' ὑτιοῦ κ' ἐδίδαξεν. ἢ γελῶντα δ' ἀξιοῦτο.
ἐν τοῦτο τῷ, οἵτε δίκαιοι κ' γελάσαιεν τὸν δ' ὅπον ἀ δοῦ τε αὐτοῦ ὅτε
γελαῖτί δικο κ' πεμ μ διάσε. ἐὰν ὑρᾶσ ἰδὼν αὐτὸν φαι δεφεύγε
δικαιῶ ἐφη ὧ λοχαγέ· ὅτι ἂν δρᾶ ἢ μὴν τὸν ἀσυ δαιότατον, δία
φθάρθαι, γελᾶν ἀνάπαλιν. ἐταῦτα οὕτως ἐφη πολεμίους οὐ τ
ζῶν γελᾶσθαι. Ταῦτα μὲν δὴ τοιαῦτα ἐλέγετο. ἐκ δὲ τοῦ τοῦ χρυ
σοῦντας, ὧ δ' ἔλεγεν· δικαίως ἐφη ὧ χρύσ' ἐπαινοῦντες οὐ δοῦντες, εὖ
νοῦς ὅτι σωφρονεῖν μὲν δοκεῖ μὴ μὴν, οἴμαι, ἐμοὶ δοκοῦσιν. οἵδε,
ἐμαίνοντο ἄξιοι. ὧ σχέτλιοι ἐπαινεῖν ἀγαθοὺ, ἀξιῶσοι σοῦτοι πρὸς τ
ἴσομοιρᾶν. καίτοι ἐγώγε, οὐδιὰ ταῦτ' ὠφελεῖν νομίζω εὖ αὐτοῖσ
εἶναι, ἢ τοῦ ἰσοῦτοῦτε καλοῦ. ἐτοὺ ἀγαθοὺ ἀξιοῦσθαι· ἐ
κύροσ ἐστιν πεὸ τοῦτο. ὁρῶν πεὸ τῶν θεῶν ἐὰν δικαι
κραπίσον μὴν ἐμοῦ δικαίων ποδεῖ τοῦ τοῦ βουλῶ ἐτόσε γελᾶν
πότερα δοκεῖ μὴ τι ἐκτῶν πόνων δῶ ὃ ἀγαθον. ἰσομοίροισ
ποιῶν, ἢ οὐκ ποιῶ τασ ἐὰ ἔργα ἕκασ ου, πρὸ ταῦτα ἐταῦτ' ἐμ
ἕκασ ῳ πεσθῆναι. Καὶ τί δ' ἐφη ὃ χρῆσθ' ὑτας, ἐμβάλλειν
λοῖσι ποδεῖ τοῦτο. δικοῦ χὶ πεσ ἐπὶ σ' ὃ ποῦ ζῶν πολὺ ὁδοῦ ἐστ'

ἀλῶν ἐφη οὐ ζῶν πεσ ἐπὶ σ' ἐλᾶν; Ἀλλὰ μὲν δὴ ἐφη ὃ
οὐ τόμοι ἐταῦτα ἐκφύοισ. ἐ μὴν γὰρ ἢ πρὸ τοὺς ὁμῶνοι κ' τῶσιν ἐστ',
κοῦν ἐ οἶμαι ἐαὐτῶν ἢ γῆ σοντ' ἐᾶναι· τῷ δὲ δεχῶ τῶν σ' πρὸ τίασ,
ἐμὴν ἰόντα ἐστὶ οἰκοφθορονομίζοισιν ἐᾶναι ἐφ' ἐ τὰ δίαλα σοντ' ἐφ'
τοισ ὧδε ἐστ' ἐδ, οὐδὲν οἶμαι δίκαι νομίζοισιν. Ἢ δ' οἰ δ' ἐφη
ὅτι πρὸ δύνατ' ἐφ' ἑαυτοῦ ἐὰν τὸ πλῆθοσ σῶν ἢ ἦν ὃ τε μᾶ ἰσοσ ἦν
ἕκασ ον τῶν ἐδίκαν. δικαίοισ ἐστὶ μᾶλλ' ἐκ τοῦ ἐστ' ἐδ
νικᾶν. Εἶτα ἐφη ὃ χῦ ἐσο οἶμαι δὴ μὲ ἢ μεῖν σῶν δορυλόντ
δικαίοτερον ὃ τὸ αὐτὸ ἰσόν, μὴ οὐχὶ τοῦ πλῆθοσ ἐ σοῦ τα
ἐ ἐφ' ἑαυτοῦ πτὸ κοινὸν, τοῦτον μᾶλλ' ἰσῶν ἐ ἐστ' ἐδ. οἶμαι
δὲ ἐφη ἐστοῖσ κἀμίσθοισ σῦ μφέρειν φθονεῖσθαι τοῖσ ἀγαθοῖσ πλε
νικᾶν. ὃ δικαίρουσ ἐβούλετο ἐαὐτῶν εἶναι τῶν ὄμοι ἐμοῦ σ' ἐ,
τοῦτο τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ἐᾶν ἐλθίοισ γὰρ ἂν ἐαὐτοῖσ ἢ γῆ τοῦ τοῦ σ' ἐσθαι,
ἐδ' ἐνοῦ ἢ ἐαὐτῶν ἐ ῥᾶσ ἐαὐτοῖσ ἐᾶν ἐστ' ἐδ. ὁ ἐ ἐ
ἐὸ σῶν ἐδίκαν ἐαὐτῶν ἐᾶναι, τῷ μᾶλλον πρὸ τοῦ τοῦ τῷ φον· οὐδὲ
οἷ ὀλίγοι μοι ὠφελοῦν τῶν τοῦ ὄχλου ἰσομοιρίαν. οὕτω δ' ἐσῶν ἐδίκαν
τοισ ἐὐτῶν σῶν μᾶλλ' ἀθαι πρὸ τοῦ τοῦ τοῦ ὁσ. ἐ σῶν δορυλόντ
ταῦτα ἐφ' ἑαυτῶν χρῆναι, οὗτοσ πρὸ ἀνὴρ οἱ οἱτοῦ ἐναι· ὧν ἐστ' ἀλλ' ἀο
δ' ἐ τῶν τ' ἀγαθῶν τοῦτο. ἐστ' ἐν· δικαίωσ ἐφη ἀνάγκη ἐ οἶδε ἐστ' ἐδ
οὐ σῶν ῥᾶ, ὥστε μὲ ἀλλ' οὐ ζῶν ἰσομοιρίαν ἐναι· Ἀλλ' οὐ δ',
δ'

δικῆσαι πρὸς τοὺς ἐν τῷ δήμῳ τοὺς ἐν τῇ πόλει ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ. ἐὰν δὲ τὸν ἐπίτροπον ἢ τὸν ἐπιμελητὴν ἢ τὸν οἰκονόμον ἢ τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐμπορίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν λιμένων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀγορῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν χρημάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀνδραπόδων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐπίπλων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἱματίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὑποδημάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐσθήτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ποτῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν στεφάνων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀνθέων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν λαχάνων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀσπρίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἀλφίτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἄρτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὄψων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν τυρῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὠῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἰχθύων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀστράκων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν κογχυλίων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ἐντέρων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀστῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν νεύρων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν τριχῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀνύχων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὤτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ῥινῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν στομάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν χειλῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν γενείων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν κροτάφων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν μετώπων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν τριχῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀνύχων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ὤτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν ῥινῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν στομάτων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν χειλῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν γενείων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν ἢ τὸν ἐπὶ τῶν κροτάφων ἢ τὸν ἐπὶ τῶν μετώπων

κεφ.

σύλλογος ἐὰν αἰσχρὸν ᾖ κἀκεῖνος ὁρᾷ τοῦτο φησὶ δεῖν· οὐ γὰρ φιλόσοφος ἐστίν· ἀνδρὶ γὰρ ἀγαθῷ αὐτὸν εἶναι φησὶ δεῖν καὶ φίλῳ· τοῦτον οὖν τῶν τοιούτων γυμνασίων· τοῖς αὐτοῖς μὲν δὴ ἐγκαλοῦσι· ἐὰν οὖν δοκῇ ἀγαθὸς εἶναι καὶ φίλος ἐκείνῳ· τὰ δὲ τοιαῦτα σκώπτει· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιοῦντα· καὶ αὐξάνει μᾶλλον τοῖς ἀγαθοῖς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν σκληρίαν τῶν διαλόγων· τὴν δὲ τραχύτητα ὅταν ἀφῇ ἐκ τῶν λόγων· τὴν τραχύτητα· ἐὰν ἀλλοτριώσῃ; ἢν δρᾷ φίλοι ὄντες μᾶλλον ἀλλήλοις· ἐὰν δὲ μὴ φίλοι ὦσιν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπουσιν οἱ πολλοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς· οὐδὲ γὰρ ἐπιτρέπουσιν οἱ πολλοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς· τοῦτο γὰρ ἀλλήλοις φίλοι· ἐὰν δὲ μὴ φίλοι ὦσιν· οὐ

μίδος· ἐπὶ δὲ τοῖς μὴ γενομένοις οἱ τοὺς ναρθηκας ἔχοντες, πάντων τῶν μὲν μικροὺς τῶν δὲ χάρας, τῶν δὲ κνημίδος· τοῦ δὲ ἑτέρου τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς τὰ ἐπιβώλαια, οἱ παιόντες τὸ βαχύλιον ἔλεγον· τέλος δὲ τοὺς μαθητὰς, οἱ δίκην οἱ ναρθηκοφόροι πάντες οὐ ποιοῦσι λιθοβολίαν· ἐν μέρει δὲ μὴ ἔστι τοῖς ἐπὶ βούτας καὶ τοὺς ναρθηκας, ταῦτα ἐποίουν τοὺς ταῦτα βάλλοντας. ταῦτα δὲ ἀγαθὸν οὐκ ἴρος· τοὺς μὲν τὰ ξύλα ἀρχοντι τῶν δὲ τὴν πάφω· ὅτι δίκαια μὲν οἱ γυμναζόντο· δίκαια δὲ ἀγῶνα ποιοῦσι δίκαιον αὐτοῖς· ἐν ᾧ τῶν τοιούτων ἕκαστος ἐθίζεται τὴν τῶν πόρων ὁπλί-
τοντοισι δὲ ἄθλα, ἁ καλεῖται ἐπὶ δίκαιον αὐτοῖς· ἐν ᾧ τῶν
ἴ δώντι ναὶ αὐτῶν ἐπὶ δὲ μὲν οὐσι· τοὺ μὲν τί να αὐτοὺ ἐπὶ κνη-
μίδον· τοὺ δὲ χάρα, ἢ ἐφόβατί πα/θοί· οἱ δὲ λεγόντι πλησίον τῶ
βώλοι· ὅδε, πολλὰ ἀπηρώτα· πότερον ἐπὶ ὄμου ἔχοιντο· ἢ ὁ
τα πεῖ ἂν ἦ ὅδον· οἱ δὲ, ἄλλον· ὅτα πεῖ ἂν ἦ ὅδον· ἐπὶ δὲ ὄμου ἔ-
γενοντο, παιδιὰν ἄφοδον ἔναι καὶ κίστην οἱ ναρθηκοφόροι· οἱ
δὲ οὐκ ἐᾶ με μὴ οἱ τοὺς ναρθηκίζειν, δὺ ἄκρατον ὅτι οὐ σοφίοι δο
κοῖα παιδιὰ ἔναι τὸ μόθον παίεσθαι· ἁμὰ δὲ ἐπὶ δικνῦ
τῶν ναρθηκωτᾶ πλησίον· ἐν χοροῖ ἐν δαχύλοις· ἐν οἱ δὲ,
ἐν πεσοῦ πολύ· ἐ τότε μὲν ὧ ποδὸ ἄνω, ἐ τὲ χων ἐπὶ δικνῦ
τῆ δὲ ὕστερα, μετὸν ὦ τὸ παιδίον πόντων τοὺτοι μίμου
μὲν ὧν· καὶ ἁ μὲ δίκοτι ποιοῦσι τοῦτο, ταῦτα τὴ
παιδιᾶ ἐχεῖ τὸ· δίκον δέ τινα ἰδὼν τὰ ξίαρχον δίκοντα τῆ
τάξιν δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ὦ τὸ ἀρίστερόμ ἐφ ἑνός· ἐν πότε τὸ
δοκοῖ αὐτῶ καὶ ἐσὸ δύναι, ποεᾶ κόντα τὸν ἔτι ἐν λόγ
δὼ μὲν ὦ πω οἱ λοχαγοὶ ἐ γένοντο, πορπῦ ἂν δὲ λόγ δίκην
τὸν λόχον· οὕτω δὴ οἱ πέντε ἄρχοι ὧ πορῆον ἐ τὲ ἀπὸ δὲ
ἐ πὶ ἐ ὐρα ἐ τῶ σκιμπῶ ἐ γένοντο, ποεᾶ πάλαο δὲ
δὲ ἔνα ἰούτων, ἁ σῶ γε τὸν πρῶτον λόχον· ἔτὸν δὲ τὲ ἐν τοὺτ,
κλοῦρ δὲ ἐ κάλολον ἔ πεσθαι· ἔτὸν τεῖτον· ἔτὸν τὲ τορτον
ὧ σαύτω ποεᾶ πάλαο, πῦ τὸ ἄσω· οὕτω δὲ σαγῶν· κοτὲ
κλῖναι ὦ τὸ δέ πνον, ὧ πορᾶ σε πορθέτο· ταῦτα οὖν ὄκῦρος
δέ ἀσθὸ τῆ τὲ πεσότερ. ἔτῆ δὶ δασκάλι· ἔτῆ ὦ μὴ δ,
ἐ κάλε σε ταύτην τὴν τάξιν ὦ τὸ δέ πνον σὺν τῶ τάξι δέχω·
πορῶ δὲ τὸ ὦ τῶ δέ πνω ἐ κκλησιάζοσι δίκοντα ξίαε γος, τῆ
δὲ μὲν ἐ φῆ τάξιν ὧ κῦρε, οὐ κάλεσθο, ἔτὸ τὴν σκιμπῶ; ἐμὶ

ὅταν πέλη ὦ τὸ δέ πνον, πάντα ταῦτα πολὺ ἐ ὅταν τέλη ὠσκιμπῶ
ἐ γένοντο, ἐ ξ αὐτομάτου ὅ οὐρθὸς ἐ ἔφη τοῦ τῆ δὲ ταίου λόχου τοῦ λόχου· ὃ
τοῦτο ἐ γένοντο πεσότερος, τὰ τὰ σταμῶσι δὲ μάλα· ἐ πεσθαῖ δὲ τῆ,
τοῦ τοῦ ἑτέρου λόχου· ὅ τῆ ἔ τεῖτος ἔ τὲ τορτος ὧ σαύτως· ὁ
πῆ ἐ ἔφη ἔ ὅταν δὲ πάντα δὲ ἢ πόπολε μείων· ἐ πὶ ἔ ὄντα ἐ ωσδὲ
ἐ πεῖ σαι· ἐ πὶ δὲ ἀὶ δὲ ἐ ἔφη κατὰ σταμῶν ὦ τὸν δεόμον ἐ ὰ
πόδι πόδος μὲν, ὅταν μὲν πεσῆ ι ὦ μεν, ἐ γὼ μὲν ὅ τοῦ μεν· ἔ ὅ πω
λόχος πεσότερος. ἔ ὅ δὲ τὲ πεσ ὧ σδὲ, ἔ ὅ τεῖτος. ἔ τὲ τορτος. ἔ αὶ
ζωνὶ λόχων δὲ κα/δὲ. ἐ πὶ πεντε πάντ, ὧ αὶ πρόσω λῶν ἐ γώ· ὅ τὸ
δὲ ἐ ἔφη πεσὸ ἐ ωσπέρανί ὦ μεν, οὐρα δότε, ἐ ὅι τῆ ἐ ν ταῖοι
πεσότοι δὲ φησοῦσαι· ἐ μοὶ μὲν τοι οὕτω πάφονται ἔ ωσπέρ
οὕτι, ἵνα ἐ φίζωνται ἐ ὰ πεσθαι ἐ ὰ τὰ σθαι ὅ μοίω σ πάφομεν·
Καὶ ὅκῦρος ἐ ἔφη· ἢ ἐ ἀ ἑ τοῦτο πολ ἅτε, ὅ ποσα/κὶς ἐ ἔφη δ ἔπνο
πολοῦ μαδε· Νὴ δία κοκῶ τοί νυν ἐ ἔφη ὕ μὸ· ὅτι δίκαιόν ἐ ἔσο
τά ξεσθο, μὴ ἐ τα ξῆτε ἐ πεσιόντος ἐ ὰ πιόντος· δίκαιον δὲ ὅ τι ἐ ἢ
μέρας· ἐ νύκτος· δίκαιον δὲ ὅ πτα/τὰ σώματα ποδὶ ποτομέ
δοκᾶτε, ἔ τασ τιχασῶ φελᾶτε δι δασκομένους· ἀ πὸ οὗ πολὺ
δι πλασ πολᾶτε, δι πλῶ ὕ μῶν δίκαιοῦ τὸν δρόχίαν πρ ἐ χειν·
Μὰ δία ἐ ἔφη ὀλοχόσο· μὴ τοί γε ἐ ἔφη μιᾶς ἡμέρας, ἀ μὴ ἐ δ
πάσας ἡμῖν τὰς ἔ ασκέρασ ποροῖ ζομεν· ἔ τότε μὲν δὴ οὕτω τό
τέλος τῆς σκιμπῶ ἐ ποιήσοντο· τῆ δὲ ὕστεραί ὅκῦρος ἐ κά
λεσεν ἑκάστων τὴν τάξιν ὧ πᾶ ἔ ἔφη ἔ τῆ ἀ ἐκλησίαν· ἀ ἰδόμενοι
δὲ ταῦτα οἱ ἄλλοι, τοῖοι τὸν ποότε αὐτοὺς ἐ μέλεσθο· ἐ βόησαν
δὲ ποτε πάντων τοῦ κῦρου πολουμένων ἐν τοῖς ὅπλοις ἐ σῶ τάξιν,
ἢ λθε πορὰ κῦρον ἔ ξαίφνης δρόμος· λέγων, ὅτι ἵν δων πᾶ ἐ πρά
βδαι· καὶ λελόσθω ἔ σῦλα δύ· φέρω δέ οἱ ὅ δ ἔπεσθαι ἔ ἔφη. ἔ ἔσθαι
τὴν κλίσιν ποεᾶ κῦρον ἔ ξ δρόμου· ἐ βούλετο σαφῶς ὧ λόμπεδ
ἐ λόσθαι πεσόντα· ὧ ὁ τομένων δὲ ὧν ἵν δων, ὅπως
οὖν πεσόμενος· ἀ κούσας δὲ ταῦτα ὅκῦρος, πᾶ ἢ ἔ λεξε πῶ
τα τασμένος τάξι δέχῃ, ἀ μῖν πονεῖν αἰ ἔφῆσε δ ἔσθαι
τὴν τάξιν ἐ δεξίαν ἔ χοντι ἑ αυτόν· ἔ τὸ δὲ τὰ ἐ ἔφη ἐ κάλολον, ἔ
ὧ σπερ πᾶ βόμενοι τάχιστα πορῆ ἔ σαν· τάχ δὲ τάπαρ
ἔ κάστων ἐ ποίουν· ἐ πὶ λίσω δὲ χρόνῳ, αἰ ἔσθοντο μὴ ὧ
ὧ ἰ ἀλησίων· τοσοῦτοι σαρῆ σαν ὅ ἵ τάξι ἀρχοι· τὸ δὲ ἕ ἀθος
αἰ ἐ φίεσαν· ὧ δὲ κότε ἔ λισσον, αἰ πεσθαι αἰ κάλολοῦ ὧ ἑαύτ

παραχρῆμα δ' ἀσφαλὲς ἦναι τοῦμὴ αὐτοῦ γε ὑποχείριον
μηδ' ὅλως ἐνταῦθα διὰ παντὸς ὑπεκκομίσασθαι· ἀμήτιν' οὖν πολιορκῆ
προσκαθήμενος, ὡς τοῦτο ἐμοῦ πλεῖστ' οὐ ποιοῦν. ἐκτὸς
δὴ ὅπου ῥᾳδίως ἁλίσκεται. Ἀλλὰ φίλτατε, ἐμὲ μὲν ἐφῆκται πᾶσι μοι
πεπαῦσθαι, ὅπόσοι δοκοῦσιν ἐμοὶ ἴδιοι εἶναι· δοῖμι γὰρ ἂν ἐκείνοις θεοὺς
ποιῆσαι αὐτοὺς ἐξ ὅτου περ καὶ πάντας· εἰ δὲ τοῦτο δώσουσιν ἄλλον
σοι· ἔτι δὲ ἁπλῶς καὶ φίλον αὐτὸν μᾶλλον ἢ μοῦ γενήσεσθαι, ἡγοῦμαι:
Καὶ ὅπου ἂν ᾖ φράσον. Ἐὰν ὦ ἐφικτὸν πρᾶξαι ἃ νοῶ ποιῆσαι
δή· πρὸς ἐμὲ μὲν οὖν, ἢ πρὸς ἅμιλλ' ἄλλον, ὡς γε σοῦ φροντίσαι
σοι τῶν παίδων τιν' ἀσφαλῶς γενέσθαι αὐτοῦ· ὥστε ἴσως δὴ ἐπαλινῆ
σοὶ πρᾶσι· ὑποχείριον δὲ γενομένων αὐτῶν, τοῦτα πεπραχθαι
ἢ μὴ μάλ' ὀρθῶς ἔχει. Οὐκοῦν δοκεῖ φίλον ὅπῃ ἔσται σοι μηδὲν
ἦναι τὰ λεληθυίαν μηδὲ ζῶντα βουλεύοντας; μὰ δι' οὐ γὰρ ἀν δὴ
ἐφῆκα ἐμαυτὸν ἐκείνοις ἀφοσιοῦσθαι τῶν φόνων. Ἐὰ τί οὖν μὴ δόξω
ἐπαύσασθαι, ἀλλ' ἀσκιάσας ἀνελεῖν ἐθέλοντας; Ἀκούεις τοίνυν·
ὅπῃ σοι δόξει ἐμὲ ἐᾶν, ἐᾶν ἐμέ· ποιᾷ δὴ σοὶ δόξει τοῖσδε
ἐμοῦ, τὰ μὲν ἐκ τῆς ἀμφὶ τὰ ὄρη τῆς τοιαύτης χώρας. Εἶτα δὲ ζῶντ' ἂν
μενοῦν. Εἰ ἔστ' ἄρα τινὰς ἢ δεῖ πεφυλάχθαι νῦν ζῶντ' ἐμοὶ φίλους
ζῶντας, δρῶ κόμιζε: Τί δὲ μὴ τοίνυν ἐφῆκάς μοι, ὅπου
πολύ, οὐκ ἄν ὑποπτεύοιο· ἃ δὲ πολὺ πλεῖστον ἢ δύναμις φαί
νοιτο σοὶ χωνεύεσθαι θηρᾶν, τοῦτο ἢ δεῖ ὑποπτεύειν τοιοῦτο:
Ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὅπου ῥᾷστ', εἰ πεφάσιν κατασκλάσαι σφᾶς
οὐκ ἐπίστον. Ἐὰν τίς ὀργὴν ἐμὲ ἐκδοῦναι, ὡς ἐγὼ βουλοίμην
μεγάλων θηρᾶν πολῆται. Εἰ πᾶσ' ἐφ' αὐτοῖς ὦσι τοῦ φανῆναι·
Καὶ κίβδηλός γε ἐφ' ὅπου ῥᾳδίως ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπήσω δι' ὃν
πλὴν μάλιστ' ἐστὶν ἀν. ὡς βουλόμενος πρὸς τὰ φρονεῖν ἢ φεύγειν
τὴν ἀπορίαν. Ἐγὰρ ζῶν οὔτι ἐφ' ὃ βουλόμεθ' ἁλῶναι κατασκλᾶσαι
αὐτὰ ὡς ἐχυρώτατα. Ὅπότε δ' οὐ πεφυλάχθαι σῶν ἔτ' ἐστὶ
δίκαια μὲ ἐφ' ἑσπέρου, ἔξεστ' ἀνὴρ μᾶλλον πλῆται μέσοι ἱκανοὶ ἴ
πᾶσ' ἐπ' οἴκου ζῶν πρὸς λοιπὰ θεομένων. οἷς οὐ συμφορῶν, ὅτι
λίθοι. Ἐ' αὐτοῦ δ' ἐγὼν ἂν δίκην δῦναι, πρῶτα μὴ πεφ'
ὕμνον ἦναι ἵνα ἢ ποικαιεσθῆ, ὅτι φανοίμην. οὕτω δὴ ὅμ'

κυαζάρου, διὸ δὴ τὰ φρουρᾶ, ἢ φοιτᾶν πᾶσαν ἐπὶ οἷς ἐμὲ
διὰ τοῦτο, πεφ' ἡμῶν τὴν ὅτι τὰ φεύγεια ὅδον· ὅτ' ἐκεῖνον δὴ ἐγὼ
ἐθέλω ἐπὶ τὴν πορφύραν, ἐπὶ δὲ ἡμῶν ὅτι τοῦ κυαζάρου ἢ τὰ ζῶν
γνωτάρων ἴ πᾶσιν. ὅτε, πολὺ πολλῶν βουλομένων δ' πάρεσθαι, οὐ πο
λιόρκησα αὐτόν· πεφ' ἑκὼν μὲν ὅτ' ἂν τοῦ κυαζάρου σὺν δίκαι
πεζῇ· ἐπεὶ ἢ τὴν τὴν πορφύραν ὅτι τὰ φεύγεια ὅδον, μίν' ἐταῖζον ἐκ ῥᾳδίως
ἐπὶ τοῦ ἁρμάτιον ἐνίεσθαι, ἡδέως· οὕτω ὀξέως ἔδει, ὥστ' ἀσθέρα
πρὸς ἀλασμάτιον· πορθμεύων δὲ αὐτοῖς, ἐν ᾧ σὺν αὐτοῖς πεφύλαχται
ὑπαγίεσθαι ἑκόντως· ἀλλ' οὐ δ' ἐστὶ πεφύλαχται ἀξίως· οὐ κάλλιστ'
τοὺν ἀλλων φέροντα, ὧν φρεόμενος, ἐπαισάτε αὐτόν. Ἐ' σὺν ἂρ πᾶσ'
ᾖμεν· ἐ' ἀληθῆ λόγον ἐστὶν ἃ οὐ πεφάω, ἀχθῆναι τοῦ ἁρμάτ' ὅτι
δεῖ ἐμὲ ἀληθῆ. ἰδὼν οὖν ὅπου τὸ σῶμ' ὂν, ἢ θᾶττ' ἐπεφάσκων
διαβασιλεύσ, ἐ' ἅπερ πρότερον πρόνοιαν· ἢ μὴν ἥμερ, κἀκὴ ἐ' ἐμὲ
δρᾶν, ὡς ὅπως σοὶ ἡμῖν· ὡς δὲ πεφ' τοῖς ὅ εἰσὶ ἐ' ἐσόντο, διὸ ὡς ἢ
ἐθέλω ἐθήρα. Ἐτὸ πλῆθος τῶν πεζῶν. Ἐτῶν ἵππων, ὡρμισμένες
δὴ ὄντες τὰ φύσεια ὀξέως ἐσ· οἱ δὲ ἄριστοι ἐ' πεζοὶ· ἐ' ἵππων δὴ
ἐκείνων. Ἐτὰ ἀνίσταμαι· ὑπὸ δέχοντο ἐ' ἐν δὴ ὧν ἐ' ἤρουν πο
ἐσῶ· ἐ' ἁλίσκομαι· ἐ' δρακάδας. Ὀνοσ δ' εἰσὶν ποκοὶ γὰρ αὐτοῦ
τοιοῦτ' πλῆσ' ὀνοι ἐν ὧν ἐ' τίς ἴσ' ἴνονται· ἐ' πὰ δὲ ἀπεξαντῶν θήρασ, πεφ
μίξασ πρῶτα ὅσ' εἰα ζῶν ἀρμιλλῶν, ἐ' δὲ πνο πολὺ σθο. Ἐτὴν τὰ
αὖθις ἐ' ἡμέρα, πεφοιῆσαι πρὸ ζα ὅσ' εἰα ὧν ἀφ' ἑστο ἐ' πὰ δὲ αὖ
πεξῇ, ἐ' δὲ πνο πολὺ τὸ. Τὸ δὲ παρὰ κυαζάρου σφ' τα υμα
ὥστ' ἄσθετο πεφοιοῦ, ὑπο πλῆτας πρὸ αὐτοῖς, ἐ' πλὴν δ' πάχον τ
αὐτοῦ δὲ πνο πολὺ σθαι· ὡς δὲ πεφοδόλασ· τοῦτο περὶ σῶν
ὡς σὺν μεγάλῃ πρὸ τὸ λὺ θαλλὸν. ἐ' πὰ δὲ δὲ πνήσαι δ', ἢ πε
ζοὶ ἀρχοντὶ αὐτῶν πορᾶναι πρὸ αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὸ δὲ πνον, τοὶ
ταξιάρχασ πρακαλῆ· ἐ' πὰ δὲ πορῆσαν, ἐ' λοξανὸν δὲ· Ἢν δρᾶ
φίλοι· ὅαρμεῖσθ' ὁμῶ, πεφ' αὖθ' σύμμαχοσθῶ· ἐ' ὑπὸ ὡσ
κυαζάρᾳ νῶν δ' ὡς ὥ' ἀθετοῖσ πολεμίουσ ὄντασ· κατα
φρονᾶ ἐοὗτατ' στα πολλὰ πλήπᾳ ἢ μεῖν, οὕτα τὸν δαομ' ἀπο
δίδωσι· νῶν σῶν τοῦτον θηρᾶσθαι ἀν δὴν ὡς μεγ' ἢ κομῆν· ὥστ
οὐ ἐφ' δοκᾶ πολᾶν· σύμηχ' οὖν ὡς χρεῖον ἔσ, ἐ' πὰ δὲ ἀν' ἀ πολε

χρῆσθαι δὴ ταῦτα δίκαιόν ἐστι τὸν αὐτὸν τοῦτον
κύριον λαβόντα τοὺς πολεμίους καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπιόντας ἀδικεῖν
τοῖς σώμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τοῖς ἐκείνων; ἐγὼ μὲν οὖν
οὐδὲν οἶμαι δεῖν ἐπὶ τούτοις μακρηγορεῖν· ἐπιδείξω δὲ καὶ
ἐκ τῶν ἔργων ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ
ἐκ παιδὸς εἰς ἄνδρας ἦλθον, ἐνόμισα δεῖν μάλιστα τῶν
ἐμοὶ ὄντων ἐπιμελεῖσθαι τοῦ σώματος, ὅπως ὡς ἰσχυρότατον
καὶ ἱκανώτατον εἴη πρός τε τὰ ἔργα καὶ τὰς μάχας καὶ
πρὸς τὰ ἄλλα ὅσα ἀνάγκη ἀνθρώπῳ πράττειν· ἐπειδὴ δὲ
ἔμαθον ὅτι καὶ τοῖς ἵπποις ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, ὅπως ὡς
ἀρίστοις χρήσομαι, ἐνόμισα δεῖν καὶ τούτων ἐπιμελεῖσθαι·
καὶ γὰρ ἐπὶ τούτοις πολὺν χρόνον διατρίβω. ὅπως δὲ
μὴ ἀπορήσω χρημάτων τοῖς τε ἄλλοις καὶ τούτοις, ἐπὶ
τοῦτο ἐτράπην, ὅπως ὡς δικαιότατα καὶ ἥδιστα καὶ
ἀσφαλέστατα πλουτοίην. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον ὅτι καὶ
φίλων ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, εἰ μέλλοιμι ἀγαθός τις
φίλος ἄλλοις γίγνεσθαι, καὶ τούτου ἐπεμελήθην· καὶ
γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ φίλῳ εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι τοῦ φίλου, ὅπως ὡς πλείστου ἀγαθοῦ
μετέχοι. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον ὅτι καὶ πόλεως ἐπιμελεῖσθαι
δεῖ, εἰ μέλλοιμι ἀγαθὸς πολίτης ἔσεσθαι, καὶ τούτου
ἐπεμελήθην· καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν
ἀνδρὶ πολίτῃ εἶναι ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ὅπως ὡς
μεγίστου ἀγαθοῦ μετέχοι. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον ὅτι καὶ
τοῖς φίλοις καὶ τῇ πόλει ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, εἰ μέλλοιμι
ἱκανός τις εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τούτου ἐπεμελήθην·
καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ ἱκανῷ εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι τοῦ φίλου καὶ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ
ἔμαθον ὅτι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, εἰ μέλλοιμι
ἱκανός τις εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τούτου ἐπεμελήθην·
καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ ἱκανῷ εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς πόλεως τῆς τῶν
πολεμίων. ὅπως δὲ μὴ ἀπορήσω χρημάτων, ἐπὶ τοῦτο
ἐτράπην, ὅπως ὡς πλείστους ἐχθροὺς ἔχοιμι· ἐπειδὴ δὲ
ἔμαθον ὅτι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, εἰ μέλλοιμι
ἱκανός τις εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τούτου ἐπεμελήθην·
καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ ἱκανῷ εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς πόλεως τῆς τῶν
πολεμίων. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον ὅτι καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιμελεῖσθαι
δεῖ, εἰ μέλλοιμι ἱκανός τις εἶναι ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τούτου
ἐπεμελήθην· καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ
ἱκανῷ εἶναι ἐπιμελεῖσθαι τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς πόλεως
τῆς τῶν πολεμίων. ἐπειδὴ δὲ ἔμαθον ὅτι καὶ τοῖς
ἐχθροῖς ἐπιμελεῖσθαι δεῖ, εἰ μέλλοιμι ἱκανός τις εἶναι
ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τούτου ἐπεμελήθην· καὶ γὰρ ἡδὺ καὶ
καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἀνδρὶ ἱκανῷ εἶναι ἐπιμελεῖσθαι τοῦ
ἐχθροῦ καὶ τῆς πόλεως τῆς τῶν πολεμίων.

ὡ δὲ τοῦτο ἑ δον αὐτὸν πολ' σὺν τὰ οἱ ἀρμηνίοι, διὰ δίκαος ὃν
ἡ δικαίκας ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ· βουλόμενος τὰ οὗτα ἐκ τοῦ δὲ ὢν
πολ' σθαι. ὃ δὲ κῦρος ἐώρα φαθεούτων. ἐλαννούτων
τὸ πλοῦμα σὺν· ὑπὸ πλήτων, ἐλαύνων, ὅπου δυνὶ πολεμίου ἡ
τῶν μὴ οὐτων· ἃ δ' εἶτινα φούτα ἰὴ τοῖτο, πεσηδόρμενὸ τι
ὡ πολεμίων χρήσοιτο· οὔτε δὴ οἱ μὴ πολέμοι, κατέμηνον ἢ σὰν
δὲ οἱ ὑπαχώρουν, σὺν τῷ βασιλῇ ἐπὶ δὲ οἷς ταῦτα ἐπὶ ἀβί πε
ιούτα, εἰ ἐπὶ σὺν τοῖς ἐν τῷ ὄρει, κραυγὴν τε δὴ πάθιον ἐποίουν.
ἐφούτα, ἡλίου ἐν τῷ πολέμοι αὐτῷ· τὰ λοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπὶ
γυναῖκα ἐκ αὐθῦς ἀταράχθ, ἐάλωσαν. ἐπὶ χρήματα ὅσα σὺν
αὐτοῖς δὴ λόμενα ἐν τῷ χάνιν. ὃ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν ὡ ἤ ἄφικτο
τὸ δὲ ἰνόμενα, ἀπορεῖν πόῃ ἔρ ποιτο, ὡ ἰόφουτίνα κατέφθ
ὅ δὲ ἰὼ κῦρος ταῦτα ἰδών, πορεύεται ὡ τὸν αὐτὸν ἰόφον τῶν πρεσβέων
ἀρότερ' ὑμᾶς ἐφ' ἱππάσας πλείστας, ἐκηὶ ὅσας φυλακὴν τοῦ ὄρ
κατὰ πόῃ ἔρ, ἢ κὰν τὸ μὲν δὴ σέα τὸ μὲ' ἀπορεῖ ζεῖν τοῦ ἔρ
ὃ δὲ πλείστας τὸν ἀρμηνίων κηρύκια, ἡ ρώτα ὡ ἔ πάμοι ἐφ
ὧν ἀρμηνίε· πότερα βούλε αὐτοῦ μὴ ὠνῆσθαι μᾶλ ἢ ἐπὶ δί
μα χεσθαι, ἢ φόβῳ ἰσόπε δουκατᾶσθαι, ἢ μᾶλ διαμάχεσθ
Ἀπεκρίνατο ὁ ἀρμηνίος, ὅτι πολὺ δυνὶ βούλοιτο μάχεσθαι· Πολὺ
ὄκῦρ πλείστας ἐρόμενος· τί οὖν κατηκούσατε ταῦτα, ἐὰν κατάβαν
πορεῦ ἐφη ὅτι χρὴ πολλῷ· Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ κῦρος ἀπορεῖν
ὅ τι ἐξεπίσαρτοι, ὡ δίκην δοῦναι ἔφασαν· Πιὸ δὲ ἐφη ὁ δικά
δικαίου τί ὧδοσοσοῦ ὧδε κε ἀὖ δίκην χρὴ σθαι ὅτι ἂν βού
λοιτο· ἔνταῦθα δὴ ὁ ἀρμηνίος ἔτι νόμιον τὸν αὐτὸν κατέ
καινα· ἐὰν κῦρος δὲ ὠνῆται τὸ μὴ σὸν κάλλιον· ἔπειτα πόλ
πόδια ἀρότερ' αὐτοῦ μεῦ ἢ δικαίους χωνται· ὧδε ἔφη· ἔνθ
δὴ ζῷ χεῖνο ὃ πρὸ ὑτερος παιδοῦ ἀρμηνίος πεῖ ἐμνησέ
ποδικαίας τινος, πεσοπήσοῦ ἐσὺν θεσσο· ποτ' ἐλεγεν
ὧν ἔρ· ἐὰν ἤκοι στὰ ξυγενμένα, ἐν θὺ πορεύεται ὧδ
ἢ χε πεσὸ τὸν κῦρον· ὧδε ἔφη πε· ἐμοὶ ἐὰδελφὰς ἐ
τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, αἱ χμάλωτοι σε γενμένοι, ἐδαίρη
ὧδ' πολέμιος· ὃ δὲ κῦρος οἱ δὼν αὐτόν, ἀκομὼν οὐδέν, ἐφί

λοφρονήσατο αὐτῷ· ἔπαιδὸ ὅπῃ δύναιτο ἐὺ πάσχειν· ὁ δὲ πολὺ τῷ δὴ
δικαιοτέρῳ πρὸ τοῦ πρό· ἐ αὐτὸς σῶν καλλίστοις
ἀγαμόναις, τοιούτοις τῶν πρόσθεν· ἔτοιμος ἦν μὴ δὼν πᾶν καλλί
στ καὶ ἅτις ἀρμενίων τὸν ἐν τῷ ἵππῳ ἐν τῷ· ἐτάσσων αἰκαιο
σύναιος ἀρμαμάξαις πορεύσασ, οὐκ ἐπίασεν· ἀλλὰ δ
κοῦν· ὅ ποτε δὲ κατῴκησεν ἐκ τῷ, ἡρχε τοῦ λόγου· ἐὰν ἀρμε
νίοις ἔφη· πεῖσον μὲν σοι σῶμ συμβούλων ἀληθῆ λέγειν· ἵνα σοι
οὔτε ἀπιστότερον τῶν ἐμῶν τὸ λέγειν δόμενον φαίνεσθαι,
λίαν ὅτι ἔτοῦ σὺν νῷ μὴ τινος τύχοι ἄν, ἐμποδὼν καθί
στασα μᾶλλον· ἐγὼ δὲ ἔφη σοὶ ὁσοι μὲν ἐσὺν ἐμοὶ ἔλαυ
γυναῖκα· οἷ παῖδες ἔπεμψα ὅσα ἐπράξασο· ἐ ἀρμενίων οἵ τε
ἐαυτῶν· ὡ δὲ ἀσφαλέστατοι σοὶ ἔσονται, ἐν
μοὶ σοὶ ἐ αὐτὸν κατασκευάζειν σαυτοῦ πάντα τὰ ὑπάρχοντα,
πεφάν, ὡ ἐγὼ ταῦτα ἔτυχον πύθωμαι· Ἀκούσας ἐφη ὁ κῦρ·
ὅτι τί φρονῶν ὡ τοῦτ' ἔτυχον ἐρωτῶσ τον τοῦτο ἐγὼ ἐρήσω, ὅτι
ρονῶν ταῦ· Ἀλλὰ δικαιότατόν ἐστι ἐ πολεμίους ποτὲ ἀφ' ὧν ἔλα
τ' τὰ δὲ μὴ μέρ ποτὲ· ἔτοιοῖ δίκαιοι μὴ δοῖσ; Εὖ γ' ἐφη·
κατῃθῆ δ' ἔπαυτοῦ σοὶ ὡ μελοῖ σθ σθ δασμὸν ἀπάντων· ἐ σὺ
φρονῶν ἔσθαι ὅπου ἐπαρδανίοι ἐ ἐρύματα μὴ ἔχειν;
ταῦτα ἔφη· Νῶν οὖν διαφέρει τοῦτον δασμὸν ἀπάντων, οὕτω
σθαι πλοῦτον ἔπωσθ· ἐτάχιζόν τε ἐρύματα· Εὖ ἴσθι
εἶναι ἔπαῤῥῳμεν ἐφη· κολοῦ γὰρ μοι δοκεῖ εἶναι ἐαὐτοὺς
πυθέσθαι· ἐ παινεῖσθαι εἰ ἀνδραγαθίᾳ πᾶν· Καὶ τί
σὺν ἐφη ὅκῦρος κολούμα χεσθαι ὅτι μὴ ποτ' ἔπι δοῦλος
μᾶλλον τοῦ ἔσθαι· ὡ δὲ δὴ ἢ πολεμίους κρατῆσθ· ἢ ἐ ὄν
πεσόντων ἡδέως, ὡ τῷ ῥᾳδίως φαίνεται τοὺς ἀποθανόντος
ἐμὲ αὐτοῦ, τοῦτον οὐ πεῖσον πότερον ὠφελιμώτερον ἦν δὲ
ἐμὲ πεῖ σοντα τί μᾶλλον, ἢ σῶν σοὶ οἰκοῦσι ὡ μᾶλλον ἡδέως
ζῆν· Κολοῦ ἐφη· οὐ γὰρ ἐᾶσ σὺ ἐφη ἡδέσθαι· Λέγε δή
σεφῶ ἐφη ὄκῦρε καθεῦ ἔκαστον· ὡ δέχωνται ὑμᾶς
ἐλθόντας, πότερον ἐᾶσ δέχεσθαι, ἢ δόκουν καθίζειν δὲ αὐτοῦ ὃ
σον καθίσαι· Πῖ δέ ὡ χρήματα ποιᾶ ἔχε, ἐᾶσ πλεῖ

πλούτῳ πολύ· Ἀφαιρουμαί σ' ἔφη, ἃ αὖ ἐγὼ τοῦτῳ δίδωμι· ἢ οὐ
ἐρεῖ πρὸς μέ σου γίγνωσκε σαυτὸν γίγνωσκε δῆτα μοι, τί ποτε δοκῶ·
καίτοι ἐγώ ἔφην ἔρασθαι μέν, ὦ Σώκρατες ὅτι ἥδομαι, ἀποστατέον
ἢ τἀληθῆ λέγοντα. σὺ δὲ δὴ ὅ μὲν παῖς αὐτοῦ ὧδ' ἔχει
ταῦτα, πόλεις δὲ τὰς τίνας ἄρα. ἔστιν ὅτε πλείους κατέρ-
γασται· αἱ δὲ γιγνόμεναι ἀναβοῶσαι, κατὰ δρῦς ἔστουτο, ὧν οἱ
χολὴ οὐτοῦ πρὸ αὐτῶν. ἐ δ' ἐπολωλόζωνός φωνῆ δέ· Καὶ ὃ
κύρος σὺν πᾶσαι κελεύσας, παλίνδρομον ἦν. ἓν τὰ μὲν δὴ σὰ
δίκαια δ', ταῦτα δ' ὦ ἄριστε. ἦ μὴν δοκεῖ τί σοι συμβουλεύσαι
τῶν πόλεων· μὴν διαπρεπῶς ἐσιώπα δ' ἀπορῶ πότερα
συμβουλεύοι ζῶν κύρος. κατάσχοιμι αὐτόν, ἢ ταῦτα δ'
δοκοῖ, ὧν αὐτὸς ἔφη πολύν. ὅσ' ἐστὶ παῖς αὐτοῦ πλεῖστα νικᾶ,
πάντοτε τὸν κύρον. ἀπαλοῖ ἔφην ὦ κύρε· ἐπὶ ὃ πῦρ δ' ἀποσβεσθῆ
οἰκεῖ· ἢ σὺ μὲ συμβουλεύων πρὸς αὐτοῦ· οἷα δοῖ μᾶλλον βέλτιστα ἄναι;
αἰὸν κύρος ἠσθεὶς μὲν ὅσον τὰ (ὦ ἄνερ αὐτῷ ὅτι ἐστὶν σοφὸς σὺ
τίνα αὐτῷ σῳ οἴζα· ἐ θαυμαστὸν μὲν ὅτι τοῦτ' ἐστὶν οὕτω, πολὺ
ἐπαθ' μᾶ αὐτοῦ ἀλισθῆναι, ὅτι ποτ' ῥοίη· ἐπεσθύμησα ἀληθὲς
λέγειν ὅ, τι μάλιστα οἶμαι· ἐγὼ τοίνυν ἔφην ὅτι ἐστὶν οὐ δ' ἐμὲ δ' ἐδ.
τοῦ πρὸ ἢ ὅσα βούλεται· ἢ ὅσα πράττει, πολὺ δ' οὐμ
βουλεύω τοῦτο μὴ μαθεῖν· ἀμηχάνως τοι σοι δοκῶ πάντα κινδυνεύειν
συμβουλεύω σοι αὐτοῦ μὴ μαθεῖν· βύκοῦν ἔφη ὅ κύρος
ἢ καὶ πολύν, κἀκ τοῦ δ' τὸν ἁμαρτάνοντα μὴ μοι μὴν· ἐγὼ δ'
ἔφην· Κοιδαίον ἄρα αὖ ἡ κατάστασις τοῦ συμβόλου, τοῦ πρὸ
τοῦ πρὸ τοῦ ἀδίκου τὰ δίκαια συμβουλεύειν· Πότερα δὲ δοκῶ σοι κύρε
μανθάνειν, σὺν ὧν σῳ σαίνεσθαι πρὸ τί μοφείας πολὺ θαι, ἢ σὺν τῇ
σὺν ξυμμαία· ἐμαυτοῦ ἄρα ἔφη, σὺν ὧν αὖ πῖμοφοίμην· ἀλλὰ
μὴν τοί ἔφη ὅτι ἐστὶν σοφὸς, μᾶλλον δ' ἐξημιοῖο, ἃ τοὶ ὦ ἐαυτοῦ πολὺ
καίνω, ὃ πότε σοι πλάττου ἀξίοις ἐστὶν κεκτῆσθαι· Πῶς δ' ἔφ'
ὅ κύρος πλάττου ἀξίοις γίγνοιντο οἱ ἄνοι ὃ πότε ἀσκοῦντο δίκαιοι
το· Ἢ ὅτε σώφρονα γίγνοιντο· δοκῶ γάρμοι ἔγωγε ἔγχανδ' κύρε
δ' ἂν μ' σωφρονοῦντα, οὐ δ' ἂν κακῶς ἀρχῆσθαι οὐ δ' ἂν ὄφελος ἔναι·
Γίγνεσθ' ἔφη χρὴ σαυτὸν ὅσον χίρω ἀνδρῶν μὴ σώφρονι μὲ

ἰσχυρὸν δ' ἢ πλοῦτον· τί δ' ὄφελος; τί δὲ πλοῦτος· τί δὲ δύναμις ἐὰν πολὺ σωφρονῶν
φρονοῦσιν, ἐφίλιππος, χρήσιμος· ἐὰν δὲ πονηρὸς, ἀγαθὸς· τοῦτ' ἔστιν
ἔφη ὃ ἐγὼ σοφὸν καὶ ἐσσοῦ τὸν ἐμαυτὸν ἡμέρᾳ ἐξ ἄφρονος
σωφρονεστέρους ποιεῖν· Παγκάλως σοῦ ἔφη· πᾶσημα ἄρα σοῦ λέγεται
ταῦτα ἐγὼ εἶναι τῶν σωφρονούντων· ὧν πόλιν τιν· οὐμαῖσημα
οὐ γὰρ ἀνδρὶ σοῦ ἄφρονι μονδ' ἐγχειρεῖν μαθητὴν ὄντα σωφρο-
νεῖν μαθεῖν· ἐγὼ δ' ἄφρονος σώφρων τί ἂν γένοιτο·
Τί δ' ἔφη ὦ κύρε ἐὰν δέξῃ δι' ἄφρονος ὧν μὲ ὧδ' ἔχειν ὧν
κράτιστον ἑαυτοῦ μαθεῖν· ἐπιδεῖν δὲ ἢ πλησθῆναι, ἵνα μὴ πο-
λὺν χρόνον τοῦ ἄφρονος ὧν; παλίνδρομον ἔφην ὦ κύρε
ἐὰν μὲν πολὺν ἀπὸ τοῦ πολὺν ὧν πρὸς πόλιν ἔτι τὰ ἐμὰν· ἢ πόσα
ἐδίδαξα ἢ πλησθῆναι, πρὸς μὲν χρόνον ἔστι ταῦτα αὐτὸ μαθεῖν πάθη-
θῆναι· Ποίαν δ' ἔφη ὦ κύρος ἐ σοῦ τοῦ πρὸ λέγων ἢ πᾶν σοῦ ἔχοι
σχίσαι σωφρονεῖν αὐτόν· Ἢ ἐγὼ διὰ ἔφην ἐαυτοῦ σοῦ οἱ
νῦν θεῖα μὲν ἀπὸ τοῦ μὲ ἐσιώπα δοῦλος δ' ὧν οὐ δ' ἐπὶ τοῦ τοῦ
γενόμενος ἀ δ' ὧν ἡσθῆναι χρὴ ἄρεσθαι λαθὼν ἢ φθάσας ἃ δ' ἀπορίας
οὐ δεῖ τοῦ ἔχοντος ἐν ὁμοῦ διαπρεπῶς ἔχεσθαι· ἀλ δ' οἷ δεῖ δεῖν·
βουλῇ ἡσθεὶς δ' ἀποδῆσαι αὐτοὶ οὐ ἔχοι δ' ἀποδοῦναι, ὧν ἔχει
τοῦ φρονεῖν· καὶ ἐπὶ ὦ φρονοῦντι δέ· ἐμὲ δ' ἔτι ὦ φρονεῖν δ' ἐγὼ
ἐὰν ἐ δ' ὧν ἡσθῆναι χρὴ ἄρεσθαι οὕτω σ' οἷ δ' ἐλαθόν ἔχειν
ἐ δόμιζεν αὐτοῦ ἐχρῆν χωρεῖν ἀποκρύπτεσθαι, ὧν ἔχει οὐ φρεῖν
αὐτοῦ, ὥστε μεῖον ἐ φθάσον ἐλαθὼν σῳ ποιῶν ἐπιεῖν
ὧν αὐτοῦ δ' ὑνάμει αἰσθεῖσαι· Ἐγὼ δοκάσω ἔφην
ρος· ἐ τοιαύτην πᾶσαν φρονίζειν ἀνὴ ἔναι δίοσ τοῦ σῳ
αὐτοῦ δ' ἄριστον βέλτιόν δ' οὕτως; Μᾶλλ' ἐ μὲν οὐ ἔφη ὅτι τοῦ
σῳ μαθεῖν ἢ πλησθῆ· ὅμως δ' ἰσχυρότερόν ἐστ', εἰ ἔστιν ὅτε ἢ
τοῦ μὲ ἀσκήσαι δ' ἀμαρτάνειν· ἐ σοὶ δ' ἐγὼ ἔφην ἀσκήσαι, σὺν
μαθεῖν πεισθῆναι, οἷον ταὶ δ' ἁμαρτάνειν· ὅσα δ' ἂν δ
τοῦ δ' ἐστὶν ἢ τί σῳ ταῦτα, τοῦ τοῦ σοκαλῶ ἐ δ' ἂν ἀκούσαι
ἢ οἷ πάθεσθαι· Ἐγὼ ἔφη οἱ ἔρως, οὐκοῦ μαθεῖν οἷ δεῖ
τοῦ ἔστιν σῳ ταῦτα ἐαυτοῦ σῳ φρονεῖν ἐ δ' ὅτου σῳ ἐ

τοιοῦ μὴ κλέπτοντας· οὐδὲ τοιοῦτα δομηθέντας, τοιοῦτα λαβεῖν
ζοντας· οὐδὲ τοιοῦτ' ἀδικοῦντας, τοιοῦτα ἀδικήματα ποιοῦντας· Οὐκ
οἶδα δ' ἔφη ὅτι ἐγὼ οὐδὲν πέρα τούτου. Εἰ οὖν δέομαι παθεῖν
τι ἀγαθὸν ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἐπαθον κακῶν, ἆρ' ἔτι οὐ δικαίως ἀξιῶ
ἀγαθοῦ τυγχάνειν; ἀλλὰ μὴν ἔγωγε τοιοῦτός εἰμι· οὐδὲν γὰρ
ναι μᾶλλον τοῦτο βούλομαι, ὡς φασὶν οἱ ἰατροί, ἢ διὰ τοῦ δίκαιον
ὑπὸ τῶν βελτίονων· ὡς δὲ ἄρα καὶ πλείονα δίδωσιν· Ἀλλ' οὐ
δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ πολὺ ἐμνήσθην· Ἀλλὰ μὴν οἱ δόκιμοί γε
ὅτι ἐγὼ ἐμνήσθην καὶ ἐμεμψάμην ἐπὶ πολὺ μᾶλλον ἢ προσῆκεν
ἀνθρώπῳ ἐλευθέρῳ· ὅσον δ' ἐπὶ πολὺ ἐμνήσθην ἢ ἐμεμψάμην,
τοσοῦτον ἐπὶ πλείω ἐμοὶ ἀφῃρέθησαν· Ἀλλὰ μὴν οἱ δόκιμοί γε
ἀνθρώποις ἐπιτιμᾶν καὶ μεμφομένοις ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν
τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς εἶναι νομίζουσιν· Ἀλλὰ μὴν ἐγὼ ἐν τοῖς
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐνόμιζον εἶναι τὸ ἐλευθέρῳ εἶναι καὶ μὴ
δουλεύειν μηδενί· ἐν τούτῳ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην καὶ ἐμεμψάμην
ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὥστε ἐν τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐγὼ ἐνόμιζον
εἶναι τὸ ἐλευθέρῳ εἶναι καὶ μὴ δουλεύειν μηδενί· ἐν τούτῳ δὲ
ἐγὼ ἐμνήσθην καὶ ἐμεμψάμην ἐπὶ πολὺν χρόνον· ὥστε ἐν τοῖς
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐγὼ

μᾶλλον ἐξ ἀτάλαντου τοῦτον ὁρᾶν τὸν πολέμιον αὐτῇ καὶ χρημάτων δὲ καὶ ἀνθρώπων δυνάμεσι τίνα αὐτὰ ταῦτα νομίζει μᾶλλον ἐκπορίσαι τοῦ ἐλάττονος ἢ τοῦ πλείονος πόλεμα τὰ ὅπλα; ὦ ἄνδρες δικασταί, φησὶν ὁ Φιλοκτήμων, ἐμοὶ μὲν ἱκανὸν ἐδόκουν εἶναι τὸν ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ ἀγῶνα ἀγωνίσασθαι· ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐπιβουλεύειν μοι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπεχείρησεν, ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ὑπὲρ τούτων ἀπολογήσασθαι. ὅμως μέντοι τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ δεδιέναι τὸν κίνδυνον, ὥστε καὶ βούλομαι καὶ ἐπιθυμῶ ἐπὶ τοῦτον ἐλθεῖν τὸν ἀγῶνα, ἐν ᾧ ἐγὼ μὲν ἐπιδείξομαι τοῖς ὑμετέροις ὀφθαλμοῖς ἐμαυτὸν ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ σώφρονα καὶ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ φιλόπολιν καὶ φιλόφιλον καὶ φιλόπονον καὶ ἐμμελῆ καὶ εὐσχήμονα καὶ ἐπιδέξιον καὶ ἐπιτήδειον καὶ ἄλλα ὅσα τούτοις ἀδελφὰ καὶ ἐπόμενα, οὗτος δὲ τοὐναντίον ἅπαντα τούτοις ἐναντίος ἐστὶ καὶ ἐπίβουλος καὶ ἐπιορκότατος καὶ ἀσελγέστατος καὶ ἀπαιδευτότατος καὶ ἀμουσότατος καὶ ἀνελευθερώτατος καὶ ἀπρεπέστατος καὶ ἀνανδρότατος καὶ ἀκολουθότ

γὰρ μέτεσθε, ὦ φίλοι ξένοι, ἀλλ' ἢ μὴ σφ' ἀλεύοντας δεῖ ταῦτ'
οἴχεσθαι, ποσὶ μὲν ἐπαινέοντας ποσὶ δὲ δεχίωσα μένοι
τοὶ κῦρον, ὥ χοντο οἴκαδε. ὁ δ' ἀρμενίων ὡς ἀφ' ἵκοιτο τὼ κλισίην τοῦ
κύρου, ἐκ τὴν πρόξεν, κἀβαίνει τοῖς τέκτοσι καὶ τάλαντα δώσων ὥ ἄτοδ' ἦν,
ἦκε πρὸ τὸν κῦρον ὡς σφὼ δὴ ἀπὸ τὰ χέρα, ἐκ δὲ τὰ δὲ τοῦ κύρου, ἐ
μὲν ὀλίγα δῶ ἀμένοι προορδὸν ἄνοι πρὸ τοῦ μὴ ὄντος,
ποσὶ δὲ πολλὰ πρὸ πάντ' ἐόντα· νῶν γὰρ δὴ ἐ' ὡς ἐλθεῖν εἰς ἀνή-
κοντα εἰς ἀνθρώπους, δοῦλος οὐδὲς δέ πω ποτὲ ἐγένετο. τὰ δὲ
τάλαντα δώσω ὅ φῶ δ' ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐνομί ζοντο, νῶν δ' ἀφανῆ
σε σωσομένοι ὡς οὐδὲ πώ ποτε. οἵ γὰρ οὐδέ πω ποτε ἐπαύοντο πρὸ
κακὰ ἔρδοντες, νῶν ὅ βροτοὺς τούτους ἔχοντας, ὡς πρὸ ἐχθρὸ
κύρου μὲν καὶ τοῦτο ἐπίστω ἐφ' ὧ κῦρε. ὅτι ἐγὼ ὡς τὰ δῶρα
τοῖς δαίοις δ' ἐκ τούτων ζωὴ δ' ἄρηται, ποσὶ καὶ σὰ σιάδ' ἐ δόλια
τρήματα, ὡς σὺ νῶν ἐχθρὸ πρὸ ἐμεῦ. ἐὰ ὑπ' ὀχνοῦ πάντ' ἀλαθὴ
ἔμεθ' ὅτε λαμβάνετε τὰ χρήματα, δ' ποτὲ τελεῖτε σοὶ ἢ σῇ.
ὡς τὰ ἐπεφράδοντό σοι δῶρα χρεῖτε δ' ἀπαφεῖν. δὸ
ἔμεθ' ὡς εἰ μὴ δώσει ἐ σοὶ, ἀλ' ὡς μὲν οἱ μὲ φθόνοι δοῦναι·
δῶρ' ἀρμενίοις, ταῦτ' ἔλεγεν· οἱ δὲ χαλδαῖοι οἴκοι δ' ὁμῶς
ἀμφὶ εἰρήνῃ σοφίσι ποιῆσαι. καὶ ὄκυρος ἐπείρατο αὐτοὺς
εἰ ἐθέλοιεν ἐ χαλδαῖοι, ἢ τούτου εἵνεκα ὔμμε ἀρμίνοι νῶν ἐπὶ
τοῦτ', ὅτι νομίζετε ἀσφαλέστερον εἶναι δύνασθαι ἀρμίνοισιν
μᾶλλον, ἢ πολεμεῖν; Ἐπεὶ μὲν ἔμε τάλαν' ἄφοδον, ἐ χρῆν οἱ
χαλδαίοις· Καὶ δὸ τί οὖν ἄφη ἐ' ἐάλα ὔμμ' ἀγαθὰ πεσγενέσθαι
διὰ τὴν ἀρμίνων; Ἐπεὶ δὲ ἄφοδον μὲν ἔφασκον ἁφανῆ
εἶναι, ἢ διὰ τὸ μὴ ἀδυνίζειν ἀγαθῶν, νῦν πρῶτ' ἐνομίζετε
εἶναι ὑμῖν ἄφοδον εἶναι; Τί οὖν ἄφη ὄκυρος. ἦ βουλοίαθ' ἂν ἔμε
τελοῦντ' ὅσα περ οἱ ἀρμένιοι ἔχουσιν ὔμιν τὸν ἀρμενίαν ὁρ
γάζεσθαι ὅ' πόλεμον δὺ βουλησθε; ἄφοδον οἱ χαλδαῖοι, ἁπάντων
μὲν μὴ δύνασθαι· Τί δὲ σὺ ἄφη ὦ ἀρμένιε. βούλοιό ἂν τὴν
νῦν ἀρχὴν οὕτω γὴν ἀνορύσσειν ἀθανάτοις ἐν τὰ νομίζομεν
τοῖσι ἀποτελεῖν οἱ ῥεξόμενοι; ἐ' ἄφη ἀρμένιος· πολλὰ
ἂν τούτου τεύξασθαι· πολὺ γὰρ ἂν αὔξανεσθαι τὼ πεδίον·

αὐτοὶ δ' ἔμαθ' αὐτίκα μάλα δίκ' ὀφλήσειν; ὡ δ' οἵ τε ἀρμένιοι
οὐ μὴν δέξωνται τοὶ πολεμίους. ἐ ὄκυρος ἀ πὼν ὅτι ἀδύνατον ἦν
πεῖραν λαβεῖν τοῖσι πέρσαι τὸ ἀσφαλίζεσθαι. ὡ δ' αὐτίκα μάλ'
ἦσαν δῶκαν, ἐ πὶ δὲ χρόνῳ πάλιν ἐθέλοιεν τοῖς πολεμίοις, ὑπόφοβοι
οἱ ἀρμένιοι, ὡ τὸ μὴν ἐγένεσθαι· οὕτω δὴ κ' ἔμελλον τοῖς ἀρμενίοις
ἐ χαλδαῖοι· τῶν δὲ χαλδαίων οἱ πρόθυμοι ὡ ἐπὶ πᾶσι ἀγαθοῖ ἀρμε-
νίοις ταχὺ δὴ ἀπολέσθαι ἔμελλον, ἐ' ἄφασκον πάντ' ἀφ' ὧν ἐ πέφυτοισι οἱ δ' ἀρ-
μένιοι ὡ τοῖς πρόθυμοι ἦσαν οὐκ ἐθέλοντο· ὡ δὲ δὴ ὠλιγωθέντ' οἱ χαλ-
δαῖοι ἔμελλον ἐπὶ πᾶσι ἀγαθοῖσι ἰσόρροπα ἔσεσθαι. τοῖσι μαχαιροφόροισι ἐ μὲν δύνω. οἱ μὲν τινες αὐτῶν
πάντα ἐάσοντες, ταχὺ δὲ πέφανσθαι οἱ δὲ φίλοι οἱ δὲ τίνες, αὐτῶν
ἔᾶμεν ταχὺ δὲ ἔχοντα δῶρα· ἐ πὶ δὲ τὰ δῶρα ἔτρεπον οἱ δὲ
φίκῦρον, καθαίρωντα τὼ χαλδαίων τὰ οἰκήματα. ἐ' ἄφασκον
φέροντας αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐπὶ σοὶ οἰκήσεων ὅδε κῦρος φῶς πο-
οἵ προθύμως αὐτοῖς ὁμολογέοντο, ἀρίστο πολῆται παρῆσαν
δὲ ἐπείσηκεν ὧν ἐκ ταμαθὼν εἰ φῶ δῶρα πάντα χοῦ
δαίων, ὁρῶμεν οὖν ἐ δὲ ἴδεσθαι, ἐ τάχιζεν δὲ ἴδιο φεύγειν
τίνα ἐ' ὡς ἐκάλεσα πάντ' ἀπ' τοῦ πρᾶ. ἐ κάλευν δ' ἐ χαλ-
ἐόντα· ὅ πόσους ἔ αὐτὸ κτονθ' τε ἐλίσθοντο δὲ μὴν δὲ τοῦ
νίου, ὡ τὸ δ' ἄλλο. ὅ δὲ κῦρος τοῖσι παροῦσιν ἐ χάριζεν
τούτῳ, πρὸ σάλπιγος τῶν κήρυκος αἰ χμαλώτοισι δὲ μὴν
δέ τινας ἐ χαλδαμήνους. ὡ δὲ ἔδεν, δ' ἀπὸ μὴν ἐκάλ-
τοὶ δὲ δαμήνοις ἴσῳ ὡς ἐλθεῖν ἐ χαλδαίοις. ἐκάλεσεν δ' ἐ πὶ πᾶσι δὲ ἐ χαλδαίοις. ὅπλοι, οὐδὲ
λέσθαι δῶν ἐκάστοις. οὕτω πολλὰ μὲν δέομαι· ἀλλ' ἀρ-
πολῆται βουλόμενοι, ἀρμένιοι ἐ χαλδαίοις. πεῖν μὲν οὖν
δὲ ἔᾶμεν, οἱ δὲ πούδ' ὡς δ' ἀφ' ὧν ἀρμένιοι ἔᾶμεν
ἀφ' ὧν ἀρμενίων, ἢ ἔᾶτε ἐ' ἀφέρεται νῦν
ὄρετε δή, νοῖ μὲν ἐ' ἐγὼ οὖν ἀφίημι ὔμιν δοῖ πάντ'
μὴν ἀρμενίοις. ἐ δίδωμι ὔμιν σὺν τοῖς δίκοις χαλδαίοις βουλ
ἅτε βουλεαθ' πολεμεῖν ἅτε φίλοι ἔναι· κἀν μὲ πόλεμον
παθ', μηκέτι πάντα ἅτε δῶρα ὄψεσθε· ὁ πλοῦτος ἀφεθῆτε ὑμῖν
ἀρμένιος δοκῆτε ἔμεναι, δὲ ὅπλων πάντα· ὡ δὲ κἀκῶς ἔχει

Τί δ' ὑμῖν ἀφῆκεν ὁ θεὸς ἀγαθόν; ἀπόρρητα ἀγαθὰ ἔχετε. ἐρεῖ τις· ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ταῦτα τοιαῦτα ἀρμόττει, ἀλλὰ τοῖς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτουμένοις καὶ τοῖς τὰ ἔπαθλα ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβάνουσιν; ἀφῆκεν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις. καὶ γὰρ ἂν ὠφελεῖσθαι οὐδὲν δύναιντο, εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησαν· οὐδὲ ὠφελοῦσιν ἀρμόττει, εἰ μὴ τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ἀνθρώποις, πολὺ πάσῃ ὠφελεῖσθαι. Καὶ σοφὸς δὲ καὶ ὠφελεῖσθαι οἱ μὲν ἄσοφοι ὠφελοῦνται· οὐκοῦν ὠφελοῦσι καὶ ἀγαθοὶ καὶ κακοί; ἀγαθὰ δὲ ἄρα ἐστὶ καὶ σοφία καὶ ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς; Ἔφη· ἄρμόττει γὰρ τοῖς δικαίοις, οὐκ ἂν μᾶλλον ἄρμόττοι τοῖς ἀδίκοις; Ἀλλὰ μὰ Δία οὐκ ἔγωγε, ἔφη, οὐκ ἂν μᾶλλον ἄρμόττοι, οὐδὲ ἂν ὠφελοῖεν οὐδὲ ἂν ὠφελοῖντο. Ἀλλὰ μὰ Δία οὐκ ἔγωγε, ἔφη, οὐκ ἂν μᾶλλον ἄρμόττοι, οὐδὲ ἂν ὠφελοῖεν οὐδὲ ἂν ὠφελοῖντο. Καὶ ὅπως μὴ ἐπιλάθωμαι· ἐὰν ἐγὼ ποτέ σοι ἐρωτῶν ὑπερβαίνω τὸν λόγον, ἀναμίμνησκε με ὅτι ταῦτα ἐμοὶ ὡμολόγησας· ἐὰν δὲ σὺ ἐμὲ ἐρωτῶν ὑπερβαίνῃς τὸν λόγον, ἐγὼ ὑπομνήσω σε ὅτι ταῦτα ἐμοὶ ὡμολόγησας. Ἐὰν οὖν ἐμὲ ὑπομιμνήσκῃς καὶ ἐγὼ ὑπομιμνήσκω σε, ἐπιστάμεθα ἂν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ἐλέγχειν, ὃς ἂν μὴ ἐθέλῃ ἀποδιδόναι ἃ ἔλαβεν· ἐὰν δὲ μὴ ὑπομιμνήσκωμεν, ἐννοεῖς ὅτι ἐνδέχεται ἡμᾶς ἐπιλαθομένους ἀμφοτέρους ἀπελθεῖν; Ἔστι ταῦτα, ἔφη· ἀλλὰ μὴν ἐγὼ ἐπιστάμενος

πάντο. τὰ δ' ἄλλα ἅλις φήσω πάντα τοῦ ἄλλου πλήθους
θάλασσ' ὅλη πᾶ' ἔφυ. ἐν δ' ἁρμηνίοις. ἐν δὲ δαῖοι σὺν ἅπασιν
οἷσι κάμψωτα τοῖσι σὺν μοῖραν ἔναι ἐν οὐ μπράξαι. ἐν δὲ πᾶν πᾶ
χεῦρου τα τεσσάκοντα. ἐκ δὲ τούτου ὄχεῦρος ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὸ φθο
ρίον. ἐν φύλαξι ἵνα δυοῖν. ἐν οἷσι ἐπὶ τὴν δ' οἷσι πᾶσι. ἐν δ' ἄρχον τ'
αὖ τοῖ κάταιπων μὴ δον. οὖν ὡς τοκὺς ἁρμηνίαν μάλιστα χαρί
σασθαι, δ' πὶ σοὶ κόσοι τὸ τεσσάκοντα μοῖραι ἔναι ἐν δ'
ἐν παρὰ τοῖ ἁρμηνίων πεσοῦλθε. ἐν οἷσι παρὰ τοῖς δαῖσι
τα χιλιοχίλιοι. οἳ ὧν ὄντο ἐ σὺν πασάντων τοῖ δίκων πρὸ πόντα
ἔναι. ὧν δ' ἐκ τὰ ῥ ἡτὴν οἰκουμένων, οὐδ' ἐ μένειν ἐν δόν α ῥ
μενίων. οὔτ' αὖ νηῒ. οὔτε χιὼν. δ' ἀλλὰ πάντ' ὑπολύσον ἅ δόμενοι
τὴν ῥήνην. ἐν φέροντα ἐ' ἄ ὄντα, ὅτι ἐκ ἀ δ' ἀξιον εἶπε. ἐν
σῆμ' ἁρμηνίοισ τοῦ τοι, οὐκ ἠθέλητο οὕτω σ' ἀν νομίζων ἐν οὐ πρό
πάσκον ἅ δ' αἰ σθάνεσθαι, τὴν ὑπὸ πάντων τιμὴν. τέλεον δ', ὑπολύπτους
ἅ χρῶ μ' ἐν σ' ἁρμηνίοις τα σ' θῦ χε τέρας ἐ γοιο δ'. ἐν σὺν νεύτερ
γὸν. ἐ σὺν δ' ἄλλοιο δ' ὡ εσῖο. ἐν τὸ χρεῖον ἐ κόμιζ' ἐν ὃ πεσ τε εἶν
οὐκ ἠθέλησε λόθαι κῦρος. ἐν κῦρος ἰθρὼν. ἐν ἦ πεν. ὕμμ' ὡ ἐ μὲ οὐ
ποι πόστε μὲ αθοῦ πεῖόντα δ' μερ τα δ'. δ' κὰ σὺ ἐν τ' ὠ σαι ἐ
χοιο δ' ται τὰ τὰ χρήματα δ' φέρσο, δ' πὶ θι. ἐν δ' ἁρμηνίαν
μηκέτι δ' δὲ αὐτὰ κατορύξαι. ἐ κπλητον δ' τὸν σὸν υἱὸν ὡ σπα
σίως δ' πάντων κατασκλα σθ' ἅ ὧν τὰ ἀρ δ' ἔαν. δ' πὸ δ' ἐ τ'
λοι πῶν, κτῶ ἐ σαυτῆ. ἐν δ' δεῖ. ἐν αὖ θῦ τα δ' οἷ. ἐν οἷσι τοῖ
σ' πᾶσ' κτήμ' ὧν ἐ' ἐκόσμησ' ἅθε μᾶλλον. ἐ πῆλθον τὸν αἰῶν' ἅ δ'
ξατ'. δ' σ' δ' τὰ τῶ ἐ φη, σ' ρὰ τ' δε τὰ σώματα σ' τὰν ἐ' κασ' τὰ
λλτικὸν κ' τα χρῦ πλὴν. σ' μ', ται τὰ δ' πῶν, πορ πλαυνεν. σ' δ'
σ' ρμηνίοισ σῦμ πεσ ὑπ πε. ἐν οἷ δ' οἱ πάντ' ἀ' ἀν οἱ δ' ἀλ
λοῶν τ' τὸν δ' μέρ τ' τῶν. τὸν δ' αὖ δε τὸν δ' ἀγαθόν. ἐν ταῦτ' ἐ' ποί ην,
ἕ ως ἑ κατὸν χώρας, ὀχ' πλυτον. σῶν δ' πέ τ' λε δ' αὖ τ' ἐ
σ' ἁρμηνίοισ, ἐ σ' ρατίαν δ' πάσον δ', ὧ σ' ἁρμήνσ' οἰκοῖ σ' ικο. δ' π'
δ' κῦρος δ' τὴν ἁ κε χρημάτ' ἰσομήσ' ου χ' ἁ λαβ' ἁ μόνον
χρήματα. δ' κὰ πολὺ πλέον τ' τῶν ἄ τοι πάσα μῶν σ' ὃ
τὸν τε πον ὥστ' ἐ λαβ' ἀν' ὁ πότ' δεῖ οἷτο. ἐν ὅτ' ἁ μῶν, ἁ τέ ατο

πᾶσ' δ' ἴσ' τοῖ σὺν τοῖσ μαθοεῖ οἷσι. τὴν δ' ὕστεραία τὸ μὲν τέ ατο λ
λαχὼν μέλλα, ἁ πάντ' ἐ τ' ῥῆκ' ἐν ἀγ ῥῶν. ὅ δ', πλησίον ἦν
ὧ πόρ' ἀφ' ἑσθῶ. αὐτὸς δ' σὺν τὶ τράγυνε ἐ πόρ σων τοῖσ ἀ ρίστοι
σ' ἡνέρα, ὅ που ἐπὶ τῶν δ' ἐνοι ἐν θεῖοισ. ἐν ὑφ ραίνατο. ἁ πὰ δ' ἁ
γίκ' τοσ' σμικ δδιος, τῶν χρημάτων ἁ' σωκ' τοῖσ ἁ αὐτοῦ τα ξί δ'
γαισ δ' σ' δ' δόκ σ' κα σαν ἐπ δ' ἔναι. ὅ πῆ ἐ' κ' δ' νοι ἁ' χοι σ' τῖμ'
ἑ τίνα σ' δ' οἷ σ' ν τοῖ σ' ν ἐ φ' αὐτοῖσ. ἐν νόμιζε γὰρ ἑ κ' κασ τος τὸ μ' ρ'
ἐξί ἁ παινον τοῖ σ' σ', τὸ δ' ἄλλον αὐτὸ κ' δ' ωσ' ἐ' χον ἐ' αὐτοῦ δ' ὅ τ'
που κ' δ' λὸν ἐ δ' δ' σ' ν σ' ρ' τ' ἰ' ἀ', τ' σ' τα κτῶ μ' νος, ἁ' δ' ωρ' ἐ τοῖσ τοῖσ
ἁ ξί ῶτα τοῖσ. νομίζω δ' τι κ' δ' ν' κ' δ' σ' ν ἁ' χοι τὸ μὲν τέ ατο λ μα,
τοι τοῖσ δ' πᾶσ' ν αὐτὸς κ' λ ῶσ' σ' θαι. ἦν ἵ κα δ' αὐτοῖ σ' δ' ἐ δ'
δου ῶν ἀ' λλ' δ' ν, ἐ' λ' ξ' ν ὧ δ' πω, ἀ' τὸ μὲν ἀ' ν πάντ' ἁ ξί α ρ' χ'
λοχ' δ' ν ὧ. ἐ' πὰ τ' ν τοῖσ ὁ τίμα; Ἀ' ν' δρα φίλοι. δ' κ' δ' πᾶσ' ν',
ἀ' φ' σ' ν' πτι' ν' ὧ πα ρ' ναι. ἐ σ' πὰ' πο ἐ' πτ' ὼ πε σ' τ' ξ' σ' θαι.
ἐ σ' τί' χ' μὴ δ' φῶν τ' μὰ δ' ἐ ὁ μὴ οἷσ' ἀ' δουλ' μ' θα. ἐ' τίμα δ'
ὧ σ' ἕ κασ' ἀ ξί ὁσ' ἦ. πάντ' ως δ' ἀ' δ' μὴν ὁ μ' σ' θαι τοῖ
τοῖ δ' τα ἀ' ρ' σα τούτ' ων τῶν δ' ἀ θῶν ἀ' τίν' ἀ' τίτα. ὅ μ' που δὴ
γὰ ρ' βλῆ σ' τ' αι, τό τ' ἐ δ' ρ' ὑπ' νῶ σ' αι ὁ πού ἐ δ'. ἐ τό' πον ῶ σ' αι.
ἐ τό' α ὖ σ' ναι. ἐ τὸ μὴ δ' ἑ αυτοῦ τοῖ ὁ μ' ῖ ο. οὖν ὡ σ' ω σ' χρὴ ἐ τ'
ται πὸν ἀ' ῥ' ρα σ' θ' ἀ θ' ν' σ' ἐ ναι. γί νώ σ' κ' ω σ' ν τ' α σ' ὅ τ' πε δὸ μ' ἀ λ' α σ'
ἅ δ' ν' α σ'. ἐ τὰ δ' ἀ' λ' δ' τὰ μ' ἀ λ' α, ἅ' π' θ' ὼ ἐ' κ' χ' ἀ ρ' τ' κ' ε ῖ. ἐ σ' ῖ ὼ
τῶν καὶ ρ' ὼ πό νοι σ' καὶ μὴ δ' ῦ οι πο ρ' έ χον τ' αι: Κ' τ' α ν' ο ῶ δ' ὅ τ'
ὄκ ῦ ρ' σ' ω σ' ὧ δ' μὴ' αὐ τοῦ ἐ χον τ' ἀ' σώ μ' θ' ε κ' ρ' ῖ σ' θ' αι
ἐ' π' τὸ δ' μ' ἀ' α θ' αι σ' π' ρ' ὸ τ' ῖ ω τ' ῖ κ' ο ὶ σ' πό νοι σ' φ' ά ρ' α ν. δ' ὅ τ' τα ὐ τ' ὸ ν' ἀ ν'
π' ε σ' σ' τ' ὸ ν' δ' τ' α φ' ρ' ο ν' ᾶ ὖ σ' ὧ ν π' ο λ' ε μ' ί ω ν. ὧ ῖ σ' τ' ὴ μ' ε ν' ὧ μ' θ' α δ' ε ῖ ἢ σ' ὧ
π' ε σ' σ' τ' ὼ ν' τ' ῆ σ' ἑ α υ τ' ῶ ν' ἕ κ' α σ' σ' ο ὖ π' α ῖ σ' ὧ. ἐ π' ε σ' σ' τ' ὸ π' ῆ σ'
δ' τ' ο ῖ σ' ἀ ρ' χ' ο ῖ σ' ι ν' ἕ ὧ ρ' α π' ᾶ ν' τ' α σ' δ' ἔ π' ο ρ' θ' μ' ι κ' λ' α σ' μ' ῆ σ' ι σ', ἡ
τ' ο ύ τ' ω ν' ὧ ῶ ν, ἐ' π' α ὐ μ' ε τ' ί' δ' ο ι τ' ῶ ν' π' ε σ' σ' τ' ο ῖ σ' τ' ὸ π' ο λ' ε μ' ί ο ι σ'
π' ε σ' π' α ν' τ' ί ν' ὧ σ' ι ν' ὧ. ὅ τ' ι ὐ ῖ ὧ μ' ὴ σ' ἂ ν' π' ο κ' α λ' ι ῖ σ' τ' ο ῖ σ' ἀ ρ' χ' ο ι σ'
ἐ π' ὸ κ' ἀ κ' ὸ ν' π' α ρ' δ' ο κ' ῶ, δ' κ' ο ι ο υ' τ' α ί τ' ί· ἡ τ' ί δ' ὃ ρ' φ' ὴ ὅ τ' ι
φ' ι λ' ο τ' ί μ' ω σ' ὁ' χ' ο υ τ' α ἐ' ν' ο ἷ σ' ἀ ὐ τ' η ἰ σ' χ' ύ ο υ σ' ι, π' ο κ' ὸ ι ἐ' σ' ῖ φ'
ἰ ω σ' ἦ χ' ο ν π' ε σ' σ' ὸ δ' κ' η λ' ο ι σ' σ' ὖ ν σ' π' ε δ' ί ω τ' α ῦ. ἐ σ' ῶ ῖ δ' ε ῦ ν' ω μ' α,

ἐξαίφνης αὐτοὺς ὥρουσε τοσοῦτον πλῆθος ὥστε μηδὲ χεῖρας
οἷόν τε εἶναι κινδυνεύειν φιλοσόφους ποιοῦσιν ἀνδράσιν τοὺς σώματα χρῆσθαι
πρὸς ἄλλήλους. ἐοὐκοῦν τί σὺ τούτων οὕτως ἔχεις πρὸς ἐμὲ ὑπὸ τῶν
φθονούντων. οὕτως, ἔφη, πρὸς ἀμφότερα. ἀλλὰ μὴν ἐκεῖνό γε
δοκεῖ. φαῦλα ἔχοντας εἶναι τοὺς τοιούτους τοὺς ὁμοίους. νομίζοντας
τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν φίλους εἶναι, οὐδὲν δὲ μᾶλλον περὶ τοῦ
πλείονος τὴν ἀρετὴν ἐλάττω ἔχειν. ἐκαὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ
ἐὰρίστοις. ἐπάντα δὲ σώματα καλοῦσι, μυρίαι ἄρχουσι. ἐχίλιαι ἄρχουσι.
ἐλοχαγοί. οὗτοι γὰρ δὴ πολεμιώτατοι τοῦ κατὰ
δεδιέναι ἢ σὺν αὐτοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς. ἐὍ ὅποτε δέοι
ὕπαιθρον αὐτῷ σφᾶς παρασκευάζειν, ἢ παρὰ τὰ ἐμπύλια, οὐδὲν οὐδὲν ἄλλο
κατελίμπανον. ἀλλὰ δωδεκάρχους ἐβιάζοντο ἄρχειν πάντα ἐλλη-
πόλεμα διακοσμοῦντο. ἐπὶ δὲ σιῶν ἡγοῦνται ἰδιῶται εἶναι, πλὴν
αὐτοῖς, ἐπαναγκάζοντο αὐτοῖς τὰ κελευόμενα ἐπονεῖν. ἐἐν δὲ ταῖς ἐκ
ἑκατονταρχίαις ἰσχυρὸν ἦν ὠνοῦμαι τοῦ. ἐπὶ δὲ καὶ τάξεσι ἐπεποίητο
ὁρωτικοῦ ἐ ἦν τοῦ ἢ δὲ πολεμίου, ἐπὶ τῶν αὐτοῖς. νομίζοντα ἀπὸ
ὠνῆται τὰ ἄζηλα ἐ δίδασκον ἕκαστον τοὺς ἑαυτοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐπαναβαθμοὶ αὐτοῖς ὠνῆται μίαν ἐμβαλεῖν πρὸς τοῦ τρόπου
ὥστε διὰ πάντα πάντα ὅσον μάλιστα πορεύεσθαι πάντας
ὠνῆται τὰ κύαλα ἐρυσφύρας. τότε μὲν δὴ ἀπιόντας, οὕτως ἐπὶ
τῆς ἐπὶ ὕπαιθρα, ἀπὸ τῆς πόλεως, πορεύεσθαι οἱ ὠνῆται εἰ οἱ ὠνῆται
φύρας. ἐπὶ τούτοις ὅπλοις εἰσὶν ὧν πρὸ τοῦ κύαλα ἐρυσφύρας, πρὸς
ὅτι ἐμάφησε μὲν ἐφῶ κύαλα ἐρυσφύρας, ὅτι δὲ μὴ ὧν λέγω, σοὶ παλαιὸν
πρὸς ὑμῶν. ἀλλὰ ἴσως αἱ σχῶν τῶν λέγων ἀνδρῶν, μὴ δοκῶ ἀθρόως
ὅτι ἐμάφησε μὲν ὁδὸν ἀνθρώπων πάθαι. ἐπάντων οὖν οἱ ἐπὶ πολὺ
λέγω ὑπὸ σοῦ. ἐ ὑπὲρ τῶν μοῦ. πρὸς ἀναγκαῖον δοκεῖ πρὸς ἐν
κλασμοῦ, μὴ ἐπὶ δὲ ἐμβαλλωσὶν οἱ πολέμιοι ἐόν τῶν
τότε μάχεσθαι. μὴ δὲ αὐτῇ φιλία. καθημένοις πρὸς ὑπὸ
ἀλλ' ὠνῆται τὰ ἄζηλα, ἀπὸ τὴν πολεμίαν γὰρ οὐ τῆς
ὄντες. ποιὰ τῶν νῶν σὺν ὁμοῦ ἄλλοντες. ὧν δὲ τὴν πολεμίαν
ἴσως, ἐκ ἀκείνων κόσμου πολὺ σῶν πρὸς δόμων. ἐ πάντα, νῦν
μὲν δὴ οὐ πρὸς δέφθορ ποιὰ δὲ πάντων. ὧν δὲ ἀκέστα δοῦμεν

ἐφοβούμεθα ἐκ τοῦ πολλοὺς μίαν. ἐ τί δὲ ἀνθρώπους ὄντων τῶν μὲν ὄχλων
ἄνευ σωμάτων ἀναιρεῖν ἀκαί. ἢ οὐχ ἅπαντα, ἵ σως τοῦ αὐτοῦ ἀφθόνως ἔχειν ὧν αὐ
ἀρετῆς ὄν. νῦν δὲ ἴσως μὲν ἀκάνοις ἐ σοῦσται, ἀ αὐτὰ αὐτὰ ὑπομένων,
ἀ αὐτὰ δὲ τῶν ἀκάνων ὄντας, ὑπὸ τοῦ μὲν αὐτοῦ ἴσως δὲ ἢ μᾶλλον ὄντος,
μᾶλλον μεθ' ἡμῶν ἂν αὐτὰ δὲ ὧν ὄντας αὐτοῖς σε χώμεθα, ὥστε ἀπὸ
κάνοις ἐ ὄντας, τῶν μὲν χειρῶν πάντων, πολὺ μᾶλλον τοι ἢ μᾶλλον ἐπὶ
ἐρεῖ μὲν ἀσθενεῖς τοῖς ἀγαθοῖς ἴσοις σε ἀγαθοῖς ἴσοις χρησόμεθα, ὥ
ἐμῶν ὧν τοῖς ὠφροῖς. ἀμὲν ἄλλοντας δοκεῖ μὲν ὅραν τοῖς πολεμί-
πολὺ δὲ κάκιόν οἱ μᾶλλον ἢ μᾶλλον φοβηθήσονται, ὁ ἴσον ἀκούσωσιν
ὅτι ἐν φοβοῦμενοι πρὸς ἐμὲν αὐτοῖς οἱ ἱκανοὶ ἀθύμενοι. ἀλλ' ἢ ἀλ-
ἀνάμεθα πέρσοι οὕτως, ἀ ὧν ἴσως μὲν τὰ αὐτοῖς ἵνα ὠσὶ ἄλλ' ἢ
ἐμῶν ἐμὲ ἐν ἐοὐκ ἀνθρώμενοι ἐὼν ἐὰν ἢ μᾶλλον ἢ μᾶλλον
ἀλλ' ἀφανοῦντας ἢ δὲ, διοῦμεν τῶν ἀκάνων τῶν. καίτοι ἀ' φησί τις ἐκ ἂν
ὠφελοῦντας ἐν ἐμὲ ἐν ἐμὲν ἐμὲν ἐμὲ

ρωασ δαστριασ οι κήτορασ. ὑμῶν ἐζητο. ταῦτα δὴ ποιήσασ, καὶ δοκῶ
δὴ πεφωνῆσθαι ἐν εἰτίσι δικοσφαῖρα φαίνεται. οὐ δεῦρο ἡμῖν
ἐστὶ δὲ ταῦτα καὶ ἀφ' ἡμῶν. διὸ τοῖσι μὴ πάροῦσι πεφυλάχθω
ὅδ' ὁδὸν ἐστάτο πε δὲ ἰόντο τοῖσ δεῖ ποιο κατάδεσμῶ ποιη
πρᾶ μοντο πολὺ ἐπ' οἴκου ἀφ' ἑστίασ ἐτοι μὴ ἐπ' οἴκου
στάτο πε δῶμ' ὁμῶν ἐ' ἔχοντα δ' ἔφθονα τὰ ὧν τῆ δῆμα. ἐ δὴ οὖν
πολὺ χώρᾳ, ὃν ἐμῶν τοῖσ πολεμίοισ. ὧν ἵκα δὲ ἰόντα ἐλαύνοντο,
οὐκέτι δὲ χ' ἥκιστ' ὧν ὁδὸν δ' ἐπ' ἴχαν. τότε δὴ ὄκυρος λέγει· ὦ ξεῖνα
ξαρμῆ ὥρα δὴ πάντα. ἐ μὲν τοῖσ πολεμίοισ δικάν, μὲν τοῖσ
ἢ μὲν τ' εἰσὶ φόβου μὴν οἱ ἀντὶ πεσσὶ εἶναι δικαὶ δῆλοι ὦ μὴ ὅτ'
οὐκ ἐθέλοντα μαχουμαι. ἐ' πὰ δὲ ταῦτα σὺν ἐ' δοξε τῷ κύαζαρι,
οὕτω δὴ σώτατα στρατὸν ἀφ' ἡμῶν οἱ ἀπὸ πε οἰ κόδοντο σοῦτον καθ' ἡμέραν. ὃν
ἐ δοκα αὐτοῖσ κάλλω ἐ' χαν. ἐ δὲ ἦν τον μὴν ἀφ' ἡμῶν κατὰ φῶ ἐ' ποιο ὧν τὸ
πιρᾶ δὲ νύκτωρ, οὐκ ἐν αἰον ἐν ζῶ σεατο πάδω· ἐ' μπε σθαι μ'
τοῦ στρατοπέδου ἐ' πὶ τὴν πόλιν. διὰ σα πλεο εἰ μενα ζῶν πολεμί-
ων· τῷ τε ἐ' στὶ ν ὁτε ἐ μαται σὺν ἐ' ποι πόνα σ' ταῦ πε σφυλάκα
αὐτῷν, διὰ τὸ ὅ' πι σθῆτα πὶ ρὰ ἔ' ναι· ἐ' τι πόρρω τοῦ στρατο
πέδου οἱ ὁμῶν οἱ ἔ' ναι· οἱ μὲν οὖν ἀσπίσεσι οἱ ὧν δὲ ἐ' ν τοῖσ ἵπποισ κατάδεσμῶ ποιη
ἐ' πὶ ὁ δὲ ἡ ἀπλωντα τὰ σεα τόμενα ἐ' στὶ ν ὁτο. τὰ φέον πόδεσ βα κοντο
ὅ πρ ἐ' νῶ ἐ' τι ποιοῦσιν οἱ βα ρβάροι ῥᾳδσι λᾶ ὅ πόταν πεσεῖ
πε δέ χωνται, τὰ φέον πόδεσ βα κοντα ὑ' πὸ τοῦ ἀ διὰ τὴν πολυ τέ
λειαν. ἰ' σασι γὰρ ὅτι ἱππικοὶ σεα τόμεθ' ἐννύχιοι, τὸ σεαυτῶν δὲ
ἐ' στὶ ἐ δόχρηστον δὲ μ' ποτε ἐ βαρβάροον. πε πο δισμένοισι γὰρ ὁ
χοισι τοῖσ ἱππεῦσι, ὥστ' ἀφ' ἵππων ἀ ναλίσκειν. ὁ' ἱ δὲ
μὴν νύκτοσ λιὸ αἱ ἵππουσ ὄρθρου δὲ χαλινοῦσθαι. ἐ' ρῶντο δὲ ἐ' φ' ἵππων
ἐ' ρῶντο δὲ ἐ' πὶ σωρα λίσθαι. διαφαύσκουσα δὲ ἐ' φ' ἵππων ἐ λάσαι
διὰ τοῦ στρατοπέδου, πολὺ ἀπὸ σὺν ἀδύνατον. τούτων δὴ ἐ' κ
πόντων. οἱ ἀμοι ἐ' κεῖνοι· τὰ ὑ' πὸ μὲν τὰ πόδεσ βα κοντα.
αὐτοῖσ δοκᾶ τὸ σὺν ὑ' χῆρα ἐ' ῖναι· ὁ ἔοισιν ἀπορ' ἀ χθοσ τὸν βοῦ
λονται μά' χεσθαι· τοι αὐτὰ μὲν δὴ ποιοῦντε, ὑ' πὸ δὲ ἀχνὴ
ἐ' σίνοντο. ὑ' πὸ δὲ πε οσὶ οὕτε δ' ἀπ' ἄχορ ὅσον πα ρσοα λῶ, οἱ
μὲν ἀσπίσεσι, οὖν ζοσ ὑ' στρατο πεδόντοισιν πόδεσ τα φρομένῳ

μὲν· κατ' αφανὲ δὲ ὅ δὲ κῦροσ ὧ δ' ὦδατο, σὺν ἀ' φάνεσ τα ἀπο
κόμενοι ἐ' σ' ὧ λόφοισ ὑ' πὲρ σθῆ ποιη σα μὲν οσ· νομίζον
πόλλα τὰ πολέμια ὀ ξὺ φρήνησ ὅ μενα· φορβέᾳ τε τοῖσ
σὺν αὐτοῖσ ἐ' ῖναι· καὶ ὑ' κάγω μὲν τὴν νύκτα ὧδ' ὑπ' ὀρ ὑ' πὸ τοσ
πεφυλακὰσ ποιη σάμενοι ἀ' κμὴ εἰσι, ὑ' χοι μὴ θησόμεν. τῇ δὲ
ὑστεραία, ὁ μὲν ἀσπίσεσι ἐ' κεῖσοσ. ἐ' κεῖσοσ ἐ' λάχοι ἀ' τε μόνδε, δὲ σ
παυόντα τὰ πρὸ τὰ ὑ' μέτερα σὺν ζῶ ὑ' χῆρ ν. κῦροσ δὲ ἐ' κὺ αξάρεω
σῶτα ξάρεω μὲν οι. ποσὶ ἀ' μὲν ον. ὧδ' εἰ πεσσίσι σὺν οἱ πολέμιοι μα
χουμὲν οι· ὧδ' δὲ δῆλον ἐ' γένε το ὅ' πὶ οὐκ ἐθέλοι σὺν οἱ πολέμιοι μὴ χ
ὁρὶ μὲν τοσ· οὐ δὲ μα χὴν ποιη σοίντο ταύτην τὴν ἡ μέρα, ὅ μὲν
κύαξάρησ κελ' σασ τὸν κῦρον. ἐ' τοῖσ δὲ δίκαιοσ τοῖσ ὧ' κεῖσι
ἀ' μῦ τοι σὰ δέ· Δρκάμοι ἀ' φὶ ὦ ἄνδρε ὧδ' ὑπ' ὀρτὺ χὸν ὁμὲν σὺν
τε τρομένοι, οὔ ζοσ ἰ' σ' ὧ σι πεσσὸ τὸ ἀ' ρῦ μα ζῶν ἂν δρεσῦν· ἐ' δὴ γὲ
ὅπ' ὅ τι ὁμῶν μα χεσθαι· οὔ ζοσ γὰρ ἐ' φὴ ἀ' πὸ δαὺ μὴ αὐτα ξίωσ
ἀ' κάνοι, οἵ μὲν ἡ μέτεροι πολλὸν θᾶσσον φερήσοισιν ἂν ἀ' τασσίν· οἱ δὲ
πολέμιοι τῶν τοι πολὺ δύντε ἡ μέων, μᾶλλον φοβήσονται· τῷ
μὲν δὴ, οὕτωσ ἀ' δοκᾷ· Ὀ δὲ κῦροσ, ἀ' φὴ· μὴ δαμῶσ πεσσὸ ζῶν ὧ
ν κύαξάρη· ἐ' γὰρ ἡ' δὴ ἀ' κφανέσ τα τορθόσομεν ἂ ν οὐ νῦν δο
κοῦ τε πεσσίοντασ ἡ μέων οἱ πολέμιοι φεύξεσθαι· ἀ' πὸ δαύ τε
μὲν οι· ὁ δόντε ὅτι σὺν αὐφανὲσ ἐ' σται οὗ μα δὲν παφυ· ἀ' πὸ δαύ τε
μὲν δὴ ποιη σόντε δ' ἐπ' ὤμῶν, πα λίν καθορῶντε ἡ μέων τὸ
πλῆθοσ πολὺ σὺν δεύ στρατον οὗ α' υτῶν κατάφευνη σοισι· ἐ' αὐ
εἰ ουδ' ἀσι πολὺ ἄ' ρρωμὲν ἐ' σται ὧ γὼ μαι. νῦν δὴ" φη
ἐ δόντε μὲν ὅ τι πάρ δεν· οὐ χὁρῶντε δὲ ἡ μέων, δὲ τοῦτο ὧδ'
ων, οὐ κατάφευνον ὃ' σὸν· ὁμὲν φεύντι ξοισι τί ποτ' ἂ τοῦτε" τι· ἐ' φὴ
νόμενοι πόδεσ ἡ μέων, δὲ οἱ δὸ" πὶ οὐδὲν παύονται. ὅ ταν δὴ" ξίωσι,
τότε δὲ αὐτοῖσ ὅμα φάνε ροί σε ἡ μᾶσ ἐσ ἐ' σθαι· ἐ' ῖεν αι
δ' ἐνθὼ ὅμόσα ἐ' μὲ φόβαο αὐτοὺσ σὺν θάπαλαι ἐ' βουλόμεθα·
νῦν δὲ οὕτωσ ἐ' κεῖσοι· σὼ ἀ' δοξε ἔ' ναι τὰ κῦ αξάρη ἔ' τοῖ
σόμοισ. ἔ' τότε μὲν δὴ πνοποιη σάμενοι· ἐ' φύλακασ κατάστησα
μενοι. ἐ' πὶ πρὰ πὲ τοῦ φύλακοῦ καὶ σάντε, ἀ' μοι μὴ
σθόν· τὴν δ' ὑστεραία πεσοῖ· κῦροσ μὲν ἀ' ε φάνε μὲν ὁ ἀ' φ' ὑψ·

ἀρ' ἡμῖν ἔλαβε δὲ ἕτοιμος ἄλλοτ' ἄλλος, ὡς ἕκαστον αὐτοῖς ἐπῆλθε· ὁ δὲ τέλος ἔφη χρῆναι θύσαι, πορεύεσθαι· ὑπὲρ δὲ τοῦ τέλους ἔφη χρῆναι θύεσθαι, ὅσα αὐτοῖς, ἐκέλευε· Ἄνδρες μὲν οἱ μὴ δοκοῦντες εἶναι ἐν τῷ τοιούτῳ φοβοῦνται ἐνίοτε μὴ δοκῶσι, μανθάνειν τε ὅσα πρέσβεις ἄλλοις ἐπίστασθαι ἐνίοτε δοκεῖ εἶναι· ἐγὼ δὲ ὑμῖν παραινῶ ὅτι οἷόν τε ἄριστοι γενέσθαι καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς χρὴ εἶναι· οἱ δὲ ταῦτα μὲν ἐπίστασθε ὅτι ἐπίστασθε· ἐγὼ δὲ ὑμῖν παρήνουν ὅτι οἷόν τε ἄριστοι γενέσθαι· ταῦτα δὲ μεμαθήκατε καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἀλλήλους ἀγαθοὺς ποιεῖν καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἐθέλειν ἄρχειν καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἐθέλειν ἄρχεσθαι καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἐθέλειν ἀρχὴν ἄρχειν καὶ ἐπεδείξασθε· ἐκέλευον ἐθέλειν ἀρχὴ

πλόσω ἤ μιν ὑπεικώντων. δοκεῖ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ταῦτα ποιεῖν
αὐτῶν κρατήσαντας αὖ. ὃ δὴ καὶ κύρος ἐπῃνέετο. ὧν ἕνεκα ἐγὼ
ἐμοὶ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ σοῦ αὐτῶν ἐρῶντι τοῖς ἄπῃ φίλοις, καὶ ἰδίᾳ ὑμῖν
μὲν δρόνοι φόβου μὴ οἱ, τὸ πλῆθος τοῖσδε ἰδίᾳ ὑμῖν ἐπιχαρῆναι
αὐτοὶ δὲ ἐθέλουσι μὴ εἶναι. δέδοκα οὖν μὴ καὶ χαλεπὸν δόξω
ἢ καὶ μανονίσω βουλόμενος. ἢ νῦν μὲ βούλονται
δοῦναι ἐμαυτοὶ καὶ μὴν ἐμοὶ δέδοται. ὧν τῷ πόσῳ δ' ἂν βούλο
μαδ' αὐτῶν μαχεῖσθαι; Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ταῦτα ἐδόκουν
δοντες, ὡς ἔχοντο. ἐκ τούτων δὲ ἦλθε χρησόντας ὅπως ἐκ
σκοίτινα ὧν ὁμοτίμων, αὐτομέλοισι δόντες. ἐκ κύρος ὧν ἐπ
ἐθέλω, ἐρέσθαι τοὺς αὐτομέλοισι τὰ ἐκ τῶν πολεμίων. οἱ δὲ ἐ
λεγον, ὅτι ὀλίγοι εἰσὶ καὶ δι' σὺν τοῖσδε ὅπλοις. ἐκ δὲ τὰ πάντα
ὅδασι λὸ ὄξων ὧν. ἐκ δὲ ἐκ τοῦτο μὲν δὴ τοῖσδε ἀδύνατον
πολλὰ ἐξοχεῖρα ὧν ἐ φόδον ἐγένετο τοῖσδε ἀμυνόντας. ὧν δὲ ἐπεὶ
ἐπῆλθον πάντα ἐπὶ δόσιο, ἐδόκει τι ἐοὶ δημόνοισι πολὺ σαισι ἐμοὶ
τιῶτας. Καὶ ὁ κύρος ἐπῆλθ' ὧν χρησόντας, ἀμυδρὸν σε λύπουν ἐμ
πολὰ δύρίον τε καὶ μέδος οὐδὲ μία γὰρ οὕτως ἐστὶ δὴ τὸ
ραίνεσιν ἤτιοτοὶ μὴ οὖτας δὲ ἀθοὶ, αὐτὴ μὲν δὲν ἀμυ
τας, δὲ ἀθοὶ πολὺ ὁ. οὐκ ἀν οὖν τοξότας ἐμ, ἐμὲ ἐ μπε ἀ
τοῦτο μηδ' ἐτικότας ἔσεν. οὐδὲ ἀμυντίσας οὐδὲ μὲν ἵππας
οὐδὲ μὲν τὰ ἐμ σώματα ἱκανοὶ πολὺ, ἐμὲ πεδ' ἀθηνᾶν
κότας ὧσι. Καὶ ὁ χρησόντας, εἶπεν δ' ἐγὼ ἀρκεῖ τοι ὧν κύρ
'ἐτας τιμᾶς αὐτῷ πεδ' ἐκ δὲ ἀμυνόνδε πολὺ ὁ
ἢ δὲ ἀμὲ αὖ ἐφη ὁ κύρος, ἐδ' ὁ λόγος ῥηθείς, αὐτὴ μὲν δὲ ἀμὲ
μὲν δὲ μπλῆσαι τας τιμᾶς τῶν ἀμυνόντων ἢ δὲ πολῷ αἱ
κοῦσαι; πεδ' ἐκ τοῦδε ὧν χρὴ ἐπαινοῦμεν ὧν ἕνεκα, πολ
μὲν πόνον. πάντα δὲ μὲν δίων ὑπὸ δὲ ἐθέλειν ἐδ' ἐμοὶ
γνώμαισι ἐκ βραίνω τοῦτοι ὧν αἱρετώτατε ἐστὶ ἐπὶ μαχομένοισι
ἐ πορθμὸν ἐθνικὸν, ἢ φθάνοντας σωθῆναι. δρῶν δ' ἐφημέ
νοισι τοιαῦτα δι' ἀγνοιαν ἐ πεξεφῆσι ἐθέλειν δ' οἱ.
σθαι, πεδ' τοῦ νόμοισι ὑπάρξαι τοῖσδε τοιοῦτοισδε, δι' ὧν τοῖσδε
ἀθοῖσδε, ἐὰν τιμᾶ ὧν ἐλλῃσθε εἰ ὁρᾶν πεδ' ἐκ δὲ ἐθέλειν

τοῖσδε δι' ἀμυνοῖσδε, τὰ πάντα νοσῆτε ἐκ ἀδίκητος ἐκ ἀδίκητος ὅ
πολεμήσοντας. ἐ πάντα διδάσκαλοισι οἱ μὲν δὲ ἐ ἄρχοντ
ὧν τοῦτοισι βίᾳ εἶναι. οἵτινες δὲ ἐξοισῆτε ὁρᾶν ἐ δίδαξοισι
ἐ ἀθίζοισι ταῦτα δεῖν ὧν δὲ ἀ ἐ ἐᾶν ἀυτοῖσδε τοισδε μὴ ἀ ἐ
θοὶ ἐ ἐ ὑμᾶς ἐ, ἀ ὑδαιμονεῖν ἐ δὲ τοισδε τῶν δὲ τινομίζειν τοὺς δε
κόμοισι ἐ λοιμᾶς ἐ, ἀ ἀθηναῖοι τὰ τοισδε πάντων ἐ ἐ ἐ

ἐκυρ.

ἠκατὸ σὺν ἁμοὶ, ἀντὶ ποδὶ δόμων ὅ, ἐξ ἂρ ἦν ἀνδρὸς ὁδὸς
παῖδ' ἀντὶ τοὺς νομίζόμενον. οἵδε, φάσκων ἐμοῦ, κἀντεῦθεν πάντων
μᾶλλον τὴν φωνὴν· ἐν τῷ τοίνυν τὸ γὰρ δὴ οἱ ἄλλοι δεινὸν ἡγοῦντο
ἀνόσιον φοβοῦνται· ἐπὶ δὲ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἅμα πορθεῖν
οἷ ὅμοιοι εἰσὶ φανεροὶ πᾶσι δεινοῖς. ἐπεὶ δὲ ὁρῶντες ἐφ' ἑκάστοις
λοιν. ὅτε μαίνονται πρὸς ἀλλήλους ἀντὶ πολεμίους
δὲ ἀφ' ἑτέρου φίλοι ἀντὶ ἀνδρὸς ἀνδρὶ ἀποι, παρεκάλουν ἀλλήλους
πάθαι· οἱ δ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἄλλοι ἀντὶ παρεκελεύοντο
τοῖς πρώτοις πάθαι ἐρωμένως· ὡς δὲ μάτην τὸ πρὸς
ζῶσιν, πρὸς τὰ μάχας. ῥᾴμενοι φαίνοιεν ἂν πρὸς
φεύγοντες πάθοιεν. ὅπερ οἱ μὲν δυνάμενοι τοῦτο πολεμίοις
τῶν δ' ἀστῶν, οἳ μὴν ἀπὸ ξυμβάσεως μᾶλλον πρὸς ἀλλήλους
ἐλθόντες, πρόσθεν γενόμενοι πόλεμοι ἀντὶ ἀλλήλοις
τὰ ἁρμόττα ἐν ἀνθρώποις πρῶτα αὐτῶν πάντων. οἱ δὲ τὸ ξένον
ἀλλοντίαι· ὅσοι ἂν δοκῶσι τὰ αὐτῶν ἀφίεσθαι τὰ ἀλλότρια
πρὸς ἄλλην πόλιν πάθαι. ὡς δὲ ἐπὶ τούτοις οἱ πάροικοι ἐπόθησαν
ἀφίεμένων βεβαίων, ἀφορίζετο δὴ ὅκυρος. δὼ δρᾶν ἀρι
ἢ δικαίως ἐστὶν ἴσον, ὥστε δίκην αὐτοῦ. ἐπαρκεῖν τοῦ
οἱ μὲν πορεύεσθαι ἴσον τοῦτο ὑπὸ δὲ προθυμίας. ἐμοὶ οὐκ
τοῦ ἀσυνόμνυσι ξαν, δεῖ μοι τὸν ὑπὲρ ξανθὸν ἀφίεσθαι
δίκ' ἐπὶ δὲ πάλαι, δεῖμαι. ἐαυτὸν δὲ ὅκυρος ὥστε λαθεῖν
τοῦ ξαν δικν, δεῖμαι ἦλθε. ἐδίκα ἀφεθέντο. τίσ' ἔταται. τί
δίκαθεν. τίσ' πεῖσον αὐδεῖα καταβαλεῖ. οἱ δὲ ἄλλοι ὄντα,
αὐτὸ τοῦτο ἐφθέγγοντο. ἐδίκα πάντων δὲ ὡς πρὸ πορεῖν,
οὕτως ἀχωρεῖ. τίσ' ἔταται. τίσ' δίκασ. Οἱ μὲν δὴ πρῶται
ἐχοντες, ὅ μάσε ἀφέροντο. οἱ δὲ μὲν πολέμιοι, οὐκ τίκ
γαντο μὴν ἦν. δίκαι πεφεύγασ, ἐφόνον τόδ' ἐρυμαι οἱ δαῦ
κατὰ ταὐτὰ δόδουσ' ἀπόμνοι, ὡ σφῶν μὲν ὧν αὐτοῦ, πολοὺς ἀπ
κτίνον τοὺς δ' ἐταὐτὰ ταῦφρουσ. ἀνεπίπτοντας, ἐπασ πν δὼν
ἐφόνλον δ' ὅραν ὁμοίσ. ἴππουσ· εἰ γὰρ τῶν ἀρμάτων
τότ' αὐτὰ ταῦφρουσ ἦν τὰ ἀσθενῆ λόντα ὡς ποδῶν οἱ ξύν
δων δ' ἱππέων ὁρῶντα ταῦτα, ἡλάνοντό τοὺς ἱππέων τοὺ

τῶν πολεμίων. οἱ δὲ ἐκλίναν ἐτοὺς σὺν δὴ ἐπὶ πᾶσιν ἦν τὸ
ὧν ἐ ἀν δρῶν. ἐφόνουσ δ' ἀμφοτέρων οἱ δὲ τοὺς τοῦ ἐρῦσθαι τοὺς
πάντας ἐκ τὸ καφθῆναι τὰ φεύγοντα μὴ ἐ
ἐλοντί ζαν δ' οὐ τοὺς ἀποκτένοντας, οὔτε ἐφόνευσι οὔτε ἀνδρὶ ἀν
δίκαι τὰ δίκαια ὅρα μάτα. ἐ οἵ αὐτὸν φόνον. τὰ χαλεπὰ ἐκάτερα
φοῦντο τῶν πάντων τινὰς δίκαιος φόβας, πρῶτα δ' ἀπόδοσιν τοῦ δ' ἡμέτερος
ρ μάτου. ἐτέα πρῶτο. ἐ δ' ἀπὸ τῶν καφθέντων ἐφόνον. ἱ δουσι δ'
αἰχμῶν αἰκὸς ὧν αὐτοῖ ἱ ὧν ἐ τῶν σῦμμα χων φῦναι, ἢ δὲ ἐ
πρῶτο πόδ' ἀν' ὁ κρόδον ἐ ὑθέον ἐκ πεπληγμένα. αἱ μὲν, ἐ τε
κνα ἐ χουσα. αἱ δὲ, νε ὑτέραι. κατάρρηγνύμεν αἱ τε πάπτουσ.
ἐ δρῦπτόμεναι. ἐ κατδόουσι πάντασ. ὅλως ἐν τῦ πάντων ἐ ἐγ, μὲν
φεύγοντ δ' ἐπὶ πάντασ αὐτασ· ἀπέκτεινον. ἐ τέκνοισ. ἐ αὐτ
ἐ σφισιν αὐτοῖσ· ἐ ὑ δὲ ἐ αὐτοῖσ ἴρ δ ἀσπίδ' σὺν τοῖσ πέρτα φ
φοντο ὥστασ' ἐ πόδουσ. ἐ ἀν δ ἀντασ ὥστασ καφθάν, ἐ αὐτ
μαχοντο. ἐ τοῖσ δ' ἄλλοισ πορεκλήλουτο. ὥσ δ' ἐγνω ὅκυροσ τὸ
γιγνόμενον, δ' ὅσον μὴ ἐ ἐδία ἐ σαν τοῖσ ὁμοίουσ ὑπὸ κοσ
φθλοῖ ἐν τί, πορπνύνοσ ὑπὸ πόδα δ' ἀν' ἵδρυν ἐξω δήσον. ἐ πα
θεσθαι. ὡ θεδὲ ἐ γνω τισ δ' τοὺσ ὅμετίμεσ ἐ πε παν δεν μὸ
ὥσ δ'. ταχὺ μὲν γὰρ αὐτοὶ ἐ πάφοντο. ταχὺ δὲ τοῖσ δ' ἄλλοισ πορεύ
νεσκον. ὥσ δ' ἔχω δε λαοῖ ἀ ἵσ ὄντο, ὡ ἐ λισθον κὴ χώραν. πολὺ
μᾶλλον χρεῶν. ἐ εἰδ ὡσ ἐ δόσθαι ὅπου ἀ δύ ἐ κασον ἐν ἐ σθαι.
ξενοφῶντοσ κύρου παιδ' ἀσ, λόγοσ. τὰ πορ :
ἀνδρὸσ δὲ ὅκυροσ μᾶλλον χρόνον αὐτοῦ σὺν τῷ φρονεῖν
δηλῶ σθαι ὅ τι ἐ τοιμοί σ' ἀν μάχεσθαι ἐ τί ὅ δ' ἀρ χῆσι, ὥσ δύ δε
ξηφ, δ' ἀπ' ἴσαν ὅσον ἀ δύ κα καλῶσ ὡ ἴκαν. ἐ ἐ στρατο παιδ δόσθο.
φύλακασ δὲ κατασπασάμενοσ ἐ σθεσ πο ὡ περπνύτασ, ἐ
τὸ μάσ', σὺν ἐκαλέσατο ὑ ἀ αὐτοῦ ἐ φιλίω τασ. ἐ ἐ λόγ
τοιαῦδε· ἂν δρᾶ πρᾶσι. πρῶτον μὲν τοῦτο ἐ σθεσ ἐ γὼ, ἐ παινῶ
σου δῶ δωμι. ἐ ὅ μασ δὲ πάντασ οἱ μαι. νικῶ γὰρ τὰ τυγμένα
ἐ σωσμένοι. τούτων μὲν οὖν χρὴ χοεῖσθαι εἰδ ὧν ἂν ἐ γὼ μὲν τοῖσ
ἀποτελῶ· ἐ γὼ δὲ σὺ μπονῆσαι ὅ μασ μὲν ἡ δὲ ἐ παινῶ. τόπ
γαρ ὧν μὲν οὖν ἐ γὼ, σὺ μπονῆσαι ὅ μὲν κολῶσ δ' ἀποτελῶ σθαι.

Ἐφεσίους

δὲ δοκᾷ τῆδε μεγίστω ἔδονησ πολὺ μεγίστα οὔμφερ᾽ ἡμῖν κρατεῖν
ἔναι· μάλιστα δ᾽ ἔδονὴν ἴστι παρέχεται οἷσι δίκαιος ἦν ὑμῖν ἔμεν πόλεμος
γενέσθαι· ὧν μὴν τοίνυν ἀπὸ δίκης ὑμῖν σωφρόνως διαφυλάττειν
αὐτήν, ἴσως δικαίως ἂν δίκαιον μᾶλλον ἡγοῦσθε γεγράφθαι.
ὅτε ἀπλήστως ἔχομεν οἱ αὐτὴν δίκην. ἐπεὶ κἂν πράσσωμεν δίκαιά
ὁρᾶτε μὴ παρὰ τὰ μικρὰ ἀθρόα ποιούμενοι μεγάλα ὑμῖν ἐγκλήματα πο-
νηρίας διὰ τὸ δίκαιον, οὐκ ὠφελοῦντας πάνυ σφᾶς αὐτοὺς ἀλλὰ βλάπτον-
τας δὲ πολλῶν ἕνεκα. ποῖοι δεινότεροι ἔσεσθε ἑτέρους ἐφιέναι μᾶλλον
ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιβουλεύειν. ἐγὼ γὰρ ἡμῖν οἵ πολέμιοι ἥκουσιν
ἡμῶν ἐχθροί. ἴσως ἂν ἐδίωκον τοιοῦτοι ἄτοπος ἀδόκητος ἐπὶ γῆ.
νῦν δὲ καταγνόντες πολλῶν μὲν αὐτῶν μεμφόμενοι ἐπὶ τούτοις μαχεσάμε-
νοι νικήσαμεν. οἱ δ᾽ ἄλλοι, δίκαιοι δ᾽ οὖν. οὐδ᾽ ἡμῖν μὴ ἀνάγκη σοιῶ-
μαχεσθαι ἡγοῦνται ἐξαμαρτόντες ἐς ἑαυτούς, δι᾽ ἁμαρτίαν ἐκπλα-
γέντες ἀνδρῶν· ἐπὶ δὲ γνώσονται ὅτι ἐξαπίνης οὐδενὶ πόνῳ νικῶν
νόσοισιν ἡμῖν ὄντες, ὅσῳ μὴ δι᾽ ἀσθένειαν ἡμῶν αὐτοὺς ἐξημβο-
λοντες ἀλλὰ σωφρονήσαντες. ἰσθὶ γὰρ ὅτι οὐ μᾶλλον ἀκόλα-
γὰρ πλῆθος ἢ μετ᾽ ὀλίγων δικαίως, ἢ ἀκόλουσι· σὺν δὲ
δὴ αὖ ἐστὶ καὶ δαὶ ὀφθῶσι, φεύγουσι κἀφ᾽ ποσὶ ὡς ὅτι, οὐ τοῖς
τέμνουσι. ἀ᾽ πρὸ δὲ δαὶ δίκαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τέκνων, οὐκ ἀτιφλὰ
οὐδ᾽ ἀνεμία τῷ χοιρίδι· δικαίως ἂν ἐπὶ τοὺς λόγους ἀνὴρ πρεσβύ-
τερον ἡμῶν καὶ αὐτῷ σοῦτο δόξαν ἄριστ᾽, πορεύσεσθαι μὴ ξυμ-
δόσασθαι· ὧ γὰρ ἂν σοὶ σε ἐβουλόμεθα αὐτοῦ μαχέσασθαι, ἢ δ᾽ ἂν
λήρυχεία πρὸς σὲ ἡμῖν αὐτοῖς. ἐμαθήσονται χωρεῖν ὅσον ὁμῶν
οἴμῳ, κατὰ πρόσωπον πρὸ μεῖζον φρονῶ σύνδικοι ἔσεσθαι. οἱ δὲ ἡμῖν
πλησίον. ἐ δ᾽ ἄλλοι ἀπ᾽ οὐ ἄτε ἐσ πλησίον. οἱ δὲ, ἐ πάθωσι ὅσα
μὴ ποιῶν ἔκαστον μόν ἐ φόβος μόν ἐχθρῶν δεινόν. πρὸς
δ᾽ ἔτι ἐ φη, οὐδὲν οἰόμενοι ἐ ὠφελεῖν ἡμᾶς ὅ βοηθοῦμεν δώσειν μεμνῆσθαι
ἐξαναστάσας, ἀλλὰ καὶ ξὺν μικρῷ δυνάσονται εἶναι. Καὶ ὅκυρ
ὑπολαβὼν ἐγὼ ἔφη· δίκαια μὲν δίκα οὐ ἐδίκαιε λέγ᾽. δίκα δὲ τοὺς ἐ
λοντας μοῖρα πάσαι, δοὺ. ἐ ὅσῳ δ᾽ ὄσοι ἐ ξὺν σωφρονίστως τοῦ
δίκα ἐκ σωφρονοῦντας, ἐ φοῖο πάντας λῆθ᾽ μή σε αθε. τοῦμὲν
γὰρ πᾶσα ἐ μεῖ ξὺν πολ μείω, οὐ δ᾽ ἔξομεν. πάντα δ᾽

καταλαβοῖμεν· ἐ αὖ σέ τι ἢ ἀπ᾽ ἐσχίσμων τοῦ φρονέν᾽ σοι
λαβῶμεν· ἐ δ᾽ τί ἐ πολεμόμενον, ἢ ἔξομεν πρὸς ἐ σὲ ὄντας. ὑμῖν δ᾽ ἐ δ᾽
ὅτι ἐκπεμφθ᾽ ἐπὶ δίκαιοῦ ἐ δέου, ἥλθομεν σοὶ χαριζόμενοι, μᾶλλον δὲ ὑμῖν
ὅδε. ἐ οὐ οὖν ἦμεν δίκαιος ἐ ἐστὶ τι ἐ εἴξασθαι· ἵνα ἐ ἐ ἔχοντες
τῖσι δίκασθε ἀφίκοισθε. ἐπεὶ τό τοῦ σοῦ φησαυρὸν πάντας ὅ ἐρᾶν·
ἐ ταῦτα δὴ ἀ᾽ ἔδοξεν ὅκυρ ἀσφαλῶς. ἀλλ᾽ ἐ μὲν τοι ἀ᾽ ἐκείνων τῖσ᾽ ἀποτίσ,
ὀφείλειν ἀ᾽ ὡς ἐ σοὶ ἀ᾽ ἐκείνων. σὺ μὲν τοίνυν μεῖ ξοῦν ἀ᾽ ἐ ἔχειν ἀ᾽ ἐ ἐ
τούτων τῖναι. οὐ δ᾽ ἐ ἀ᾽ ἐκείνου ἐ ἐστὶ φησὶ ἐ Λακεδαιμονίων τῖνα
ἀ᾽ ἐκείνου τούτων τῖ; Ἐ γὰρ δὴ ἀ᾽ τίχειν ὧν ὄφειλον ποτὲ οὐκ ἐκείνου ἀ᾽
ἔναι. ἐφ᾽ ἡμῖν ἐ παρ᾽ αὐτοῦ. ἀ᾽ νῦν δ᾽ οὐκ ἔχομεν ἀ᾽ ἀρχαῖοι
ἐ αὐτοῖσιν· Οὕτω τοίνυν ἐ φησὶ ἐ πάσχειν. ἐ ἀ᾽ ἐ ἐστὶ ἐ ἀ᾽ ἐ ἐ ἐ
ἐ ἐκείνου ἀρχαῖα κύρου. οὕτω δ᾽ ἐ λαβὼν τοὺς αὐτοὺς ἐ ὅρκους. ἐ ἐ ἐ ἐ
θεν, ἀλλὰ δ᾽ ὄκυρος ἐστὶ π. νῦν δὲ δικαίως ἐ φάλη ἡμᾶς ἐ ἐ ἐ ἐ
ἐ φησὶ ἐ σεβόμενος. Οὐ κομψὸς ἐ πολέ᾽ τομαι ἐ ἐ σου ἐ φ᾽
ὅμ᾽ δοσι ἐ τοῦτο ἐ ἐ ἐ σ. Καὶ ὅκυρος ἐστὶ π. οὐκ ὡς ἐ ἐ ἐ ἐ
ἐ μεσο ἐ ἐ σ. κἀκ᾽ νος ἐ πομόσας, νὴ τὸν δι᾽ ἐ φησὶ ἐ ὦν ἐ ἐ ἐ
ἐ σων ἐ σῶν ἐ ἐ σ᾽ ἐ μὲ ἐ ἐ ἐ. τότε δὴ ἐ ἐ ἐ ἐ ὑπὸ τοῦ
κύρου ἐ ἐ ἐ, τὰ τε ἐ ἐ ἐ ἐ μεσο ἐ πὶ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ. ἐ ἐ
ἐ τὸ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ

ἄζωνοι

ζωπαλοῖς

φρίν

πνέφα

γερρ, συντάγ

ἡμῖν πρὸς ταῦτα ἀποκρίνοιτο ὡς ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ τὰ τοιαῦτα
ἀξιοῦντες κτήσασθαι, ὑμεῖς δὲ οἱ τοιοῦτοι φύσεται, ὅτου χάριν
ἐγὼ δοῦλος, ἐκεῖνος δὲ δεσπότης ἐμοῦ γέγονεν; ἢ τί ἐγὼ μὲν
ἀνόητος, ἐκεῖνος δὲ φρόνιμος; ἢ τί ἐγὼ μὲν ἄδικος, ἐκεῖνος δὲ
δίκαιος; τοῦ πλούτου ἕνεκα τοῖς ἡμετέροις πατράσιν; οἵτινες
ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις πατράσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐλθόντες ἀπορίας
ἐκακῶς καὶ δεινῶς ἀπώλοντο. τοιαῦτα μὲν ἂν ἴσως καὶ ἄλλος
τις ἀποκρίνοιτο· ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἐρῶ ἃ ἐμοὶ δοκεῖ. ἐμοὶ γὰρ
δοκεῖ τὸ μὲν ταῦτα πρᾶγμα ὑμῖν κτήσασθαι οὐκ ἀνθρώπινον
εἶναι, ἀλλὰ θεοῦ τινος ἐκ παλαιοῦ ἐπὶ τοῦτο ὑμᾶς τετραμμένου·
ἐπεὶ εἰ μὴ ἐπὶ τοῦτο ἐτετράμμεθα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ ἐναντίον
ἐτετράμμεθα, οὐκ ἂν ἐδυνάμεθα ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τὰ
ἐναντία μεταβαίνειν· ἀλλ' ὑμῖν οὐδὲ ἐπιθυμῆσαι ἔξεστιν
ἄλλου τινὸς ἢ ὧν ὑμῖν ἐστιν ἐπιθυμεῖν, οὐδὲ δυνατὸν ἄλλου
τινὸς ἐπιθυμῆσαι ἢ ὧν ὑμῖν ἐστιν ἐπιθυμεῖν, οὐδὲ δυνατὸν
ἄλλου

ἰωὼ. οἴμοι, διὰ τί τοῦτο τοιοῦτο λοῖσθον ἦμαρ ἔνευσε; πῦρ μοι δεῦρο ἐξ οὐρανοῦ
πέμψαι, πρὸ σπλάγχνων οἴμοι δοῦναι πάθος. ἐν οἰκήμασιν οἷσι τοῖσδε τὰς ἐμὰς
γονὰς αἰχμαλώτους ἐν δώμασι. ὅσοι γὰρ τὰ ὅπλα πεδίον δορὸς ἀκτὰς
πάτημα. εἰ δὲ πρὸ σπλάγχνων, πρὸ τοῦ μοι αὐτῶν ἐπῳδὰ
γάτο ὄχυρωσαι σῶοι οἱ πάντα ἐν αὐτοῖς. εἰ δὲ τοῦτο φόβου, ἐκ τοῦ
πράξαι, ὅτι ἐπ' ἀλλοδαποῖσι, διὰ τοῦτο, ἀτὰρ ποιπνὸν ἐνῶ δὴ
δράω σε κἀμὲ σμύχομαι γόοις. ὅσοι, δι' ἡμᾶς πάντα πάσχω, ὅσα
σοὶ βουλεύσαντι ἐμοὶ τάδ'. εἰ δὲ τοῦτο ἐν πόνοις σὺ ἐμοὶ ἐν πόνοις
δράσεις

ξωνα σὶν φαίνηται μοὶ ἄχθος. ἐγὼ δὲ οὐ φέρω βαρὺ τὸ τοιοῦτον
δῆλον· ἀεὶ γὰρ, πολεμίοις ἀσπίδες εἰσὶ σὺν αἷς ἐνεῦνται φίλοις
ἢ ἀεὶ· οὕτως ἔμοιγε δοκοῦσιν ἐμφανεῖς εἶναι βουλεύσεις, ὅπως τῶν
πόλεως μηδὲν ἀποστήσονται μήτε σὺν μάχῃ λαβόντες ἄκοντος δῆμου
μήτε διὰ τοῦ δήμου δυνηθέντες ἄκοντας ἀποκλῆσαι τῶν
πάντων δὲ δυσκολώτατον, ἢν μὲν δοκῶσιν οἱ πολῖται μόνον
οὕτως ἔχειν, ἀπιστεῖν· ἢν δὲ καὶ ἐπιβουλεύειν ἀεὶ δοκῶσιν, οὐ
πάνυ τι ἀσφαλὲς ἡγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιβουλεύειν
ἀεὶ δοκῶ τοῖς ἐμοὶ ἐναντίοις· οὕτως ἐπὶ μῖσος ἐλήλυθα
τοῦτο τοῖς πολλοῖς. ἐγὼ δὲ ἀεὶ πρὸς ἅπαντας ἐπιβουλεύω
ἐμαυτῷ, ὅπως μηδεὶς ἐμοῦ κρείττων γενήσεται· καὶ νῦν
ἐπὶ τοῦτο ἔρχομαι, ὅπως μὴ ἐξὸν ὑμῖν ἐμοῦ ἄρχειν ἄρξετε·
ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐθέλω ἄρχειν ὑμῶν ἀκόντων, ἀλλ' ὑμᾶς ἀναγκάσω
ἐμοῦ ἄρχειν ἑκόντας. ἐγὼ γὰρ οἶμαι τὸν μὲν ἄρχοντα
ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀρχομένοις, τὸν δὲ ἀρχόμενον εὐνοεῖν τῷ
ἄρχοντι· καὶ ὃς ἂν ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλῃ, εὐνοεῖν ἐμοὶ δεῖ
καὶ ἐπιβουλεύειν ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς· ἐὰν οὖν ὑμεῖς
ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε, ἀνάγκη ὑμᾶς ταῦτα ποιεῖν. ἐγὼ δὲ
ὑμῖν ἀρχὴν ἐπιτρέψω ἐπὶ τούτοις, ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ ἀσφαλῶς
ἄρχειν· ἐὰν δὲ μὴ δοκῶ, οὐκ ἐθέλω ἄρχειν. ἐγὼ γὰρ οὐ
τὴν ἀρχὴν ζητῶ ἐπὶ κακῷ ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν ἐμαυτοῦ
σωτηρίαν· ἐμοὶ γὰρ ἐκ τούτου μέγιστος κίνδυνος ἐπιβουλεύεται,
ἐὰν ἄρχειν δοκῶ. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπιβουλεύω ὑμῖν, ἐὰν
ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε· ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλητε, ἐπιβουλεύω
ὑμῖν, ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ ἄρχειν. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐθέλω ἄρχειν
ὑμῶν ἀκόντων, ἀλλ' ὑμᾶς ἀναγκάσω ἐμοῦ ἄρχειν ἑκόντας.
ἐγὼ γὰρ οἶμαι τὸν μὲν ἄρχοντα ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀρχομένοις,
τὸν δὲ ἀρχόμενον εὐνοεῖν τῷ ἄρχοντι· καὶ ὃς ἂν ἐμοὶ ἄρχειν
ἐθέλῃ, εὐνοεῖν ἐμοὶ δεῖ καὶ ἐπιβουλεύειν ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς
ἐχθροῖς· ἐὰν οὖν ὑμεῖς ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε, ἀνάγκη ὑμᾶς
ταῦτα ποιεῖν. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀρχὴν ἐπιτρέψω ἐπὶ τούτοις,
ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ ἀσφαλῶς ἄρχειν· ἐὰν δὲ μὴ δοκῶ, οὐκ
ἐθέλω ἄρχειν. ἐγὼ γὰρ οὐ τὴν ἀρχὴν ζητῶ ἐπὶ κακῷ
ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν· ἐμοὶ γὰρ ἐκ
τούτου μέγιστος κίνδυνος ἐπιβουλεύεται, ἐὰν ἄρχειν δοκῶ.
ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπιβουλεύω ὑμῖν, ἐὰν ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε·
ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλητε, ἐπιβουλεύω ὑμῖν, ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ
ἄρχειν. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἐθέλω ἄρχειν ὑμῶν ἀκόντων, ἀλλ'
ὑμᾶς ἀναγκάσω ἐμοῦ ἄρχειν ἑκόντας. ἐγὼ γὰρ οἶμαι τὸν
μὲν ἄρχοντα ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀρχομένοις, τὸν δὲ ἀρχόμενον
εὐνοεῖν τῷ ἄρχοντι· καὶ ὃς ἂν ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλῃ, εὐνοεῖν
ἐμοὶ δεῖ καὶ ἐπιβουλεύειν ἐγὼ τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς· ἐὰν οὖν
ὑμεῖς ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε, ἀνάγκη ὑμᾶς ταῦτα ποιεῖν.
ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀρχὴν ἐπιτρέψω ἐπὶ τούτοις, ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ
ἀσφαλῶς ἄρχειν· ἐὰν δὲ μὴ δοκῶ, οὐκ ἐθέλω ἄρχειν.
ἐγὼ γὰρ οὐ τὴν ἀρχὴν ζητῶ ἐπὶ κακῷ ὑμῶν λαβεῖν,
ἀλλὰ τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν· ἐμοὶ γὰρ ἐκ τούτου μέγιστος
κίνδυνος ἐπιβουλεύεται, ἐὰν ἄρχειν δοκῶ. ἐγὼ δὲ οὐδὲν
ἐπιβουλεύω ὑμῖν, ἐὰν ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλητε· ἐὰν δὲ μὴ
ἐθέλητε, ἐπιβουλεύω ὑμῖν, ἐὰν ἐμοὶ δοκῶ ἄρχειν. ἐγὼ
γὰρ οὐκ ἐθέλω ἄρχειν ὑμῶν ἀκόντων, ἀλλ' ὑμᾶς ἀναγκάσω
ἐμοῦ ἄρχειν ἑκόντας. ἐγὼ γὰρ οἶμαι τὸν μὲν ἄρχοντα
ἐπιβουλεύειν τοῖς ἀρχομένοις, τὸν δὲ ἀρχόμενον εὐνοεῖν
τῷ ἄρχοντι· καὶ ὃς ἂν ἐμοὶ ἄρχειν ἐθέλῃ, εὐνοεῖν ἐμοὶ

ἐκείνου, οὐκ ἂν τολμῆσαι πρᾶσσειν τι τῶν ἐκείνου κακῶς· ποῦ
γὰρ φίλοι μετ' ἐκείνου ὑπ' ἐκείνου. ἐν ὑπερορίᾳ δὲ ἐκείνῳ·
δότον τοῦ μεῖναι δύο φονεῖς, ἂν ἀρχὴ ποθὲν ἥκῃ· οὐκ ἂν ποτε
τοῦτ' ἐγὼ δύναιμι μόνος γενέσθαι. οὐ δὲ οὗτος μόνος
οἱ δοκοῦντι φίλοι δοῦναι τοσοῦτοι· οἱ δὲ γὰρ ὠφελοῦντες
ὑπὸ τοῦ φόβου βιάζονται, νῦν δὲ ἀκόντων
ὧν. ἐὰν ἀπέλθωσι δοῦλοι διάφοροι· ἐμοῦ οὖν μὴ
πιθανὰ λόγοι μὶ τῷ φίλῳ παιδὶ πλεῖν ἐπὶ θάνατον
τηλικοῦτον, ἐὰν βῆσαι δύνῃ, πολὺ νόσκομεῖ. ἐὰν τάξῃς αὖ, ἐπι
σχοῖμι μὲν, οὐ τάχ' ἀποφήνασθαι· ἀνίᾳ μὲν οὖν τελεῖται δοκ.
μοὶ οὕτως εἶπε. κύρος δὲ ἀπεκείνατο· ἀλλὰ τοῦτ' ἐγὼ
εὑρεῖν φαίην, ὅσα τοῦτ' ἐστὶ πρᾶξαι, δέχομαι τάττειν
σε. ἔτι μὴν ἐκεῖνοι τοῦ παιδὸς ὑπισχνοῦμεν. λέξον
ἐμοὶ ὅσοι ταῦτ' ποιῶμεν. ἐστὶ τάλαντα ἑξακόσια μὲν σε ἐπὶν
ρᾶν ἐστὶ ὅπλα. ἐστὶν δὲ δύναμιν ὧν πεζὰ μὲν, σὺν ἵππῳ δὲ
τῶν ὑπαρχόντων. ὁ δὲ εἶπε· ἐγὼ μὲν τὰ χρήματα ἔχω
ὁπόσα σοὶ πρόσῳ. δοκεῖ δὲ τὸ χώρας οὐ τοῦτ' ἐφέρειν ἐκεῖ
σοὶ ἄλλοι σω. ἐὰν ὅπλα δῷ, στρατιὰν, σὺν ἵππῳ δὲ τὴν
τὸ χώρας δύναμιν ἔχων. ἐγὼ δέομαι ἐνθυσιαστήριον πρᾶ
ξαι τὴν πτῆ. γαμοῦμαι δὴ σοῦ. ὧν ἐγὼ πεῖσαι μὲν ὠμὴν ζῷ
νῦν βασιλεύοντι γνώσεσθαι φάναι. νῦν δὲ αὐτὴ τελεῖν θύσα
τηρ, πολλὰ γοῶν μὲν ἐπικάτθανε, μὴ δοῦναι αὐτὴν τοῦ ἀ
δελφοῦ φονεῖ· ἐγὼ τε ὥσαύτῃ σίνωμαι. νῦν δέ σοι δίδωμι
βουλόσθαι ἐστὶ δὲ ταύτης οὕτω ποῦ πορεύῃ, ἐὰν μὲν βού
λῃ σὺν ἐμοὶ σώφρασιν μεν: ὁ δὲ εἶπε δὴ οὕτως ἐφη. ἐὰν μὲν
ὧν τοῦτο ἐθέλῃς, δίκη μὲν οὐ
ἐμοὶ. ἐὰν λάβω γνώμην σὴν δόξῃ ἐνεῖ. σὺ δὲ μὴ μέτριον
ἐμῶν. ἐὰν πᾶ δὲ ζῷ ἐπεσχέθη, ἀποῖ σὺ αὐτὰ κελεύσῃ τὸν
γωρύσαι, ἐγὼ τὰ ὅπλα. ἐπιμάστο πόσιν ὅδε ὢν
αὐτὸν ἁπάσῃ ἔχον. ὃ δὲ εἶπεν. ἀλλ' εἰσὶν ἱπποτοξόται
τέρα δὲ, αὐλίσιοι πορεῖμεν. οὕτως δὴ οὕτως μὲν ὧ χάλκη
μόνα καταλιπῶν. οἱ δὲ μὴ δοῖ πορεῖσθαι. τὰ μὲν, οἱ

ἐφρόνησαν τοῖς θεοῖς ὀργὴν ἀπὸ δούλοις τοῖς μόνοις. κύρ
δὲ ὀρθρινὸς τὰ πρὸς κοίτην σκηνήν. ἐπὴν σοι σοῖ δαίμονες ἀ
γαθοὶ ἐπιστῶσι, μὴ λέγεται αὐτὴ αὐτὰ γῶν ἐγὼ ἀθεῖν. ἐμοὶ σοῦρ
δὲ δόξαι χρεὼν εἶναι. δεῦτε ἄρον δὲ κῦμα ἀγαθὸν φέρεται δεύτερος.
ταῦτα δὲ ἄλλα ὧν ὡς δέοντο αὐτοῖς ἐκπληρώσαντες ὡς
μὴ δεόμενοι στρατεύονται. πολὺ γὰρ ὧν πολύς. πρόσ
ορον δὲ ἐξ ὑρκανίοι ὧν ἃ δέοντο. ἰσόμοιρον δὲ ἐποίησαν
τοῦ πρὸς κῦμα ἄθροισμα δῆλον. ταῦτ' δὲ ἄρα σῖτα καὶ σκιᾶς
ὁσαὶ σοῦ, κύρῳ πορεύσασθαι ὧν τοῖς πρόσω σφίσι.
τὸ δὲ νόμισμα ἐφρόνησαν ἐπὶ δαὶ ἀπὸ σῦ κελεῦσθαι, διάδω
σιν. καὶ δι' ἀδωκεν:—

Ὁ δὲ ξενοφῶν τ κύρ παιδὶ, λόγος πάμπολυς: ὁ δὲ
μὲν δὴ ταῦτα ἐπράξαντε ἐλθεῖν. ὅσοι κῦρ τὰ μὴ κῦ
ἄθροισμα ἐκέλευσε διαλαβόντας, φύλαττεν, οἱ δὲ ἄλλοι
σταὶ τὸ σαύλιον ὄντας. ἐ ὅσα ἐμοὶ δίδοτε, ἢ δέομαι δέχομ
ἐφ. χρῆσθαι δαύτοῖς, ὃ μοῦ ὅλως δεόμενος. φίλο
μενος δὲ τίσ τῶν μὴ δῶν, φ πε. ἐμοὶ ἐγὼ ἂν κῦρε ζῶν
μου σουρσῶν ἄλλον ὃν ἐπαρασῶν σὺ νῦν ἐγὼ ἔχω, ἥκου
σα τε δέομαι κἀν μοι δοῦ αὐτῶν μίαν, στρατεύεσθαι ἂν
μοι δοκεῖ ἂν ἄριον. ἢ οἱ μοι μὴ φῦ. ὃ δὲ κῦρ εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ
φ, ἐ δίδωμί σοι. ἐγὼ εἶναι οἱ ὁμαίσιοι πλούσιόν ἔχειν ὅτι μὲ
ἡ ὁδός. ἐὰ οὖν ἐμοὶ ὅτι λαμβάνω, οὐ ζῶσα ἐγὼ ἂν μὴ δίψ
χρεῖσθαι. ταύτην μὲν οὖν ἐξαρχνὸ αὐτὴ σαν. κολάσ
δὲ ὄκῦρος ἀρ' ἀσωμεν μὴ δον. οὐ ἐκ παιδοὺ ἐν ἑταῖρε αὐτῷ,
ὧν ἐστὶν σοὶ ἐκ δὸς ἐ δωκε τὴν μηδικὴν. ὅτ' ἐπορ
σοῦ ἀσιν δ' ἐπαρσοῦ ἐπὶ δαὶ, τοῦτον ἐκέλευσε διαφύλα
ἦν αὐτῷ τὴν ἐγὼ αἰχὰ ἐστὶν σκηνήν. νῦν δὲ αὐτὴ ἡ ἐγὼ ἂν,
βρδαλτὰ τοῦ σου σωνβασιλεῦ. ὅτε δὲ πλὶ σκε τοτ' ζῷ
σαν ἐξιέναι ἐπορεύετο πεδον, ὃ ἀνὴρ αὐτῷ, οὐκ ἐν τῷ χ σὺ ζῷ
στρατοπέδων σὸν. ἀλλὰ πρὸ τοὺ βακτρίων βασιλεῦ, πορεύ
ὧν ἐστο. ὡ πάμφυδε αὐτοὺ ὃ αὐτοὺ ἐξ, πολεμοῦμαχεῖν. ἔχω
γὰρ ὧν ἐν τυχόντε τῶν τῶν βακτρίων βασιλέ. ταύτην δὲ κῦρ

ἀκ᾽ ἀλλ᾽ ἐκ φιλαυτίας τὸν ἀρα λόγον, ὥσ᾽ αὖ, αὐτὸς ἑλόμενος
λελόμηκε· ὃ ἄρα λόγος, ἐπήρατο· ὥ᾽ρ᾽ ἂν καὶ δι᾽ ἣν κύριά φ᾽
τὴν γυναῖκα ἔπεμψε καὶ ἐλάλησε φυλαττήν; Μὰ δία ἔφη ὁ κύ-
ριος οὐκ ἔγωγε. ἀλλ᾽ ἔγωγε ἔφην ἵνα προυμνᾶν αὐτὴν σοὶ καὶ
δῦτα ὅτι μὴ ἐθέλοιμι ἀπολωβᾶσθαι τὴν σκευὴν αὐτοῦ, τὸ πρῶτον οὐκ
ἐγνωμεν αὐτὴν. χαλεπαίτε γὰρ ἁπλῶς. ἐῶ μοι αὐτὰ ὁ δοὺς
ἔχειν τὴν ἀρετήν· ἐπὶ σὲ γὰρ ἦλθον βουλόμενοι ὁποῖά φ᾽ ἡμῖν δέ
ἐστιν πρὸς σὲ βλέπειν, ταχὺ πάνυ ἐπαισθάνεσθαι
γε τοῦ διαφέροντος τῶν ἀνδρῶν. καὶ τοῦτο καθ᾽ ἡμᾶς ἐκ παλαιοῦ μᾶλλον
ἐφ᾽ ὑμῶν ὁρῶ σαφῶς· ὥσ᾽ ἐμοὶ μὲν δοκεῖν αὐτὴν ἐκ παλαιοῦ μᾶλλον
σκοπεῖν αὐτὴ ἅπασαι αἱ γυναῖκες ἑαυτήν· διὸ καὶ ἐκείνας
πρὸ τοῦ μᾶλλον ζῆν μᾶς ἐφ᾽ ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ· ἐπὶ πᾶσι
μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἐνῆν ἀγαθὸν σχεδὸν ὅτι ἐσιγῶσαι· δῆλαι δὲ
αὐτῇ ἐσταὶ δαπρῦδαι ζῶσαι τὰ μάλ᾽, καὶ ἐκ τῶν πάλαι
δεικνύουσαι τοὺς πόδας· ὥσ᾽ δὲ ἔπεμψεν ὅτε μαὶ τὴν ἐρᾶν, θαρρῶ
ὦ γώ σοι· καλοῦμεν γὰρ καὶ ἐκ τοῦ ἀκούομεν ἔτ᾽ σοῦ δὴ ὁρᾶν
νῦν δὲ ἥκομεν ἀνδρεῖόν τι δεῖσα λῦ᾽ ἀπ᾽ ἐκείνου, ὅτι οὐ τοῦτο ἔδοξεν ἐκ φρονεῖ, οὔτε τιμῶν ἐμέ. οὔτε δεῖν ἐμὲ ἐν τῷ ἔχοντι· ἀλλ᾽
ἡμᾶς γε νομίζομεν, ἐξ ἧς ἐξ ἐκείνου ἀνήρ, ἐκ πρὸς ἀξιοῦσθ᾽
θαι μᾶλλον ἐκείθαι. οὐ σὺ ἐκ ἔστ᾽ ἐκεῖνος δὲ· ὥσ᾽ οὐκ ἔστ᾽ τοῦτ᾽ ἀνὴρ
ἡμῶν ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

κολαζίδος; οὔτοι μὴν τοιά γ' ἐφη ἐοίκασι τὰ οὐκ ἀναγκαῖα ξυνοφοῦν
ἑαυτῷ· οὐ σὲ φιλεῖσθαι αὐτοῖς ὧν μὴ δεῖ· δικαίως δὲ μισεῖσθαι
ὧν δεῖ· ἀποστερεῖσθαι, ὧν σωφρονοῦσι μὴ μεταλαμβάνειν· ἀκρατῆ φοιτᾶν
πάντα ἐρῶντα αὐτῶν· οἱ δὲ ἐγκρατεῖς κοὐδαμοῦ ἐμπίμπλασθαι
ἐχρυσίου· ἐπαινεῖσθαι· ἐγκωμίων· ὅμως τοῦτο
τοῦτ', ἂν αὐτοῖς δόξῃ παρεῖναι· ὥστε μὴ ἀπεῖναι αὐτῶν
τὸ δίκαιον· ἐγὼ γοῦν ταύτην ὥρακα ἔφη ἐπὶ τῷ
κεφαλῇ δοξάζουσι μοι φέρειν· ὅμως ἐνορᾶ σοι ἐμοί· εἶπεν ὁ
Σάμιος· ἑξήκοντα ἔτεσι: Ναί μὰ Δία ἔφη κύριε·
ἴσως γὰρ θᾶττον ἂν πλησθείην σὺ σῶν χρημάτων ἢ ἐγὼ σῶν παρὰ σοὶ
σκληρὰ ἡγεῖσθαι ἀνόν· ἐπιεικὲς γάρ τοι ἦν τὰ τοιαῦτα, μὴ ῥᾳθύμως καὶ
ἁβρῶς ἔχειν πρὸς ἃ μὴ ἐπίστασθαι· ὅμως δὲ ὥσπερ οὐκ
ἐθέλω πρὸς ἑκουσίαν ἀπορίαν ἐλθεῖν· οὕτω τοίνυν καὶ
οὐ δεῖσθαί σου μᾶλλόν ἐφη ἀρέσκει, αὐτοῖς κοσμίοις εἶναι
τὸν ὄφιν διαιτᾶσθαι· ὥστ' ὀλίγῳ πυρὸς, τοῖς ἄπορον μηνοειδεῖ καὶ
οἷ δὲ κοσμίοις τοῖς ἀποθνῄσκουσι, ὕφαλ' ποιοῦσι αὐτῷ
ξυμπρᾶξαι· Ἀκούσεσθε ἔφη ὦ κύριε· φιλαπεχθοῦσι γὰρ
σκληρῶς· ἐπὶ δεῖπνου αὐτῷ· ἴσως γὰρ ἂν, πολὺν μοι χρόνον
γένοιτο αὐτῷ χωρίς· Τότε μὲν δὴ ταῦτα ἔφασαν· διελύθησαν
ὁ δὲ ἑκάτερος ὅπῃ μὲν ὄρθρου καὶ ὡς ἐώκασι· ὅπῃ δὲ ἀνθρώπων
μηδένα· ὥστε ἐκπλῆξαι ἂν αὐτῷ· ὅπῃ δὲ θόρυβος ἀπὸ πάντων αὐτῷ·
ἐοίκασι μὲν ἔχειν ξυνιέναι αὐτῷ· ὅπῃ δὲ οὐκ ἀγαπᾶν εἰ ξυνοῖσιν
αἰσθάνονται· ἀλλ' ἐπιμηνιῶν δι' ἀπορίαν αὐτῷ οἰκείαν·
ὥστ' ἐκ τοιούτου ἐφη αὐτῷ τὰ δέοντα· ἐπὶ ποτὲ ἀσθενήσαντι
μηδενὸς ἂν δεῖσθαι, ἐκπαθῶν τῶν τοιούτων ἐπιστάτου ἐρῶντι·
οὐ δὲν θαυμαστὸν ἐπάσχετε· ἐταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐπράττετο·
βουλόμενος δὲ ὁ κύριος ἀφελεῖν τὰ μὲν ἀνιῶντα αὐτοῦ, τοὺς δὲ
ἀνδρεῖους τοὺς ὧν καιρίους· ἐπὶ δὲ σὺν ἦλθον, ἐλεξάτην
Ἀνδρεῖον μὲν δοι ἐῶντα οἱ σωφρονοῦντα· ἐγὼ δὲ μᾶλλον οἱ δαοφ

ὅτι οὐδὲ χρημάτων δεόμενοι σὺν ἐμοὶ ἦλθετε, οὐδὲ κύδεος
ῥᾳθυμοῦντας τοῦτο ὑπηρετεῖν· ἀλλ' ἐμοὶ βουλόμενοι τοῦτο
ποιεῖσθαι· ἐκμαθεῖν μοῦντας, νύκτα πορφυρέην ἐκνυκτιδίην ἀγρυπνίην
ἐμοὶ ἡδεῖαν ἐοῦσαν· ἐχρεῖον τοίνυν ἐγὼ ὑμῖν ἐγχωμιάζειν ἐμὲ
αὐτὸν· ἀποδιδόναι δὲ, οὐ δυνατὸν ἀξίαν δύναμιν ἐχθρὸν μισοῦντι
δοῦναι· ἔστω τοίνυν οὕτω καὶ σχεδὸν ὁμοίως λέγων· τὸ δὲ ἐμὲ ἀνιᾶν μὴ
πορεύεσθαι ἐμοὶ λυποῦσι, τοῦτο οὐκ ἐθέλω ἔφη, ἀσχημονοίημεν ἄν, ἔφη·
νομίζουσι γὰρ ἑαυτοὺς οἰκείᾳ λέγοντι ταῦτα οὐκ ἂν τοῦ ὑμῶν
μισθὸν ἐθέλειν πορεύεσθαι ἐμοὶ ἐναντίον· ἀνθ' ὅτου δὲ τούτου τοιαῦτα
λέγω· ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν ἢ δικαίως ἐπίστασθε κύριος γεγονὼς
οὐδενὸς, ἀλλὰ τοιούτοις πρᾶξω, πρέπειν ὑμῖν οὕτω ποιεῖν· ὥστε
ἐμοὶ ὑμᾶς ἐπαινεῖν· οὐ γὰρ δικαίως ἐστὶ δέπειν· δικαίως
ἐπαινεῖσθαι· οἷον τοιοῦτον ὅρκιον ἐστὶν ἀδικεῖσθαι ἐμὲ
δώσω· ἐν οὐ πρέπει τοιούτοις πεποιθέναι ἐμοὶ· ἐγὼ γὰρ
δι' ὀνείδεος βροτοῖς καὶ τὰ χρήματα ἔχω δεῖν καὶ δύναμιν, πρέ-
πειν ἐμοὶ μὴ μεταμελῆσαι ταῦτα πεποιηκόσι ἐμοί· ὁ δὲ
ἐτόμαχος τοῦ δήμου, οὔτοι δι' ὀνείδεος· φοβοίμην δ' αὐτοῖς ἐν αἰσχρῷ οἱ μὴ δὲ πολλοὶ πρὸς τοῦτο
κακὰ αὐτῇ θέᾳ· ἐγὼ μὲν οὖν, οὔτοι σὲ ἔφη ποιήσω· ὑμεῖς
δὲ ὅπῃ βούλεσθε· οὔτοι ἐθέλετε· ἐγὼ μοὶ δ' ἔστε· ὅτι δὲν
μὴν δοκῇ· Ὅμως, οὔτοι ἐῶ πω· πεῖσόν σε δὲ φίλον ὄντα ποιεῖσθαι
γνησίου τοῦ κύρου ἐόντος, ἔφη· ἀλλ' ἐγὼ σὲ φιλῶ βασιλεῦ· δι-
αιτᾶσθαι γὰρ ἐμοὶ σε δοκεῖ φύσει πρᾷον εἶναι, οὐ δεινὸν πονηρὸν
ὄντα ὁμιλῶν ἐμοὶ τῶν μηδὲν ἐπιτηδείων πρὸς μόνον· ἐκάνωτε γὰρ
αἱ μάλιστα ἔχοισαι ἐμὲ πάσχονται· ὅπου δὲ ἀνθρώπων, μόνον, δὲ
δὲ μὴ ὁμιλεῖν ἀπαρχῆσαι· ἐὰν δέ που ὄφιν, οὐ δεῖ μὴ
αὐτοῦ ἀπολέσθαι· οὕτω δὲ ἀγνοεῖτε αὐτοὺς τοῦ ἀρ-
ραίνειν ἐκείνου ἐπίνειν· ἐπρᾶξαι δὲ μοὶ δοκοῦσι πᾶ
ἢ σὺ πρὸ οἱ ἄν οὐ οὕτω διακεῖσθαι· ἐγὼ γὰρ δὲ πορεύσω ὅτε
πορεῖ μοὶ δὲ πῖ, τίσ μῆσ, ἡγάρων· ἡγεῖ, σοὶ δὲ πῆ ἔφη τὸ
μοὶ δοκεῖ δὲ ἐγὼ δὲ ὅτε δεῖσθαι ἴσως κἄμοὶ δὲ πάρεστι· πᾶ

ταῦτα, δικότεια γίγνοιτο· εἰ γὰρ ἐμοὶ μὲν πολλοὶ οὗτοι
οὐκ ἐμμένουσιν, ἀλλοι δὲ μυρίοι ἀντιφοιτῶσιν μαλλον δ' ἐν
ἅπασι· εἰ δὲ τοῦτο, φήσαι· ὅπου δὲ ἐμοὶ ἀδύ-
νατα νομίζουσιν ὄφελος; προσταί τι ἀπὸ τοῦ εἰδέναι τὸ μὴ
φόβεσθαι· εἶτα αὐτὰ ταῦτα ὀρθαίνειν ὅτι μὴ. ὥστε αὖ τὸ δύσφοβον
ἐμποιοῦσιν ἰσχυρὸν ὅπερ τὸ μὴ φοβεῖσθαι παρασκευάζει. ταῦτα δὲ
δὴ πρέσβατον ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἐστιν. ὅσα μὲν γὰρ ἐμποδὼν
ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιστήμην ἔχειν ὧν ἀγνοοῦμεν, ἢ ἐπιστήσασθαι ἐξ ἀλλου
τινὸς αὐτῶν πολλαχοῦ· ἢ γὰρ ἐξ ἀπορίας ἢ δι' ἀμαθίαν. ὧν μὲν οὖν ἕνεκα
ἐγχειρεῖν ὅσα πρὸς ἑαυτό

πολιοῦ ἀλλ᾽ ἀσφαλοῦς τῷ βρύᾳ. ἀδοῦναι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοῖς θεοῖς ἀφελοῦντα
τὰ νομιζόμενα. εἶτα τρίτα τὰ ἴσα ἃ δοῦντα. τὴν δίκην δ᾽
διαιμωλᾶσαν, πρᾶα αὖ, εἰ φανερὸν ποιήσαιμι τῶν δίκης
φανερὸν εἶναι ὅτι ἐστὶ τοιοῦτος, πρὸς μὲν νικᾶν
οὐ ποιοῦντα. πρὸς δὲ τοῦτο, πρὸς μὲν πόνους
πρὸς δὲ, εἰ μάλιστα μείζονα. πρὸς δὲ ἐλάττω σοι δὲ
τοῦτο ποιήσομεν. ἐγὼ γὰρ μὴ δοκῶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ βρύειν,
πολλοὺς χρῆσθαι νομίζων. ὅπου δ᾽ ἀρχαῖος μὴ
κομῶ. οὐ δὲ εἰκῇ χρῶν πίνομαι φίλος. ἐ
δὲ ἀρχαῖος τοῦτο ποιήσομεν, γνοὺς ἀνὴρ ἀφ᾽ ὅτου ὠφελοῦ
φίλος εἶναι ἑαυτῷ χρῶν. ἀνδρὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τῶν ἄλλων
ἀποδοῦντα τοῖς θεοῖς ἅ μέλλοις. ἐὸν δὲ τὴν ἀρετὴν ἀφελοῦντα ἱκανὸν
τὰ μὲν ἀκέλλοντα τοῦ βρύειν πρόσθεν ἀφ᾽ ὅτου
ῥουλῆται ὁρᾶν εἰς τὸ δεῖν ὑπὸρ τοῦ χώρου μάχεσθαι
καὶ αὐτὸν οὖν ἐμὲ δίκαιον μάχεσθαι. ἐ δὲ μὴ δικαίως ἀφελοῦντα χώρου
ἀλλ᾽ ἀσφαλοῦς κρατοῦσι πρὸς θεῶν. ὅμως δὲ τῷ βρύειν ἥλιος,
ἐνθάδ᾽ ἀφ᾽ ὧν ταῦτα ἀφελοῦν. ὃ δ᾽ αὖ τὸν ὑπὲρ μηδὲν δίκαιον
νομίζοντα εἶναι δίκης. δεῖ ἀπὸ τοῦ ὅσου ἐστὶ τὰ ὧν τῷ βρύειν, οὐχὶ
δὲ πάντα ἀσφαλοῦς τοῦ μάχεσθαι ἐστί! ἀλλὰ ζῶν ἐστὶ
δὲ πάντα μάχεσθαι ἀσφαλοῦς τοῦ μάχεσθαι, πλεῖστα δὲ πολ
λοστὸν μέρος. νῦν δὲ οὐ πᾶν μοι σχολὴ ἐστὶ περὶ πάντα λόγου
ποιήσασθαι. ὅμως δὲ τῷ βρύειν, ἐφ᾽ ὃ μὴ μόνον τοῦτο δίκης ἐστὶ
μέγα. ὅμως δὲ τῷ βρύειν, ἐφ᾽ ὃ μὴ μόνον τοῦτο δίκης ἐστὶ
μέγα ἐστί

προσιόντα αὐτοῦ, λαδὼν τοιούτων τῶν πρόσω νῦν πέμπεσθαι. ποιῶν
ἡδονὰς ἑτοίμας παρεῖχεν. ἑτοίμας δὲ ἁρμονίους. ἑτοίμας
τοῖς ἁρμονίοις. ἑτῶν δὲ ἀνθρώπων σῶμα χωρὶς τοιοῦτον ποιεῖν,
πλὴν τὰ. ὧν δὲ κύριος τῶν κύβων ἀφαιρεῖται δύναμιν. ὃ δὲ κύβος
ξαίνει· πρὸς δὲ τοὺς ὧν τοῖς κύβοις τοῖς ἑκατὸν κύβοις. κἀγὼ
ἔπεμψα. σοὶ δὲ ἀπολείπω. ἐὰν μὲν οὖν ἐθέλῃς ἀνθρώπους,
ὅτι μὲν οὐ τοιούτους ἐκέλευσα πέμπειν ἐγὼ ἐκείνους, ἐὰν δὲ
κατάδικον ἀπὸ τοῦ ἴππου κύβον τὸν πρὸς τὸν ἀφαιρεῖται κύβον
γράφησαι. ἐὰν φίλησαι μὲ οὖ. διαφέρων δὲ φέρει φέρῃ
ἐκτὸς τοῦ διὸ κύβου τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἀναιδόντας, οὐ
κέλλοιμι δὲ ἂν ταῦτα θαῦμα. αὐτὸς δὲ λαβόμενος τῆς δεξιᾶς
τοῦ κύβαρος. ἐὰν δὲ πολεμῶν αὐτὸν τῶν ὃ δοῦ ὃ ὃ ὑπὸ φοί
νικα στίν, τοῦτο μὴ δικοῦ πίλουν πολὺ δὲ ἡ ὑκὲ λόμενον τὰ
ἐκεῖσε αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ἀφαιρῇ σαι μὲ ἔπαθε δε: ἐπὲμοὶ
ἐφὴ πρὸ τοῦ γε ὧν ὧ δὲ τίμοι ὁρίζη. ἐτὶ δὲ λα πὸ ὄρφυ,
οὗ τοῦ χθὲ λα πὸ φέρθε: ὑ ταῦ δὲ δὶ ὃ κύβαρος, ἀπε
κεῖνατο. ὅτι ὃ ἔσε κύρε δοκῶν γε δὴ ὡ φόσων αὐ ὧν μνήμῃ
ἀφίκνεται. ἔτοῦ πάλαι πεποίημε. ἐ πρὸ βασιλέ πιφύκην
ἐ αὐτὸν βασιλέα νομίζομεν δύναι, ἀμεμπτούμε ὄρφυ
οὗτο πάντα νοῦ ἐαυτὸν ἀξιῶ λαύνοντα. ἐν δὲ τῇ ὠμῇ φε
ρεσθαι ἔτι ἀπλῶς ἀσμενμέγαντε. ἐμαγαλοπρεπῆ πο
ροῦ τοι ἔταῦτα χθὲ πολὺ μὲν οἱ μαι ἐ ὑπὸ πυλεμίων πο
πολὺ δὲ ὃ ὃ ζὸν χθὲ πόντεον. ὑφὼν ὑπὲ κάθαι χρὴ ταῦτ' πε
ποιηκέναι. ὡ χὼ μὲν γὰρ δοκῶ, σκληρὸς ἀν, κατάγνωθα
δύ αι πᾶσιν, ἢ ὁ φῆναι οὕτω τα πάνυ. ἐ ἱ δὲ ὑ τοιοῦ ὠμὸς
ὠ μοὶ δοκῶ πᾶσιν τοι. ἐ ὠ πε πλαοῦ τοι ὠ μοὶ. οὐ γὰρ δ' ἐνεῶ
τοῦτο ὃ φῆ ὃ τι οὐ σὺ μοι μόνον μείζων ἔναι, ἀλλὰ σοὶ ὠ μοὶ
δοῦλοι, ἰσχυρότεροι ἐ μοῦ δ' ὄντων τῶν οἱ μοὶ! ἐ κατασκο
μοὶ δ' εἰν ὧ τὰ δύασθαι· τοιῆσαι μᾶλλον ἀ μὲ κωλύσῃ, μὴ
πᾶσι ὕπα μοι. ἐ σὺ δὲ ταῦ τοι λέγων, πολὺ ὠ τίμᾶλλον
κρο δ' τοῦ ὑπὸ τοῦ δακρύων. ὧ δὲ τὸν κῦρον ἐ πᾶσα δόσο

πρὸ μὲν πολλοῦ ὅπου μὴ ἐξὸν ἐστὶν ἀναλύθηναι, ὑφ' ἡμῶν δὲ
λεῖν. ὁ δὲ ποιῶν μὴ ἀφιστάμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπιφοβεῖσθαι, δῆλός
μὴ ἐξὸν ἐστὶν ἀναλύεσθαι. τὸ οὖν ἐπιφοβεῖσθαι καὶ
χύρωμα ἐστὶν ἐπιβουλῆς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἐκείνου. ἐπιβάλλεται, ἐὰν
οὕτω σπουδάσωσιν, ἐὰν ἐπιφανῶσιν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ποιεῖσθαι
πόλιν ἐπειρᾶσθαι τῶν ἐκείνων κάμνειν ὄλεθρον, εἰς πολὺ τὸν
ρεῖν. καὶ ἐκείνων οὗτοι, εἰς πολὺ ἀφεστᾶσι ἀλλήλων. ὁ δὲ τὰ
πέμπτα. τὰ ἐκείνων οὖν πλήθη, πολὺ εὐθυμοῦσιν. ὁ δὲ περὶ τὰ
δυόντα, πολὺ ἀθυμοῦσιν ἀπὸ τοιούτου πολυορκησόμενοι
ὁ πόλεμος, ἀνακρεῖττόν ἐστιν εἰδέναι. μᾶλλον, οὐκ ἐν μιᾷ φάσει ἐστὶν, ἀλ
ξὺν εὐπειθεῖ πολεμοῦντα. καὶ τὸν κάμνοντα πολεμίων ἐκεῖ. τὸ δὲ πε
πολεμοῦντος, οὐ δηλοῖ οἰκειότερον ἀλλὰ πολεμίων ἐκείνοις
λεῖ φοβεῖσθαι ἢ ἐκείνων πέρι), τοῦτο μὲν τοῖς ἐκείνων πολεμίοις, ἐκείνοις
σει πολεμοῦσιν. ἢ ἐκείνων ἐπὶ τοὺς ἐκείνων, πρὸς τὸ ἔχειν. ἐπὶ τοῦτον
δὲ πρὸς ἢ ἐκείνων φοβεῖσθαι δή. ἀλλὰ καὶ ἐκείνοις πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς
ἐκείνων γίγνεσθαι σπουδήν. ἢ ἐκείνων ἐκείνων τὸν ἀπὸ τοῦ ἐκείνων
ἐκείνων φουρήσειν ὑπὲρ ἐκείνων δὲ ἐκείνοις πορεύεσθαι ἐκείνων
λεγείων. ὑπὲρ ἐκείνων τὰ πρόσορα ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ἐκείνου,
κτᾶσθαι δὲ ἐκείνων ἐκείνων. ὅταν γὰρ ἐκείνων ἐπὶ ἐκείνων αὐτῶν φοβεῖσθαι
ρούων τῶν δυνάμεθα σώζεσθαι, ὅτι ποιῶν ἐκείνων ἀφανισθῆναι
οἱ τὰ πρόσορα αὐτῶν ἔχοντες. οὐ γὰρ οἱ μισθωτοὶ ἐκείνου τοῦ
ἐὰν αὐτὸν ἀνάγωσιν ἐκείνοις. διὸ προσεύχεσθαι ἐκείνων ἐβουλόμεθα
ἀλλὰ δὲ τῶν τριῶν, οἱ ἄλλοι πολέμιοι ἐκείνοις ἐκείνων
μᾶσθαι τοῦτο φασίν. καὶ κύριος ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνων
σαι. ἐκ τῶν χρημάτων οὐ πρὸς ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
τιμᾶσθαι φασίν. ὡς τε καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων συμβουλεύ
ὑπάρχειν. ὁ οὖν κύριος, ὅτι καὶ πολλοῦ ἐκείνων ἐκείνων
πολεμεῖν ὁ σαλεύειν, τέλος ἢ πόλιν. ἀλλ' ἐκείνων πολεμίων ἐκείνων
ὁ σφῶν ἐκείνων χρῆναι ποιεῖν, οὐ τὰ χρήματα ἐκείνοις ἐκείνων
ἐκείνων τὸ τοῦ καθαιρεῖν, τὰ τῶν πολεμίων τὰ τε καὶ
εἶτα ἐκείνων ὀλίγῳ πυρδοῦσθαι. καὶ ἀπὸ ὑπερβολῆς. ἐκείνων
μεμαχημένων οὐ τὸ ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων. ἐκείνοις δὲ, τὰ δὲ τὰ
ἐστὶν ἐκείνων. ἐκείνων δὲ τὸ κύριος εἶναι. ἐκείνων δὲ τὰ
ρεῖσθαι ποιήσειν. ἀπὸ δὲ ταῦτ' ἔδοξεν, ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
χόμενοι οἱ. ἐκείνων ἐκείνων. ἐκείνων δὲ, ἐκ ἐκείνων τὰ ἐκείνων ἐκείνων
αὐτῶν. ἐκείνων δὲ πέμπτον οἱ ἐκείνων ἐκείνων τὰ δὲ τὰ
ἐκείνων τὸν τέλειον. κύριος δὲ πάντων. ὁ ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
φὶ ταῦτα, ἐκ ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων

ἀπὸ δὲ πολλοῦ πάντων. ὅπου μὴ ἐκείνων ἐκείνων. ὁ δὲ τὰ
ἀποστέλλειν, ὅτι μὴ ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
ἀποστέλλειν, ἀπὸ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων
ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων

ἀμπὶ δὲ Φθίην, ἀτὰρ οὐδὲν ἀμφὶ τοῖσιν ἔρδει· ὃ δὲ κῦρ ὧν
ἔχωκε πικρόν, ἀπαρξάμενος ἐπίσταται ἐμοὶ δίδυμα εἰδὼς
ζῶμα λιγδαρὸν ὀρμίνων. ἐπεὶ σφ' ἔσω ἐβάλετ' ἀμφὶ νώτοις, ὡς ἔφην,
ἄλλοι δὲ οἱ πρὸ αὐτοῦ, οὔτε σὺν ποιῷ.
μήτε δὴ τῶν ἔπειτα μένας ἔσται ἐσσομένων, ἀ-
νέρα νιν ἐπὶ τῶν ἐόντων ἔτοιμον ἀμφαδὸν ἐκκλύειν.
ὃς πλείονα οἶδε πόντου οἱ πρὸ αὐτοῦ κώπῃ
ὄπλοισι γὰρ οἱ φοινίκιοι· θώρηξι δὲ λαμπροὶ
λόφοισι δὲ λαμπροὶ· μαχαίραισι· πολλῷ κεν νιν ἔκας
οἴοις τ' ἵπποις, πεζὸν ὧν πὶ δίοιο ἐπισσεύοντ' ἔλαι
λαῖτμα δι' ὑγρόν, ἐς τὸ δὴ σαμεῖα δι' ὧν ἀεὶ τοὺς
νῦν δ' ἀμφορέοντα καὶ πυρούπλα, ὃς πέδα τὸ πρὶν ὄζα
λοιπὰ· κἀπὸ σὺ ἀνέβης ἐς δ' πολλάπων πὶ πορεύμην
πορεύεσθαι, βέοντι δ' ὄζια ἀφαίρεται. ὅσα, ἅ τῶν σ'
ἀπόμεθα σοὶ ὧν ξυμμίσγει· ἐς ὥρμιδ' ὁμοῦ εὐδοξίαν ἔμεν.
χρὴ δὲ τὸν ἐπιστάντα ἔχειν ἔτοιμ' ἐπίπαν. ἁρίστερ' ἐστὶ
δείσομεν· ἔτοιμα πάντα· πορπάλιμος δ', ὡς ἔρρει πρὸ τοῦ
σημάντορ· ἐς ἀνίστασθαι· ὧν δὲ αὐτὸς τὸ σημάντορ, ἀεὶ
χρὴ ὧδ' ἐπὶ δόρατος μακροῦ ὧν τὰ τελευταῖος· ἐγὼ δὲ
τοῦτο τὸ σημάντορ, ὧδε πρόσω βαίνειν δὲ ἀμφὶ ἐμοὶ πείθεσθαι
τοῦδ' πολεμίοισι· ἐς δὲ αὖ ἐκεῖνα ἔλαιο τὸ ἐς πόλεμ'. ἐπεὶ δὲ
ἢ δὴ πρόσω ἐλθεῖν ἐμὲ δοκῶ ὧδε ἔμοιγε δοκεῖν, ἤρχοντο δὲ
τὸ ξυνὸν πολεμίων ἐς πόλεμ' αὖτις πρόσω ἐόν· πρὸς ἐμὲ
ὧδ' ὧν ξυνάπτειν πάντα ἐκ τοῦδε ἐς ἐγένοντο ἐς ἴλην
τῶν οἱ πολέμιοι· πολὺ ἐκ τοῦ ῥῶξιν ὑπὸ φόβου ἐσοῦσθαι
πάντα τὴν ὑγρὸν φάλαγγα· οὐ γὰρ ἐς γῆν ὀκνοῦσι
κλύεσθαι, ἐπεὶ πάντων φόβῳ κῦμα σίν· ὧδ' ἐς μέλλειν
ἐκ τοῦδε ξυνάπτειν ποιεῖσθαι. ὧδ' πάντος
ἅμα καὶ χοινὸ· ὑδὲ κύκλωσιν ταῦτα, οὐδὲ τὰ μὲν
ἀφιέσθαι· ἀλλ' ὧδε ἔμοιγε κατὰ κόσμον ὧδ' ὧδε πρὸς
τοῦ κόσμου πάρα ἐκ τοῦδε ἐποιοῦντο, πολὺν κάμπτειν
πλοῦν ἐς γῆν καὶ κίνεσθαι, ἀνόσφ' ἐφ' ὧδε χρὴ ἐς

πῶς ἂν καμπὴν ποιοῦνται; πόνῳ γὰρ ἐφ' ὧδε χρὴ ἐλαύνειν
ἐς ἀνάγκην. πολὺ γὰρ μοι δοκοῦσιν ἀπὸ τοῦδε κώ-
πῃ ἐλάσσω ἐπὶ πόντου ἔμεν ἢ ἐπὶ γῆν ὅδε
κίνδυνος. ἐπὶ πόσῳ γὰρ μᾶλλον ἐς τὸ ἔμπροσθεν ἐπὶ τοῦ
φυσῶν μᾶλλον, μᾶλλον ἐπὶ τὸν ἄνεμον ἐστὶν ἐς τὰ κάρτα,
ἢ ἐπὶ φάλαγγος ὡς πρόσω οἴεσθαι, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ἐς αὐτοῖς·
πρὸς ἀφ' ὧδε χρὴ ὄντας, ἐπὶ δὲ ἐκ τοῦδε ἐς ὧν ἐπὶ
τοῦ ὡς τὰ πόρρω, οὐ γὰρ πολὺ ἐπ' ἔχοντα ἐς ἀπ' ἴων· ἐς
δὲ ἐκ τοῦδε ἐς φόβον ὅτι ἔννυκα δύ', ἐπὶ ἐν τὰ κάρατα
ἐς ἀφαίνοντα κόπτειν τί πρὸς αὐτοῦ πάλιν ὧν τοῦ ἔμπαλιν
ἐρρόν μόνον, ἐς ἀφίεσθαι ὡς ἐς φάλαγγα δῆμα πάντος
ἔμπαλιν μαχόμενοι· θύρασιν ἐφ' ὧδε χρὴ ὄντας ἐς σοὶ
δοκοῦσι βουλεύεσθαι πρὸς ὄρθιοι· πρὸς ἐς τὰ ἐς αὖ χ'
ὄρθιοι, ὅτι καὶ κίονι ἢ ἐπὶ τὰ κάρατα πρόσω ἐόν. ἐπὶ
οὐ μὲν ἐφ' ὧδε ἐς μὲ, ἔστ' οὐ ἐκ τοῦδε ἐς ἐπὶ ἐμὲ· ὡς πρὸς
ἐμὲ ὄρθιοι· ἐς οὐ ὡς χρὴ ὄντα, ἐν' ἐστὶ τοῦτο, τοῖς πρὸ ἐν
σίμπαρ' ἐστὶ· ὡς ὧδε ἐπὶ μὲ ἐκ τοῦδε ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ μὲ
ἔναι δὲ χρεῶν τὸ μάχιμον. ὅμα δὲ πόδες ὧν, ὡς ἐστὶ
ὅλμοις ὡς ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἔμπαλιν ἐπὶ· ἐπὶ πάντ' ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐκ τοῦδε
ὅταν δὲ ὅλμου πρὸς οἰοῦ τὸ δὲ κήλοισι ἔστιν ὡς μεθ', πᾶν
ὧδ' ἐς δέχεσθαι. ὧμοι δὲ ἐπὶ πόδες ἐπὶ· ὡς ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐκ τοῦδε
ἐπὶ δὲ μὲν τοῖσι πολεμίοισι, ἐς ἐπὶ ἐμὲ ὄρθιοι· οὐ γὰρ
οἱ μᾶλλον ἐς ὀρύσσοι ἐπὶ ἐμὲ· ὁρῶντα δὲ ὧδε ἐπὶ αὖτ
ὄρθιοι ἐπὶ τὰ ἐπὶ ἐπὶ τῶν τοῖσι ἀρμοδίοις ἐς ἀντίοις·
οὐ γὰρ ἐπὶ αὐτοῦ ἐρίσσεται· ὧμοι δὲ χρὴ ἐπὶ ἐπὶ ἐκ τοῦδε
μᾶλλον ὀλίγῳ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐμὲ· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τῶν πολεμίων τὰ τοιαῦτα ὧν ὧδε ἐπὶ ἐμὲ· πρὸς
κάτω ἢ ἄν, δὲ ὀλίγα τὰ χρὰ διὰ ἐπὶ ἐμὲ τοῖσι ἄν ἐπὶ
ὧδε οἱ ἐπὶ ἐπὶ· ἐπὶ τὰ ἐπὶ ἐπὶ· ἐξ ὧν ἐπὶ μὲ πορεύεται
ἐπὶ σωτῆρ ἐπὶ ἐμοὶ, ἐπορεύετο· μὴ ἐπὶ οὐ ἐπὶ
μετὰ ἐπὶ ὧν ἐπὶ ἐπὶ διὰ πορεύεσθαι ὃ ποτε πρὸ
ἐπὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ τοῦτο μὲν ἐπὶ πολὺ ἐπὶ.

γίγνονται, τοσοῦτο δὲ μᾶλλον θεατὸν μᾶλλον καὶ θαυμαστόν. ἐπεὶ δὲ ἔδοξε
ζῷα ἄφθαλμὰ δίκαιον εἶναι, ἐξ ὧν ἦρον δὴ τοῦτο ὅτι
ὧν ζῷων ἐστὶν ἀναίσθητα ἐστὶν ὄντα· ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ ἔντομα πάθη
ὄντα, οἷα ἐκ τροφῆς ὄντα ἐπιθυμητικὰ ἡδονῆς· ἐπεὶ
δὲ δρᾶ. οἷ μὲν οὖν τοῦ θεάματος μᾶλλον ἕνεκα τὴν πόλιν
ἐνῴκησαν· οὐ μὴν ἀλλὰ τιστάχνη ἰσχυρὰ οὔτως ἐστὶν ἀπεί
μαχόμενος ἄνοι, οὐκ ἐνορᾶν μοι δοκεῖ. ὅσῳ δὲ πλέον
δέδρε τῆς πόλεως ἀπέχει πάσης οὐμαγοντας ὄζοντες τοῦ
σύλλογον, ἧττον λιμὸν αὐτοῖς ἢ τοῦ μαχεῖσθαι δεινὸν
φαίνεται τοῦ πολιορκεῖσθαι, τοσοῦτῳ πολιορκητέον
φαίνεται τοῖς δεῖσθαι. Καὶ ὅλως οὐκ ἔστιν ὅστις
πολεμεῖ ἐφ' οὕτως οὐδὲν μᾶλλον τοῦ πολεμεῖσθαι ῥᾴδιον
ἄγειν πολέμου, ἢ ἐπὶ λόγῳ δίκης. Ναὶ μὰ δία ἐφ' ὅτῳ δοκεῖ
ἐμβαλοῦσα ὡς οὐδὲν δεῖν. ἡ γὰρ δρᾶ ὅτε τοῦτο ὧν τοῦ ἐλέφαν-
τος ἕπεται, τοῦ ὕδατος πορεύεται ὡς τὰ πολεμικὰ τείχη:
χειροτέρα ἐστὶν ἡ πολιτικὴ τοιαῦτα: Καὶ ὁ κύριος τοῦ
μὲν ἐφ' ἡδονῇ χρῆσθαι, ὡς μὴν ὅσα κρείττω ἐστὶ τοῦ μὴ
τάραττε διὰ μάχης ὁ διαμένει σωτηρίαν δὲ ἡ ὡς τὸ
τὸ μέρος ἕκαστον ὃν μοῦν, ὁ ῥυπᾶν τὰ φέρειν ὡς πλείστην
ἐμβαθύτατα τὴν ὕδωρ ὁ ὅπως λαχίστων μὲν τῶν φύλλων
δεῖσθαι. οὔτως δὲ καὶ μᾶλλον διαμένουσα ποιεῖ τὸ τὰ χόρτα
λίτων ὅσον τύρσεσι μᾶλλα λαλεῖ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς
ἐστὸν αὐτῶν ἐν ὕδατι τοῦ πλοίου τὰ φέρουν ὕδωρ μᾶλλον
ἐπὶ τὴν γῆν δὲ ἐν ὕδατι τοῦ πλοίου ἐστὶν ἀπέχειν
μᾶλλον ἢ πλησίον αἰσθάνεσθαι. ἀσὶ γὰρ ἐν μείζονα ἢ τοσοῦτοι
μᾶλλον πλησίον ὄντα. ἐν τοῖς δὲ μείζοσι φοίνικα ὑπὸ
βάρους, ἂν μὴ ὑπὸ τῶν τοιούτων ὕδωρ οἱ ὄντες οἱ καθήμενοι τοῦ
δὴ ὑπὸ γῆ τοῦτον εἶναι, ὅπῃ ὀλίγα λίθα ἢ οἱ πολλοὶ τοῦ
ορκήσαν ποιεῖσθαι ζομένων ὡς δὲ οἱ ἀφ' ὑπὸ τοῦ
τομεῖ δὲ τὴν τὰ φέρουν, μὴ ἀλλ', ἔλοιτοιο πύργοισι. ἐπὶ
δὲ ἐν ἄλλοις ποιοῦ πύργοις ἢ πὶ τοῦ δημοσίου δόσιν
ὅπῃ ὅτι πλάσσα φύλακτήρια ἁπλῶν. οἱ μὲν, δὴ τοῦτο ποιοῦν-
οἱ δὲ ἐν τῷ τάχα κατεσκεύασαν τὸν πολιορκῆ. ὡς ἔχουσι τὰ
ὧν τὴν δύναμιν, ἢ ὡς ἐστὶν ὁ ζῷον ἀλεύσασθαι τοῦ
ὄκυρος, τὸ σεσηπὸς μὲν κατὰ μέρη ὡς δὲ ἐκ μέρη ποιεῖν
τοῦ ἐνὶ αὐτοῦ ὄκνος. τὸ μέρος φύλαξιν. οἱ δὲ βάθος
λοιποὶ δὲ κοῦσιν τε τὰ ὃ, ὧν πολὺ μᾶλλον τῶν κάτω

γλωσσύνους μᾶλλον, ἀσφαῖ φρῦγες. ἐλύμαιοι. ἐ ἀρράδοι
ἐκ παιδὸς αἰφύλα ξ, οἷσι σφίσιν ὁμίζον. πόταμος δὲ
μᾶλλον ἄρσιν εἶναι, ἢ πόρσαιος. ἐ αἵμ' τὰ φεσὶ ἢ δὴ ὄρος
ῥύμηλαι ἢ σὸν. ὃ δὲ κύρος ὡ πᾶ δὴ ἐ ὄρτιν τοιαύτην εὐ τὴν
βαθύτατον ἢ κοίλην εἶναι, εὐ ἢ πόντος βαθύτατον οἱ λωτὴ
μᾶλλα πίνοισι. ἐ ἐμοὶ μὰ ζοισιν, ἀν' αὐτὴν ἐ πόδα τὰ χίτα (ὡς
οἱ ἐ ζασι, λαβὼν τοῖς αὐτοῖς, ἀν' ἐ σόμενος τὰ ὁ τὰ φρὸ
τρίζειν ποταμοῦ. ὡ δὲ τοιοῦτος ἐ γένεται, τὸ ὕδωρ κατὰ τὰ
τὰ φροῖς ἐ χώρα εὐ τὴν ὑκτί. ἢ δὲ διὰ τὸ πολὺ τοῦ πο
ταμοῦ ὅδος, πορεύσιν μᾶλλον τοῖς αὐτοῖς ἐ μίγδο. ὡ δὲ τοῦ
ταμοῦ οὖν ζασι ἐ πορεύσιν, πορεύεσθαι ὁ κῦρος πρὸς
χίτια ἢ τοῖς ἐ πᾶσι ἴ πεδα ὁ τὸ δ' ὄντα τὸν χίτι
ασιν παρέναι πρὸς αὐτόν· τοὺς δ' ἄλλους σύμμαχους,
κατοῦραν ζοντων ἐ πᾶσθαι. ἢ πόρ πρὸ αὐτὰ ταῦτα μὴ οἷς.
οἷ μὲν, δὴ πορ ἢ σὸν. ὃ δὲ, κατα βαίνασα δὸ τὸ ἔκυρον τ
πολεμοῦ τοῖς ὕπαρ ἐ τᾶσι ἐ πᾶσι ἐ ἴ πεδα, ἐ κδὴ δ
σκέλασθαι ἀ πορεύσιμον ἐ ἴ ἢ τὸ ὦ διαφοσ τὸ πολεμ
ἐ πὶ δὲ δ' πᾶ δὴ ἀνόπη πορεύσιμον ἐ δὴ, σύ ζαῦ δὴ διοῦν
κολέσασι τοῖς ἢ τὰ μόνασι δὴ πᾶ ζφῦ ἐ ἴ πᾶν, ἐ λοιποῖς
ἀδρὰ φηφίλοι. ὅμως πολεμεῖ ἢ κλεῦ πᾶρ ἀκα χώρη
τὸ δὸ τὴν πόλιν ὅδοῦ. ἢ μὲ δὲ θορροῦν τᾶ, ὡ σί ἀμε
μᾶδὲ φοβούμενοι ἐ σᾶν. σὺ γοοῦμενοι, ὅ τι οὖ τοῖ ἐ φῦ τὸ
σύμπορθ σόμεθα, ἐ κᾶνοι ἐ σὶν οἷσ ἢ μὲ δ ἐ σὺν, ἐ κ' ἐ χοιο
τὸ δὸ ἐ αὐτοῖσ ἐ χόντας. ἐ ὑ σῆν τορό τας δ' ὄν τας. ἐ ἐν
φόντας. ἐ ὄζασ τὰι σμῆοις. ἐ σὼν τὲ σομῆους, σὺ ἰ μᾶλλα.
κὼ δὲ πᾶν τοῖσ ἰ σομῆ σὺ ὃ τοῖ κοῖ μὴ αὐ ζοῦ κα θ' ὁδοῖσι
τοῖ κοῖ δ' αὖ ζοῦ μα χοῖσι πόν τε δ' ἀ σὼ τὰ μ τοῖ ἐ σὶν. ὅτ
δὲ ἢ μα ὃ αἰ α θωντα ἐ ὦ δον ὀύ ζασ, πολὺ αὖ, ἐ ζῖ μᾶλλον
ἡγῶ ἀγεῖ οἱ ἐ σον τα ἰ πὸ τοῦ ἐ κ πε πᾶ ζθαι. ἢ δὲ ζὶ τοῦτο
ὠνοῖ ται ὃ δὴ λύ ζε τα φοβεῖ σθαι ἢ ναι τοῖσ δ' πολίταισ οἷσ οἱ
μὲ ὦν ζᾶ τε ζῆ σ' αὖ θ' αὐτὸ, ἐ α ἰ κῶ σὶν ὦ ἢ θη ἐ ἐ' ἢ θη, τοῦ τὸ
μᾶλλ ἰ σᾶ θαρ σοῦ τε. ὦν ζᾶ δ' οἰ α θᾶσ ὀῖ ζίν τ' ὦν ζᾶ δ' οἰ κί α σ',
ἐ χόμεν οὐ μμα χοῦ σ' ἐ οὐ ἢ φα σον. ὁ φλε κτα δὲ τὰ σε φ
γρα αὐ ζοῦ. φοίνικ σ' μὼ αἰ φῦ ρα τ' ποιη μᾶ αι. ὁ σ' φοῦ
σὺ πᾶ κκα αὐ μᾶ τί κα χει σμῶ αι ἢ μὲ φὸ δ' αὖ, πο κὼ δ' α
ὁ ἐ γομεν. ἢ τα χὺ πολὺ πῦρ τε ξῆ σαι. πο κὼ δὲ πί πτειν. ἐ
ὑ γομεν. ἢ τα χὺ πολὺ πῦρ τε ξῆ σαι. πο κὼ δὲ πί πτειν. ἐ
σῦ φ' σι. αἰ τα χὺ πο ἐ σκλὰ πο κὼ φλό γα, ὡ σ' τε σὺ α τα)
εἶναι ἢ φλέγειν τα χὺ τοῖσ ἀ πὸ ζοῦ οἰ κί σοῦ, ἢ τα χὺ κα

Ἀριστοτέλους

ἐν ἀκροπόλει
τοῦ Ἰλίου
ἐν Ἀθήναις

τὸ τράπεμα αὐτῆ· βουλόμενος οὖν ὁ Ξέρξης
βαρβάρων· ἐκέλευσε τοὺς Ἕλληνας ὧν νόμος αὐτῷ
εἶναι μάχεσθαι, οὕτως τὰ θῆναι καὶ τάναι· σωτάξαι
ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ· ἐτάχθησαν οὖν, ὡσὶ τὰ μφ.
εἶχε δὲ τὸ μὲν δόξιον, μόναι καὶ οἵσιν αὐτῷ· τὸ δὲ
ἀνώνυμον, Κλέαρχος, καὶ οἱ ὑξ ἐκάτου· τὸ σὲ μέσον,
οἱ ἄλλοι στρατηγοί· ἐθεσφρόνουν δὲ κῦρος, πρῶ τὰ μὲν
τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ παρήλασαν τὰς μόνοι καὶ αὐ-
τοὶ καὶ κατὰ τάξεις· εἰ τὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας πρῶτα
νων ἐφάρματος, καὶ ἐκίλιαρχὰ ἐφάρμαμάξης·
εἶχον δὲ πάντες κράνη χάλκα· καὶ χιτῶνας φοινι
κίους· καὶ κνημίδας· καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλύμ
μένας· ἐπῆσαν δὲ καὶ πάντες παρήλασαν ἀκόσιοι
τὸ ἅρμα πρὸ τοῦ φάλαγγος· μόνοι πρῶτοι
μάτος, ἐθαύμασσ· κῦρος δὲ ἐν τῷ θη
λήνας ἐς τοὺς βαρβάρους φόβον ἵλλον· ὧν τὰ θη
ἀγελαύνει καθ μοὺς τρῆς· παρασάγγας ἑκοσιν·
ἐς ἰκόνιον τῆς φρυγίας πόλιν ὄχ σταθμὸς
ἐστὶ τρεῖς ἡμέρας· ὧν τὰ θη ὀξ ἐλαύνει φ δὲ
τὸ τράπεμα αὐτῆ· βουλόμενος οὖν ὁ Ξέρξης
βαρβάρων· ἐκέλευσε τοὺς Ἕλληνας ὧν νόμος αὐτῷ
εἶναι μάχεσθαι, οὕτως τὰ θῆναι καὶ τάναι· σωτάξαι
ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ· ἐτάχθησαν οὖν, ὡσὶ τὰ μφ.
εἶχε δὲ τὸ μὲν δόξιον, μόναι καὶ οἵσιν αὐτῷ· τὸ δὲ
ἀνώνυμον, Κλέαρχος, καὶ οἱ ὑξ ἐκάτου· τὸ σὲ μέσον,
οἱ ἄλλοι στρατηγοί· ἐθεσφρόνουν δὲ κῦρος, πρῶ τὰ μὲν
τῶν βαρβάρων· οἱ δὲ παρήλασαν τὰς μόνοι καὶ αὐ-
τοὶ καὶ κατὰ τάξεις· εἰ τὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας πρῶτα
νων ἐφάρματος, καὶ ἐκίλιαρχὰ ἐφάρμαμάξης·
εἶχον δὲ πάντες κράνη χάλκα· καὶ χιτῶνας φοινι
κίους· καὶ κνημίδας· καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλύμ
μένας· ἐπῆσαν δὲ καὶ πάντες παρήλασαν ἀκόσιοι
τὸ ἅρμα πρὸ τοῦ φάλαγγος· μόνοι πρῶτοι
μάτος, ἐθαύμασσ· κῦρος δὲ ἐν τῷ θη
λήνας ἐς τοὺς βαρβάρους φόβον ἵλλον· ὧν τὰ θη
ἀγελαύνει καθ μοὺς τρῆς· παρασάγγας ἑκοσιν·
ἐς ἰκόνιον τῆς φρυγίας πόλιν ὄχ σταθμὸς
ἐστὶ τρεῖς ἡμέρας· ὧν τὰ θη ὀξ ἐλαύνει φ δὲ

Ch. III

καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν οἶμαι εἶναι τίμιος ὁ πόλεμος·
ἐπὶ δὲ ἐρήμοσεῶν, ὃ καὶ ἱκανὸς οἶμαι εἶναι
οὕτω φίλον ὄφελῆσαι, οὕτω ἄθρόον ἀλῆσαι.
φοβερὸν οὐδὲν οὕτω τοσοῦτον ἂν ἄλλο καὶ ὑμᾶς, οὕτω τὴν
γνώμην ἔχετε. ταῦτα εἰπόντων οἱ δὲ στρατιῶται
οἵ τε αὐτοῦ ἐκείνου· καὶ οἱ ἄλλοι ταῦτα ἀκούσαντες
ὅτι φιλίαν παρὰ βασιλέως παρέσθαι, ἐπαινέσαν·
παρὰ δὲ ξενίου· καὶ παρὰ τοσοῦτον πλεῖον ἔχειν
λοιπὸν τὸν αὐτὸν πόλεμον καὶ τὸν σκεδοφόρα, ἅτε
πρὸς ἀνδρῶν τῶν αὐτῶν καὶ τὸν σκεδοφόρα· κύρος δὲ τοῦτοις
ἀπορρῆξαι καὶ λυπούμενος, μεταπέμπεται τὸν
κλέαρχον. ὃς δὲ ἐλθὼν εἶπεν, οὐκ ἐθέλω· λοιδορεῖ
τοῦ στρατεύματος τοῦ παρόντος αὐτῷ ἄπειλον, ἐλεύθερον
θεραπείαν καὶ καταδησόμενον αὐτὸν ἀγαγεῖν πρὸς τὸν βασιλέα.
μὴ ποιήσαντα δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν. αὐτὸς δὲ ἐκ,
ἐφη εἶναι. μετὰ δὲ ταῦτα σὺν αὐτῷ ἀπῆλθον τοῖς θεραπείαις
στρατιῶται. καὶ τοῖς προσελθόν τας αὐτῷ. καὶ
τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεγε τοιάδε·
ὅτι μὲν τὸν στρατιῶται· τὰ μὲν δὴ κύρου, δῆλον ὅτι ἀπ
στρατιῶται. τὰ μὲν δὲ ἐκείνου ἐστὶ στρατιῶται, ὅσοι μὲν οὐ σὺν
ἐμοὶ ἦλθον πρὸς ἡμᾶς, οὐδ

ἐσωθὸν πρὸ τῶν κιλικίας, συνόντων εἰς χω-
καὶ κιλίκων φυλακήν. τὸ δὲ ὄρος τὸ πρὸ τῶν συρίας
βασιλέως ἐλάττω φυλακὴν φυλάττειν. διὰ μέσου δὲ
ρεῖ τοῦ τόπου τούτου ποταμὸς καρσὸς ὄνομα. ἀπέχει δὲ
τῶν ἐλεύθρου. ἄπωθεν δὲ τὸ μέσον τοῦ τείχους, ἡνίκα
φάσσαι τρεῖς. καὶ πορεύεται ἡμέρας τρεῖς. ἡ γὰρ
ἡ πορεία αὕτη. καὶ τὰ τείχη τῶν θαλάττων
καθήκοντα. ἐπιστρέφουσα πρὸς τὰ τῶν τῶν
τῶν πρὸς νότου, κῦρος τὸν ναῦν μετὰ σπουδῆς.
ὃ πρὸς ἀπολιτῶν αὐτοῦ βιβάσθη ἀφ' ἑσπέρας, καὶ δεξιὸν
πολλῶν. καὶ βιασαμένου τοῦ πολεμίου τὰς φυλα-
τῆς νύκτος τῶν συρίας τοὺς. ὃ περὶ τὸ τοῦ
ἡ νὺξ κῦρος τὸν ἀδροκόμαν ἔχοντα τὰ πρὸς
τὰ. ἀδροκόμας δὲ, οὗτοι ἦσαν οἱ νῦν. ἀλλ' ἐπεὶ
ἦκον ὁ κῦρος ὁ νῦν κιλικίαν ἀπὸ τῆς ἀναφάσεως ὄκφοινίκης,
παρὰ βασιλέα αὐτὸν λαμβάνων. ἔχων δὲ ἐλευθερίαν
μυριάδας τρεῖς. ὃν τὰ θεὰ δεξάμενος διὰ συρί-
ταθμὸν ἕως. καὶ ἐπορεύετο σταθμοὺς εἴκοσι μυρίαδας
πολίνοις καὶ μυθήνῃ ὑποφοινίκης τῇ θαλάττῃ.
ὁμόριον δὲ ἦν τὸ χωρίον καὶ ὅρμος αὐτόθι καλός
πολλαί. ὃν τὰ θεὰ ἐμείνεν ἡμέρας ἕπτα. καὶ ἔξω,
γίνεται ἀρκὴ πρὸς τὰ πρὸς νότον. καὶ τὰ πρὸς ἑσπέρας ὄρη μάραθος
ὃ τε δὲ τείχεσι πολίοις. καὶ τὰ πολεῖ ἀνδρὶ ἀνθεῖοι,
ἀπὸ πλόου ἡμέρας ἐξ ὁδὸν ὁμοίως
φίλοι τὴν θάλατταν. ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τὰς αὐτοῦ
τοῦ παρὰ ἐλευθερίας τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ
εἰς τὰς ἑλλάδας παλαιὰ κτίσμα τοῦ βασιλέως εἰς
κῦρος τὸν κλεάρχου ἔχειν. ὁ δὲ ἀφικόμενος,
ἀπὸ ἦλθε λόγους ὅ τι οἱ ἀκούσαντες αὐτοῖς κῦρος τριήρεσι.
κἀκεῖνοι μὲν ἄλλοι τε, ὡς ἐλέγετο τοῦ αὐτοῦ ἀφθήναι.
οἱ δὲ κλέαρχον εἰ ἀνδρῶν τε. κῦρος δὲ ἡμέρας
τοῖς στρατηγοῖς, ἐπὶ τὰς. ἀπολεῖ τὰς ἡμέρας,

ὅτι αὐτὴ πρὸς βασιλέα. ὅμορος δὲ ἐδόκει εἶναι
πρὸς αὐτοῖς δὲ μιᾶθον. ὃν δὲ κῦρος ἐπὶ ἀνῆκεν
ἦν μίλων τῶν ἀπὸ θαλάττης πρότερον ἔφερον. ἀπὸ
παρείκοσι τρία ἡμιπαρείκοσι τοῦ ἡμέρας
πόλεις. ὅτι δὲ ἀπὸ βασιλέα αὐτοῖς, οὐ δῆλον ἦν
ἤκουσαν οὖν δεῖσθαι τοῦτο τὸ τῶν φανερὸν εἶναι, ὡς ἐδόθη
δεξιὰν εἰ θαλάττης ὁδὸν. παρασάγγας δέκα.
ὅπου τὸν ταρσὸν ποταμὸν. οὗ ἦν τὸ ὄρος, τρία
πολέμιος. ἐν πεδίῳ δὲ δεξιὰν εἰ θαλάττης ὁδὸν.
παρασάγγας τρεῖς. ὅπου τὸν πύραμον ποταμὸν.
οὗ ἦν τὸ ὄρος, φαλακρὸν. ὃν πρὸς ἀπὸ δεξιὰν εἰ,
φανερὸν ἦν σῦρος. παρὰ σάγγας, πόλιν ὁ καὶ δέκα.
ἐν ἦσαν οὗτοι τῆς κιλικίας ἐσχάτη πόλιν. ὃ δὲ
τῆς θαλάττης οἰκουμένη. μεγάλη καὶ ὄλβια
μεγάλη. ἐν ἔμεναν ἡμέρας τρεῖς. καὶ
κύρου πορεία, ἀπὸ ἐκ πόλεως ἡνίας ἦν.
τριάκοντα καὶ τρεῖς. καὶ ὑπὲρ ταύτης ἦν χάραξ,
πυθαγόρας λακεδαιμόνιος. πέτρα δ' αὐτῆς
τεμένος ἦν ἱππίου δεξιφόου ἔχων ναὸν
κύρου, πρὸ τῆς καὶ εἴκοσιν. ἀπὸ δὲ ταύτης ὁδὸς
μέλη τοῦ ὄρους φερούσης φίλης. καὶ σῦ
ὅσον λέμειν ὑπὲρ πρὸς αὐτόν. πρὸ δὲ ἦν καὶ
χειρίσοφος λακεδαιμόνιος ὅμοιος ἐπὶ ἐκ τῆς
πρὸ τοῦ ὑπὸ κύρου. ἐπὶ τοῖς εἶχεν
ὃ πόλεως. ἐν δὲ ἐστὶ τείχει παρὰ κύρου. ἀπὸ
μὴν ἐν πρὸς παρὰ τὴν κύρου σκηνήν. ἐμ βαίνει
καὶ οἱ παρὰ ἀδροκόμα. μισθοφόροι ἕλλην,
ἀπὸ ἐκ τῆς, ἦλθον παρὰ κῦρον. τῆς ἀκόσκοι
ὃ πόλεως, καὶ σὺν τῷ στρατόν τὸ ἄνω βασιλέως.
ἀφ' ἧς δὲ ἐβδόμης ἐξελαύνει σταθμὸν ἓξ ἐν παρασάγγαι
πρὸς δύο. ὅπου πύλας τῶν κιλικίας. καὶ τῶν
συρίας. ἦσαν δὲ ταῦτα, ὄρη ὑψηλά. καὶ τὸ μὲν

ξεννίαν· καὶ θαυμάσεται· ἀλλ' οὐ τὸ μὲν τοιόνδε
ἀγαθὸν τοιοῦτο ἀποδέδεικται· οὐδὲ γὰρ ὁ πονηρὸς
οὕτω ἀποφαίνεται· ἔχω γὰρ τοιαῦτα οὐδὲ τὰ ἐλάτ-
τω τὰ ἐκείνων τοιαῦτα· ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ἔφη ὁ Σω-
κράτης αὐτοῖς διόμοσον· οὐδενὶ γὰρ ἂν οὕτω ἐπιτρέψαιμι
πρὸ σεαυτοῦ· ὑπολαβόντες οὖν ἐκεῖνοι καὶ ἀπομόσαντες
καὶ αὐτοὺς καλοὺς ποιοῦντες· καὶ τὰ χρήματα ἀπόσα ἦν·
ἀλλὰ μὲν δὴ τοσαῦτα, εἰ δὸς τὸν ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς
ἢ ἡμᾶς περὶ ἐκείνους· καὶ τοὺς ἔχοντας αὐτῶν καὶ τὰ
κάλλη καὶ μυρία καὶ ἄλλα φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ
τούτων φροντίσονται· ἀλλ' ἀπολήψονται τὰ τῶν πολε-
μίων ἕνεκα περὶ ἡμᾶς ἄρτιοι· καὶ ὅμως, ταῦτα εἰπόντες·
οἱ δὲ Ἕλληνες εἰ τίς καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸ τοῦ ἀλλ'
ἔφασαν, ἀκούοντες τὰ τοῦ Κύρου ἀρετῶν, ἦ μᾶλλον καὶ προ-
θυμότερον σωθῆναι ὁρμῶντο· μετὰ ταῦτα Κῦρος
ἔζευξε μὲν ἐπὶ θάτερα· παρασάγγας ἀκοσιν·
ἦλθε τὸν χάλων τὸν ταμίαν· οὗ τὰ τοῦ Κύρου πολέμου·
πολὺ πρὸς ἑσπέραν μεγάλων καὶ πραδόσιμον· οὗτοι σύριοι,
θοὺς δὲ νόμιζον· καὶ ἀδικοῦντας οὐδὲν οὐδὲ τὰ τοιαῦτα
φέρειν· αὐτοὶ δὲ κῶμαι οὗτοι ἐσκήνουν, παρὰ τὰ
ποταμὸν ἐν εὐπορίᾳ ἐγένοντο ἐνταῦθα· ἔνθα τὰ θεὸν ἔζευξε εἰ
θαθμιον τὸν τάραν· παρασάγγας τριάκοντα· ἐπὶ

ch. VI.

ὄγδοον χιλιόν ὀργυιάς

Ch. VII.

Ἀθηναῖοι Εὐρυβάτου

Ἀθηναῖοι Βασιλέως

Ἀθηναῖοι Βασιλέως

Ἀθηναῖοι Βασιλέως

ἐξοφθῶν

ἀντοπτόμενοι

κῦρος
ὀφθαλμός
ἐπιφορά

ch. IX.

ἀφροσύνη

φωνὰς
μιλησία

ἐπὶ μὲν οὖν τοιοῦτ[ο]ν ὅσον οὐδέπω. ἐπὶ τοιοῦτον δὲ οὐδέν[α]
τέω[ν] ὑμῶν, οὐ βουλόμεθα σοι τί χρὴ ποιεῖν παρε-
σῶν δὲ μὲν οὐ βουλόμεθα μέλλειν ὅτι ἂν δοκῇ καὶ οὗ
δεῖσθαι εἶναι ἐὰν σοὶ τί μὴ δοκῇ καὶ ὅτου ἂν
λογόμεθα ὅτι φαῦλόν ποτε ὑμᾶς φράζειν ποιεῖν βασιλέως
τοιοῦτον οὐδὲν ἐθέλομεν ποιεῖν ἐὰν μὴ βουλόμεθα,
δοι λέσ αὐτοῦ τὰ δέ. διὰ δὲ ὃ τι ἂν ἀγαθὸν δοκῇ
ὑπὲρ καὶ ἂν ὦμεν οὐ βουλόμεθα ὅτι μὴ δέχ ταῦτα
ὑπὲρ ἐὰν βουλόμενος ἐ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως πρᾶ
βαίνειν ἐὰν μὴ βουλώμεθα ποιεῖν τὰ ὅπλα, ὅτι
δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἢ οἱ ἄλλοι. Φαρνάβαζος δὲ ὅτι πορ-
ρω ποιεῖν ἐθέλει αὐτός, οὐ πάνυ ὑπὲρ τῶν μὲν
ἡμῖν μία τις ἐμὴ γνώμη σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ
οὐ βουλόμεθα παρασκευάζεσθαι τὰ ὅπλα· ἢ δὲ τοῦ μὴ
μίαν σωθῆναι ἐὰν γνώμην τοῦ βασιλέως, οὐ βουλόμεθα
πολεμεῖν ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. καὶ ἀρχὴ δὲ πάντα ταῦτα
ἐστὶν ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. πορεύεσθαι δὲ ἐὰν μὴ
δοκῇ ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ὅτι μὲν οὖν ἡμεῖς οὐ βουλόμεθα
φίλους εἶναι, πάντες ἴστε οἱ παρόντες καὶ ἀκηκόατε τὰ ὑ
πρεσβεύματα ἐμοῦ. ἀλλὰ ὅτι δεῖ ἡμᾶς φίλους εἶναι
ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐὰν μὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

γόλοι

Ch. III.

ὁ ποιῶν
κακὰ ἀρὴ
ὀλέκων

ὀναρ φωνῆσο

ch. 11.

Κ. III. ἐλαύνειν πολεμίων λαμβάνειν. τῶν μὲν λαφύρων ἐνίοις δοῦναι. τοὺς δὲ πολίτας καλὸν καὶ ἀγαθὸν ποιεῖν τοὺς μὲν ἐθέλοντας ἐπὶ τὰ ἔργα τὰ πολεμικὰ προθύμους εἶναι, τοὺς δὲ μὴ ἐθέλοντας ἀναγκάζειν. τοὺς μὲν γὰρ ἑκόντας ἐπὶ τὰ καλὰ ἄγειν ῥᾴδιον, τοὺς δὲ μὴ ἑκόντας βιαστέον. ἐπὶ δὲ τοῖς ἔργοις τοῖς πολεμικοῖς ἐπαίνους καὶ τιμὰς καὶ δωρεὰς τοῖς ἀγαθοῖς διδόναι, καὶ τοὺς κακοὺς ἐπιτιμᾶν καὶ κολάζειν. ἐὰν δὲ τὰ ἐναντία τούτοις ποιῶμεν, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀθύμους ποιήσομεν καὶ τοὺς κακοὺς θρασυτέρους. ἐὰν δὲ τὰ λάφυρα τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐν τῷ μέσῳ θῶμεν καὶ μὴ διδῶμεν τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἀθύμους ποιήσομεν καὶ τοὺς κακοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον οὐκ ἐθέλοντας ἄγειν. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι.

ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι. ἐὰν δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶμεν καὶ ἐπαινῶμεν, τοὺς δὲ κακοὺς κολάζωμεν καὶ ἐπιτιμῶμεν, καὶ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς προθύμους ποιήσομεν, τοὺς δὲ κακοὺς ἀναγκάσομεν ἐπὶ τὰ καλὰ ἔργα ἰέναι.

— V.

Ch. 11.

ch. III

ὁ αὐτὸς Ξενοφῶν

31

ch. V

22

VI.

Ch. VIII.

πόλιν ἔστω δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ

ἀπὸ Διδύμου

ἐγὼ μὲν τοίνυν ἄφελῶ ἄνδρε δ' ἑρμῆα ἤδη ξυνοπλαζόμενον
ἐβαδίζων· ἐστέχων· ἐστὰ ὁπλαφόρων· ἐύστα ἑζομένων· ἐφυ-
λακὰ φύλα πάντων· ἐπιμαχόμενος· ἐπὶ γῆ μὲν δὴ πᾶσα πλάνη
μένος τοι τῶν ζῴων πόνος καὶ πάντα λάβρον καὶ χθόνιον πόλεμον
τοι πολλοί· ἐν ἅπασι δὲ ὧν πορεύεσθαι ἐφίεμαι φάσθαι
φόβητρα δὲ ταῦτα ἄλλων ἔστε οἵ σε ἐπῶσι, ἀνθρώ-
βια πάντων ὧν δὴ μέγιστα· ἐξ ἄνοσοι ταῦτα λῃστά· ἐστὸν τε οἱ πόνοι·
ἁπλᾶ δὲ γῆ δὲ εἰ σοφοὶ δύ' ἐς ἑπτὰ ὧν δὲ· φίλοι μοι
αἰεὶ ἐσσὶ ἄνδρε δύ' ἀγαθοί· ναυαρχῶν δὲ ἑστὸν δύ' φ· ὧν δὲ
πλάνητε μοι, οἵ οἱ μαὶ δὴ, ἡ δὲ γῆ ἐ πείρασ' ἄχων· ἐ πλοῖα δ'
ἡμᾶς ἀ ἔχοντα· ὅ μᾶς δὲ ἀ πᾶς πλᾶν βουλήσεθ' ποδείμε-
νατα κ' ὅτ' ἄ' ἐ κ' ὠκὺ ἔω· ἡ ξω δὲ τ' ἀ ἐ ἄλλοι σοντὸ ταῦτα ἔα-
οἵ στρατιῶται, ἡ δὲ ἀ σὺ τε ἐ ἐ ἀ ἐ ἐ ἐ

Ch. III.

Ch. IV.

ξ ὠὐτοῖο βαρβάροισι ταῦτ᾽ ἐπέρρεπε τὴν δ᾽ ὕπνος ἔμπης δέδμη-
κεν· ὥστε καὶ ὑπνώοντας ἅπαντας τοὺς ἐκείνου ἑταίρους τοὺς
ὕστερον ἐπιπλεύσαντας ἐκ τῆς Ἑλλάδος. οἱ δὲ ἐπεὶ ἀνέβησαν
ἐπὶ τὴν Κίρκης ἕδραν, ἐνταῦθα τὰ μὲν ἄλλα θηρία ἑώρων
ἀμφὶ τὰ μέγαρα ἐπὶ τοῖς φαρμάκοις ἡμερωθέντα, τοὺς δὲ
λύκους καὶ τοὺς λέοντας οὐκ ἐτόλμησαν προσελθεῖν· ἀλλ᾽
ἐπιστάντες τῇ θύρᾳ ἔκραζον. ἡ δὲ ἐξελθοῦσα καὶ ἰδοῦσα
αὐτοὺς ἐκέλευσεν ἕπεσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι βάδην ἐπορεύοντο
πρὸς τὸν ἑαυτῆς ἀνδρῶνα· οἱ δὲ ἐπιστάντες ἐν τῷ προθύρῳ
ἐπεθείασαν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἐπιγνοῦσα τοὺς ἑταίρους ἐκέλευσεν
ἀναπαύεσθαι· οἱ δὲ ἐπείσθησαν καὶ ἀνεπαύσαντο. ἡ δὲ
ἐπιμελὲς ἐποιεῖτο τῆς θεραπείας· ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ ἐκείναις
ἐπὶ πολὺ διέτριψαν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ, ἡδόμενοι τῇ τε
ἄλλῃ θεραπείᾳ καὶ τῇ τῶν ἐδεσμάτων ἀφθονίᾳ. ἐπεὶ δὲ
ἐπελάθοντο τῆς πατρίδος καὶ τῶν οἴκοι, ἐνταῦθα δὴ ἐπὶ
πολὺν χρόνον ἔμειναν. ἐπεὶ δὲ ἀνέμνησεν αὐτοὺς ὁ Ὀδυσσεὺς
τῆς ἐκείνου ἀρετῆς καὶ τῆς ἐκείνου ἐπιμελείας, τότε δὴ
ἐπείσθησαν ἐκείνῳ ἕπεσθαι καὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς Κίρκης.

26. μέλλει δὲ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ἐκτείνεσθαι χρόνον, ἕως
ἂν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκλείπῃ καὶ ἀφανὲς γένηται τὸ
πᾶν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε τῆς Κίρκης, ἐνταῦθα δὴ
ἐπιμελὲς ἐποιεῖτο ἡ Κίρκη τῆς τῶν ἀνθρώπων γενέσεως·
οὐκέτι γὰρ ἦν ἐκείνου ἐπιθυμία· οὐ δὲ ἐκείνου πρόσθεν
ἐπιθυμία ἦν αὐτῇ. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ
τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος
ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος
ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ
ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν·
ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο.
τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ
κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα
ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ
Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ
ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς
Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ
ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο.
τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης
ἕδρᾳ κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν
Ἀκταίωνα ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος
ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος
ἀπῆλθε, τότε δὴ ἐπὶ τὸν Ἀκταίωνα ἐπορεύετο. τοῦτον δὲ
ἐκεῖνος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπανιὼν ἐν τῇ Κίρκης ἕδρᾳ κατέλιπεν·
ἐπεὶ δὲ

ἀφοῖο αὐτοὶ ἦσ᾽ οἶν τοι, καὶ ἀ στοιοῦμ᾽ οὐ ὤ᾽ ἀλλ᾽ αἰμαὶ ἐρρτὰ
τα᾽ αὐτοῖο ὁ ποιωνῖ᾽ ὤν ἦ μεσοῦ εἴ᾽ ιχον. πορφοίτῦ ὀφθ
οὐ᾽ ἦ μῶν ἦ τε μοῦ νᾶο διὰ φῖ᾽ ιαν ἦ πο᾽ ῖο ξυ᾽ ἐπέμψ᾽ εν. οὐ
ὁ ποῖ᾽ ἀλλ᾽ ἦ, σ᾽ ἀ ἐ ἐ ἐ

33

Lib. VII.

φιλία τοῖς κεφαλοσωτίοις. ὅτι καὶ ὀντα τινὰ ἐν ὄρεσι τῶν
ὑμῖν ἐδόκει ὠνητέον. δοκοῦσί μοι ἐν μαντινείᾳ τὸ
ἀνύδατον τοῦτο καὶ τὸ φοβούμενα ἀνόρατα ποιεῖν τι παρὰ τὰ
πλῆθον. τοῦτο καταμαθὼν κύκλῳ ῥᾷστος ὁ λοχαγὸς ὅτι ἐν ὑπὸ
ἡμῶν ἐδόκει ἀκίνητον εἶναι ἐρήσεται ἀπ
αὐτοῖς τῆς γῆς τοῦ πλησίον οὐδενὶ ἦν μοῦ ἀπιὼν δίεις
γόμενος δὲ ἄλλοι τόσα τὸ χωρίον ἐκεῖ τὸ στρατόπεδον μὴ μηχανῆ
σῆφιν. φόβαδε δὲ ἀπὸ πλοίων εἰς ὧν ἀπὸ τῶν πλοίων ξύλα
τὸ στρατόπεδον. καὶ εἰ φαίνοντο οἱ ἄλλοι ἀπὸ πλοίων οἱ
δόξαν τοῦ πόντου. ἐπαῦτα ξυμβουλεύσαν αὐτῷ οἱ ἐκ τοῦ πλοίου
οὐσαίνοι ὡς ἐγὼ γνώμαι ἀφανίσαι. πρὸς μὲν δὴ ὅτι
ἀπὸ φῶν, ἢ γεν ἀπὸ τοῦ χωρίου. πορεύομεν δὲ αὐτοῦ φαίνε
ἡμῖν ἁρμοσθῆναι· ἐξιόντα δὲ οἱ ἄνοι δὲ πρὸς σφᾶς τὸ πλοῖον βα
νοντα δὲ ταῦτα ἰδόντα κύκλῳ ῥᾷστον ἀποκτάνοισι. ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ
ἔχυσε. οἱ δὲ τινὰ ἐφόβησαν ὧν τὰ αὐτοῦ ἀποχωρεῖσι.
ταῦτα δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἡμῶν δρυοφορεῖν πᾶν ἔχον
δὲ ἄλλοι ὄντων ἀπὸ τινῶν ἐκ τοῦ πλοίου ἐπὶ τὸ χωρίον. πρῶτον οἱ μὲν
τοῦ ἡμῶν τοῦ χωρίου ἀπὸ δὲ ἡμῶν ἐπὶ τὸ χωρίον. πρῶτον οἱ μὲν
πρῶτοι κεφαλοσωτίοις ἄλλοι. ὅτι φανμαζοῖ τῶν μὲν δὲ
χωρεῖσι πρὸς τὰ πλοῖα· ἢ ὅταν δεῖν δηλοῖ ἐν μοῦ οἱ ἄλλοι
ἐπως μὲν ἦλθον πρὸς αὐτοῖς. ἐν ἐφόβησαν ὅτι ἐπὶ τὸ πρόσω
φοῖσι, ἢ ὅταν μὲν, οἱ οὐ δεῖν ἢ δὲ ὅταν. ὅμως δὲ λίθοις ἔχον ἐν

τοῦ χωρίου· ἐπὶ δὲ ἐδόκει πᾶν ἐπὶ τὸ πλῆθον. λέγεται δὲ τοῖς
γορεύομεν δὲ νόμοις τοῖσι τὸ σεαυτὸν μὲ· ἐν τοῦ πλοίου
ὁρᾶν τοῦ ἄλλου δὲ μὴν ζῆν λέγειν πρὸς τὴν φύλακτον δὲ πρὸς τοῦ
ρῶντα. ἐν δὲ κράτησαν οἱσι, ὡς δὲ ἡ οἱ οὐδὲν ὡς ὑμᾶς ἡ οἱ οὐδὲ
εἰου. ἢ ἵνα φουφῶν ἐν τοῦ, ἰσχὺν ἐπὶ πᾶν τοῦ. οἱ δὲ ἄλλοι κεφαλοσω
τίοι ὡς ἐν δὲ νομεῖν ἐπὶ ἐν δὲ νομίζοντα ὧν τοῖς
σφᾶς τίνα θαι, φεύγοισι δὲ ἐρέμω ἐ ἐμπὶ πλοίοις ἐν δὲ πνίγεσθαι
λαβεῖν. ξυμβάσας πρὸς σοὶ δὲ ἐκ μοῦ αὐτὸ ἐν τοῦ τινὰ ἐ ἐπὶ πνίγεσθαι
τίου μὴ ἐν ἐμὴ ἐν ὧν τοῖς ἐν μοῦ. ἐν τοῦ τοῦ τίδυκᾶτε
δέ σαι δηλονότι· δέσαι μὴ οἱ δὲν. ὦ δὲ σὺ δὲ μὴ λύσαι
τίος ὡς σφᾶς οἱ σὶ κλῖν ὦ μπα πλῶκοι. ἐν οὖν ταῦτα τοιαῦ
λαι, φιλοσοφεῖν οἷα ἤκουσα φοῖσι ἡμῖν ἐ σεαυτὸν σεαυτοῦ ἐκ
ὧν μὲν οἱ πάντα, οὐκ ἔσεσθε ἐκεῖνοι ἱ δίᾳ δεῖ ὃ βουλό
μενος ἀνδρῶν μαθεῖν· οὕτω καταμανσαι· ἱ δίᾳ δεῖ ὃ βουλό
μενος δὲ ἐξ σεαυτὸν μὲ, ἐ φοῖτ ἰαν, φήμ. ἡ κάτινα σφῶν
ἰσοῖ πρὸ δόσ ἁρμόσ δρόμον οἱ ἐναι. οἷσ τίνας κατακτεί
νατε τοῦ τοῖσ οἱ βουλόμενοι τοῖ ἡμῖν ἡμᾶς ζῶν λόγων,
μὴ ἀκούσαι ζῶν πρὸς ὧν μᾶς ἰόντων. ὦ πάντα σὺ οἱ σὶ μὴν,
ὧν μὲν πάντα ζῆν ἀφ δὲ ἔχοντα, σὺ οὐ δὲ μία χωρεῖ σου).
οὐ ἐσὶ δὲ αὖ, ἐ αὐτὸν ἐν πᾶσι σφοῖσι ἐν. ἐ ἐ φῆ ἡ λέγειν βα λε
ξα κε, οὕτω ὦ σαι ἵκανοὶ ἐ ἀρχοντα κατακανδί. ἐν δὲ σὺ
σὶ αὖ· ὧν μὲν ὦ φῆν, δ κεῖ τον ὦ ἐσῖν οἱ πασόμενοι αὐτῷ
πορεύνῳ ἐ γένετο. οἷα δὲ ὧν μὲν ἐ ὁ ἐ ἀπεσεαυτὸν σῖν οἱ αὐ
φὴρ ἐσοὶ οὗτοι σεαυτῷ οἱ, σὺ ἐ ταδε. τὰ ἀρχοντα ὁ δὲ
ἐκ μὲ ἀ ὁ ἐ ὧν, οἱ χῆσαι δ ἀπὸ πλῶν. οὐδὲ σὺ
ἐκ μὲ ἀ ὁ ἐ ὧν, φεύγα ἀπὸ σεαυτὸν μὴ δὲ
ἐκ μὲ ἀ ὁ ἐ ἀκεῖ τ δ ἀπὸ φῆν· οἱ σὶ κατακανδί σὺ τὸ δὲ
πρὸ δόσ, δ ἀπεσεαυτὸν μὴ μόνοι ὁ μὲ τῶν ζῆν μὴ σὸν ἐσὶ
ἀσοῦ τα μὴ δόσφα ἐναι δ μὲ σῶ ἴσχυ ἰαφίκνη
σθ. τοῦ δ ἐν κεῖσ οὐ πεσαῦ αὐτοῖ οἱ κατακανδί σὺ τὸ
δ ἡ δὲ σὺ πᾶν τὸ ἐσῖν δ ἀ ἐναι δ μὴ σῶ ἴσχυ ἰαφίκνη
σθ· δ ἀσφα ἐναι δ μὴ σῶ ἴσχυ ἰαφίκνη σθ. τοῦ δ ἐν κεῖσ οὐ πεσαῦ
τοῖ οἱ κατακανδί σὺ τὸ δὲ ἐκ μὲ ἀ ὁ ἐ ἀκεῖ τ δ ἀπὸ φῆν· οἱ σὶ κατακανδί σὺ τὸ
δ ἡ δὲ σὺ πᾶν τὸ ἐσῖν δ ἀ ἐναι δ μὴ σῶ ἴσχυ ἰαφίκνη σθ· δ ἀσφα ἐναι δ μὴ σῶ ἴσχυ ἰαφίκνη
σθ. τοῦ δ ἐν κεῖσ οὐ πεσαῦ αὐτ

λ. VIII

κουζῆλαι

ὀρχηστύς, πάλη κτλ.

κονιστήριον

ὀρχήστρης

πρῶτον μὲν ὡς πεσόντος ὄρους τὰ δοῦρα καὶ οἱ πεφυλαγότες, δείσαντες
ἐποιοῦντο πάσας τὰς ὀρχήσεις ὅπλοις ἐξεῖναι ἐπὶ τοὺς
ὅσους ὅμοιος ἐκ παντὸς μηχανῆς αὐτοῖς πέλας τῶν ἀρμάτων
τίνα ἐπὶ τὰ μηχανήματα ὀρχήσεις δοῦναι, ἅσας ἅπασας ἐξῆς ὡς ἐνδέχεται
καὶ ἐκ δὲ τὰ δοῦρα κοῦφα αὐτῇ· ἔπειτα ἤρξαντο πυρὶ
χωρὶς ἀφροῦ. ἐν ταῦτα δὲ κεῖται τῷ πολίῳ. ἐν οἷς πεφιλοτίμηνται
ἤροντο δ' ἐν ὑπαίθρῳ ἐν μέσῃ χορὸν τὸ αὐτοῖς· οἱ δὲ λαοὶ ὁ ἐκ
ἀέρος ἐκ μηχανῆς ἐξ ἐνεβασίλευσε ἐκ τοῦ στρατοπέδου· τὴν μὲν
νύκτα ταύτην, τοῦτο δὲ πλῆθος ἐν ἐκ τοῦ στρατοπέδου· τὴν δὲ ἐπιοῦσαν πρὸς
σὺν γὰρ αὐτοῖς δὲ τὸ στρατόπεδον μὲ· ἐν δὲ δόξῃ τοῖς στρατιώταις
μὴ τὰ δόλῳ δὲ πεφυλαγότας· μὴ τὰ δόλῳ δὲ ἔσεσθαι· μὴ τὰ τοῦτο· οἱ
μὴ πρόσθεν ὡς χοντο· οἱ δὲ ὑμῖν τὰ πρὸ πλοῖα ἱκανὰ
δόκει πορθμεύειν· ἀναβαίνειν, ἐν πλοίῳ μὲν μέρει ἐν νῦν κλέπτειν
μᾶλλον κωλύειν· ἐν ἀρίστοις δὲ ἐν χοντο τὴν πεφυλαγονίαν· τὴν δὲ
ἀδελφίκην σῶσαι φόβῳ ἐν ὡς πλὴν ἐν ὡρμῆσαν τὸ φόβῳ πρὸ μὲν
στιγμῆς ὀλίγοι τὸν οἰκονόμον· οἱ δὲ ἐν ὑπὸ δὲ οἱ μὲν ἐν τῇ πεφυλαγότες
μικρῶν· μὲ λιστοι ὡς δὲ ἄποιοι ἐν σιν· οὗτοι δὲ ἐς ἐξ ἱππεῖς πλεῖστοι
χῶσιν, ἀφίξουσι μὲ δὲ μυσοὶ πεζοὶ χιλίοι. οἶνου δὲ κάδες
μύριοι, χίλιοι ἐπὶ πλῆθος ὄσοι· ἐχθεῖσα φόβου σῖτον ἐν ἡμέρας
πεῖρα· χων. ἐοικὲν στρατιῶται πρὸς δόλῳ ὄρον ἀπὸ
σφίσιν κεῖν· ὃ δὲ ἴσμεν οὐδέν· ἀπίασι δὲ, ὅτι ἐν πάντοι
καὶ αὐτοῖς ἐν ἀναξιβίου ὄναν δεχόσ. φοῖ δὲ οἱ· ὅτι ὑπὸ
στρατοδικαξιβίου ἐν ἀφίκνυσ τοῦ πόντου, μιᾷ δὲ
φοεῖν αὐτοῖς ὅσα θαι· ἐν αὐτῶν τὰ τὴν ἀρμῶν, ἐν μὴ
οἱ στρατιῶται ἡμέρας πλέω· ὡς δὲ τῶν ἡμῶν δὲ ὁδῷ ὧν
ὡς τὸ πίνασθαι ἐν δημοκόνων πρὸς δὲ ἐπὶ αὐτοῖς ὅτι
δὲ, ἐν ἔχοντά τι οἱ κασθεφίκασιν· ἢ ἐπὶ σύντοσῷ ἐν
ἅλοιντο δ' ἔρχοντα, μᾶλλον δὲ, ὦ πολὺ σε χίσιος, δὲ ἵνα
τοὺς ἀν χρῆσθαι ὡς στρατόν μασι· ἐν ὑκτὸς ἐν ἡμέρας· ἐν ἐ
δὲ οἱ, λανθάνειν μᾶλλον δὲ, κρύπτεσθαι· ἐν ἐ ἰαῦ δὲ οἱ
φθάνειν, ἢ πτον δὲ, ἔξω εἰς ἐν· οὐ ἀ δὲ, λογῶν δὲν πρὸ δὲ
δὲ τὸ δόξαν ἐκ ἐν ἱππασθαι δὲ· τοὺς δὲ ἐμπρόσθεν χοι
ἐκ τῶν ἱκανὸ σοι ἐπ' ἀστον πάντες οἱ στρατιῶται· ὡς δὲ τὰ
ἡγοσῶντο, ἐ ξαίφνης τοῦ ἐπὶ τοὺς ξενοφῶντα· ἐν λοχῆσαι
ἦγον πρὸς ἰόντα αὐτῷ· ὅτι μὲν στρατιᾶς οὐ ἐκ ἐν ὡ σπ
ἐν νοιαν ὡς δὲ κηῦ μηνοσ· ἕκαστος, ἐ πὶ φῆ αὐτοὺς ἔπο
σθαι τῷ ἀρχῷ· ὁ δὲ ξενοφῶν, τῷ μὲν ἐ βούλεσθαι ἐν
νομίζων ἐ τῷ τι μᾶλλον μᾶζον οὐ ἐκ ἐσ αὐτῷ δίκην ἐν θαι
πρῶτον φίλοισ ἐ δόσθαι τὸν τόλμην τοὺς νομὲν μᾶζον ἀφίξε

στιγμῆς ἄποικοι
μυρίων

πυρίχη

αὐτοῦ· τὸν δὲ ἐ λαθοῦ τὸν αὐ, ἀλλ' ἐσ τὴν στρατιᾶ τὸν
τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα οὐ σύμμαχα ἐ πῆρξε αὐτοῖς ὧν σύμμαχον
αὐτοὺς ἀρατοφα γεσθαι δέοντα· ὅπότε δὲ αὖ σύμμαχον τοῦτο
δηλονότι πάντι ἀνθ' ὅτου τοῦτο μᾶλλον ἔχθ· διὰ τοῦτο δὲ καὶ
μᾶλλον δ' ἐν· ἐ πὶ πεφρίασαν μὴν δόξῃ δὲ πορεύεσθαι
πορεύετο· διὰ πορουμένων δὲ αὐτῷ, δίκην εἶναι ἐ δόξῃ κεκτῆ
σονται εἶναι τοῖς θεοῖς ἀναλίσκωσι· ἐ πὸ δὲ ἔσεσθαι μᾶλλον
δοῖ ἔφασαν· ἐ φ' ὑμῖν τοῖς διὰ τῷ βασιλέως πορεύεσθαι τοῦ
τοῦτ' ἐκ δὲ λφῶν· ἐ τὸ δ' ἀν δὴ δ' ἐπὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ
σὺ μὲν ἔχειν ἐ ὡρᾶσι αἱ ὃ ἐστὶν ὅτι ἦρξεν ἐ πὶ τὸ ἐμὲ ἐπὶ
μηδεῖσθαι πρὸ στρατιᾶς καθ' ἡδεῖσθαι· ὅτε δὲ ἐ φ' ἑσσου ὡρ
μᾶσθαι ἐ φοῦσθαι σόμενοσ αὐτοὺ ἀνεμεί μνησ' σκετο· ἐ
αὐτοὺ δὲ δίοι φθεν δόμενοσ· κατὰ μὲν οὖν δὴ οἱ ὠνοσ ἐστὶν
τιο πεσ πλωτῶν αὐτοὺ ἐ μεσεν ὅπ' μάχασθαι· οἱ ὠνοσ ἐστὶν
ἐ οὐκ ἐδίωκτον· ἐ ξὸν δοξοσ· ἐ πὶ πολυσ μὴν τοι τὰ δ' ὀρνυσ
μᾶλιστα ἐᾶν τ' θεῖν θαι τῷ αὐτοῖς κατὰ μὴν· οὐ μὴν τοι χρὴ
μᾶλιστα κοὺ ἐ ναι τοὺ οἰωνοὺ· τοῦ γὰρ ἀ ἐτοῦ πειθομένου μᾶλ
λον ἄνδρα ἐ πὶ τὴν ὁδόν· οὕτω δὴ φίλιον μᾶλλον αὐτῷ, δίκα
φανῆ ἐ ὃ δὸ σημαίνει μᾶλ' πεσόντα θαι τῷ δεξιῷ·
μὴ τὰ αἰροῖ τὸ ἀποδέχθαι· τοῦτο μὲν δὴ, οὐ ζῳσ' ἐ ἐστὶν
δὲ ἀσθενὲ ἐ λέγεται δ· ὦ ἀνδρες, ἢ δομαι μὲν πρὸ ὑ
μοῦ τι μᾶλλον· εἰ πρὸ ἀνοσ εἰμὶ· ἐ χθεῖν ἐ γω· ἐ ὑ
νοιαι δοῦναι μοι τοὺ θεοῦ αἴτιον τινοὸ ὑμῖν δ' ἀγα
γεσθαι· τὸ μὲν τοι ἐμὲ πεσκεῖσθαι ὑπὸ ὑμοῦ δε
γοντα λακεδαιμονίου δ' δεσ πόντοσ· οὔτ' ὑμῖν
δοκεῖ συμφέρον εἶναι· δ' ἢ πορ δὲ, δι' ἃ τοῦτο τυγχάνει
τι ποιοῦσθε παρ' αὖ τοῦ· ὑμεῖ τ' αὖ οὐ πᾶσ' τινο μίζω δ'
σφᾶσ εἶναι τοῦτο· ὁρῶ γὰρ ὅτι ἐ τῇ πειθ μου οὐ πεσθ
ἐ πὶ πάντο πολεμῶν τε πειν ἐ ποιῆσον πρὸ σων τῶν πο
λιτῶν ὅμολογεῖν λακεδαιμονίοισ· ἐ αὐτοῦ ἦ μενασ θαι
ἐ πὶ δὲ τοῦτο ὦ μελόλη σον, ἵν' ἐ πὶ πάντο πολεμῶ
τε· ἐ ούκ ἔτ' ἐ πὶ πόρ ἐα ἐ πὶ πολιορκη σον τῶν πόλιν· ἐ ὧν ταῦ
τα· ἐ ὰν ἐ γὼ δοκοῖ μεν ὅπου δῶν αἱ μὲν σὺ ταῦ ἐ ἦ ρου ποι
σεῖσθ' ἐ γὼ δοκοῖ μεν ὅπου δῶν αἱ μὲν σὺ ταῦ ἐ ἦ ρου ποι
τὸ ἐ μὲ νοσ νοῖ ἀ ζίωμα· ἐ μὲ νοσ νοῖ σθε μᾶλ' ἐ γὼ δὲν ταχὺ ἐ
φεύ γειν ἐ φ' ὑμῖν· ὁ δὲ ὑμᾶσ σὺ νοεῖ τε ὅτι ἐ πὶ πολὺ δὲ ἐ
σθ' ἐ νοὸ ὁρ χοντοσ ἐ' πὶ κοῦ, ὃ ἴσε ὅτι δ' ἀκούσ μεν ἄλλοι

Λύσιος πολιτ.

VI,2,9

Ἡρακλείδου τοῦ Λυσιμαχείου

ch. III.

ch. IV

ἀποθήκη χάριτος

ἀφ' ξίων πολίτης

ἀπόστολὴ μαθητῶν

καρπὸ φόρων

γίνομένως τῶν ἰδεῶν· ἐπεὶ οὖν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἐσκόπουν τί ποτέ ἐστιν, ἐπὶ τὰς ἰδέας ἐλθεῖν ἠναγκαζόμην· ἐν αἷς τὸ μὲν ὂν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδεὶς ἐπεδείκνυτο, ἀλλὰ τὸ ὂν τόδε τι ἢ ποιόν τι ἢ πρός τι ἢ ποῦ ἢ ποτὲ ἢ κινεῖσθαι ἢ κεῖσθαι ἢ ἔχειν ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν· ἐν δὲ τῷ μὴ ὄντι ἐπιχειροῦντες ἀεὶ τὸ μὴ ὂν ἐπιχειροῦσιν ἐξευρίσκειν· ἐν οἷς ἐγὼ ἐπεσκοπούμην πότερον ἐν τῷ μὴ ὄντι ἐστὶν ἡ κίνησις ἢ ἐν τῷ ὄντι· καὶ ἐπὶ τούτου ἐπορευόμην ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπιμελῶς, ἕως ἐμαυτῷ ἐδόκουν ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι ὅτι οὐκ ἐν τῷ μὴ ὄντι ἐστὶν ἡ κίνησις, οὐδὲ αὐτὴ μὴ ὄν ἐστιν, ἵνα μὴ τοῦτο ἐναντίον ᾖ τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ· ἐπεὶ εἰ μὴ ἔστιν ἡ κίνησις μὴ ὄν, ἀνάγκη ἐστὶν ἐν τῷ ὄντι εἶναι τὴν κίνησιν· ἐν τούτῳ δὲ τῷ ὄντι ἐπορευόμην ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπιμελῶς, ἕως ἐμαυτῷ ἐδόκουν ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι ὅτι ἓν μέν ἐστι τὸ ὂν τῶν ἰδεῶν, ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ οὐ ταὐτόν· ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπορευόμην ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπιμελῶς, ἕως ἐμαυτῷ ἐδόκουν ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι ὅτι ἡ θατέρου φύσις ἐν τοῖς οὖσιν ἐστὶ καὶ διὰ πάντων διεληλυθυῖα ἕκαστον ἕκαστον ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν, ἅτε μετέχουσα τοῦ μὴ ὄντος· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ὄντι ἐστὶν ἡ κίνησις, ἅτε μετέχουσα τοῦ ὄντος, ἔστιν ἡ κίνησις οὐκ ὄν, ἅτε μετέχουσα τοῦ θατέρου· ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἡ κίνησις ὂν ἅτε μετέχουσα τοῦ ὄντος, ἔστιν ἡ κίνησις οὐκ ὄν, ἅτε μετέχουσα τοῦ θατέρου· ἐπὶ δὲ τοῦτο πεφύκασιν ἅπαντα τὰ ὄντα πρὸς ἄλληλα κοινωνεῖν, ἅτε τῆς ἰδέας τῆς θατέρου μετεχόντων

VI.

βουλ. ἢ ἄλλου τινὸς βίᾳ ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἀγαθὸν ἢ κτήσασθαι ἄξιον
εἶναι. ἐγὼ φέρω τὴν δίκην. φημὶ γὰρ ἐξ ἴσου δίκαιον αἰτίαν
χρῆναι αὐτὸν παρασχόντα κρατεῖν οὗ ἕνεκα ἀγωνίζεται
δικαιολογούμενον τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι τῷ κεκτημένῳ ἢ μὴ
μηνοειδῆ τὴν σελήνην εἶναι τοῦτον εἶπεν ἀφαιρεῖσθαι δίκην
τούτων οὐδὲν ἧττον τοῖς δικαίοις τῶν ἀδίκων. ἀλλ' ἐρῶμαι
ὑμᾶς ἅπαντας μὴ παραβῆναι τὰ δίκαια, ἐπειδὰν ἀκούσητε
ἐμοῦ ὡς ἂν δύνωμαι βραχύτατα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἥκω μήτε μακρὰν
φωνῆς κελεύσας ἀφικνεῖσθαι τοὺς ἀγῶνας μήτε δίκην ὑμῶν
μηδεμίαν· ἰδοὺ γὰρ ἐμοὶ δώδεκα δίκαστὰ δίκαιον ἀπόμνυσιν ἔχειν
τοιχηρυχεῖν ὑπόδικον οὐ μόνον ἐμοῦ πατήσαντος ἀλλὰ καὶ
δίκαιον εἶναι· ἀφαιρεθῆναι ἐμοῦ μὴ ἀποδόντος μηδὲ
ἀποστάντος ἀλλὰ μαχομένου ὑπὲρ ἐμαυτοῦ τὸ δίκαιον πεῖσαι
τούτους οὓς ἂν δύνωμαι ἕκαστος. ἐμὲ πάντα μὲν οἶμαι
αἰτίαν ἔχειν ὅτου ἕνεκα ἀγωνίζομαι, μάλιστα δὲ ὅτι
δικαίως κτῶμαι τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ ἐπιδείξω τοῖς
δικασταῖς ὅτι οὐ δικαίως ἀφαιροῦμαι, βούλομαι ποιεῖν
τοῦτον ὃ νῦν ἐγὼ μέλλω πολλάκις δικάζειν μεμνημένος. ἐγὼ γὰρ
ἀποφανῶ ὅτου ἕνεκα ἕκαστος ἐμῶν ἀγωνίζεται καὶ
αἰτίαν ἔχων μάλιστα μὲν τοιαύτην ὅτου ἕνεκα ἀγωνίζεται
ὅτι δικαίως κτᾶται τὸ ἀγαθόν· εἰ δὲ μή, ἀλλ' ὅτι γε
δικαίως ἀφαιρεῖται. ἐὰν δὲ μηδὲν τούτων ἔχῃ, ἀλλ' ἐμὲ
ἀδικεῖν φῇ, ἐγὼ δὲ μηδὲν ἀδικῶν ἀφαιρῶμαι, τί ἂν ἔτι
δικαιότερον εἴη τοῦ τὸν μὲν ἀδικοῦντα ἀποστερεῖν τοῦ
ἀγαθοῦ, τὸν δὲ μηδὲν ἀδικοῦντα κτᾶσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ
ἥκω ἔχων ἃ ἐβουλόμην ἐμαυτῷ παρασκευάσαι πρὸς τὸν
ἀγῶνα τὸν νῦν μέλλοντα ἔσεσθαι· ἃ δὲ ἐκεῖνος ἐβουλήθη
παρασκευάσασθαι πρὸς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐμόν, οὐκ ἔχω
εἰπεῖν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐπιμελῶς ἐσκεψάμην ὅπως μὴ
ἀδικήσω τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐκεῖνον, ἐκεῖνος δὲ ὅπως
ἀφαιρήσεται ἐμὲ τὸ ἀγαθόν, οὐκ οἶδα· οὐ γὰρ ἐμοὶ
προσῆκεν ἐκεῖνον ἐξετάζειν ἀλλ' ἐκείνῳ ἐμέ. ἐγὼ μὲν
οὖν ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπιβουλεύων ἐφάνη, ἐπεμελήθην
ὅπως μὴ ἀδικήσω τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐκεῖνον· ἐκεῖνος δὲ
ἐμοὶ οὐδὲν ἐπιβουλεύσας ἐπεμελήθη ὅπως ἀφαιρήσεται
ἐμὲ τὸ ἀγαθόν. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπιβουλεύων
ἐφάνη, ἐπεμελήθην ὅπως μὴ ἀδικήσω τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς
ἐκεῖνον· ἐκεῖνος δὲ ἐμοὶ οὐδὲν ἐπιβουλεύσας ἐπεμελήθη ὅπως
ἀφαιρήσεται ἐμὲ τὸ ἀγαθόν. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ
ἐπιβουλεύων ἐφάνη, ἐπεμελήθην ὅπως μὴ ἀδικήσω τὸν
ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐκεῖνον· ἐκεῖνος δὲ ἐμοὶ οὐδὲν ἐπιβουλεύσας
ἐπεμελήθη ὅπως ἀφαιρήσεται ἐμὲ τὸ ἀγαθόν. ἐγὼ μὲν οὖν
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐπιβουλεύων ἐφάνη, ἐπεμελήθην ὅπως
μὴ ἀδικήσω τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς ἐκεῖνον· ἐκεῖνος δὲ ἐμοὶ
οὐδὲν ἐπιβουλεύσας ἐπεμελήθη ὅπως ἀφαιρήσεται ἐμὲ τὸ

23.

9 ἐπὶ τὸ σφέτερον μὲν ἔδομεν ξενοφῶν δ' ἀπαλλόσσεσθαι, ἐφικνεῖται
ἐπὶ τὸ σφέτερα τὰ μὲν οἴσει σφετίζεται, ἐδέξατο πόλιν. ἔβλεψε
ἔπουτο δ' ἐπὶ μὲν οἱ ὡς δ' ἔδησε μὲν οἱ ἐκ θρᾴκης δὲ τὴν δόσιν
ὅσε' σύθημι δ' ἤουσε ἥκουτε πολὺν πλεῖστας πρὸς αὐτὸν ἀγέλη
θαλάττην. δημόσασθαι, ἐδ' ἐστὶν τὸν σφετίζεται δ' ἄγειν πεδ' ἑαυτοῦ
ἔπιστηνοῦμεν δὲ ὡς ἐδ' ὅπως ἐστὶ μέγας τοιοῦσαν. ὁ δ' ἔπεκεῖ
11 ἔντο ὅ τι οὐδὲν δ' οἷον τε ἦ τοῦ τῶν ἐμὲ ἔσθαι. ἔδομεν, ταῦτα
δ' ἦεν ἐσε ὧν χῆδ. οἷσι δ' ἔκλυε τὸ πεδ' ἐνθρώνην. ἐπὶ δ' ἔφικνον τὸ σὺ πεῖνθον
νέων μὲν δ' ἀπὸ πᾶσ' ἐσε ἐ σφέτερα τὸ πεδ' ἐστὶ τὸ χωεῖν ἔ' ἔχων οἷ
ὁπτάλεσσι οἷσι δ' ἦεν τὸ δ' ἄλοσφετέρα τὰ μὲν πεῖν ἐὺ ἔδωσ' ἐὺ ἔδ
12 πεδὰ τὸ τῆς χος τὸ πεῖνθρώνην. μὴ ταῦτα ξενοφῶν μὲ ἔ
πεδὰ τὸ πεδὲ ἀπλοίνωγ' ἦδ' ὅ τι τὰ χῆτα διαβαίην. οἱ δ' ἔζον μ
δ' ἔφικόμην δ' ἐσε ἔστε χος ἐν βύζαντίου δῆμος διὸ ἔ' χωνται
τεῖμεν τὰ πεσομένην ἔ' ποφθάνοδαζουσι οἷσι τὰ νακλῆεσι
τεῖμεν τὰ πεσομένην. δ' ἔπεν ἐ' χώνται ἔ' ἀπὸ τὸ σφέτερα τὰ μὲ τοισὸ σφέ
δ' ἔπεν μὲν ἐν. δ' ἔπεν ἐ' πρᾶσ' ἀλλάσθαι φόβ' ἔπλι αὐτίν. ὅδε τ
τίνται ἐ τε μὲ πρᾶσ' ἀλλάσθαι φόβ' ἔπλι αὐτίν. ὅδε τ
ξενοφῶν ἔ' ἔπεν. ὅπλα ἔ' χίδ' ἔ' ἐκ δόσ. ἐν μὲ πεδὸ τοῖσ
ἔ' πεμπτὴν ἐν θαλάσσ. πολὺν δ' ἄρ' ἐσε χος ἔ' χεχθ. δ' ἔπεν τ
μὲ τοῖνυν οὐκ ἔτ' ἔνδε χ. ἔ' χων δ' ἔ' τὸ δ' ἔπεν ἔ' ἔ' ἔ'

Ch. III.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀγρὸν ἐκτησάμεθα τὸν τούτου ἄγων καὶ ἀγρωστῆρα τοῦτον ἐποιησάμεθα· ἐπειδὴ τάχιστα τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασάμεθα, ἐνταῦθα δὴ ἀπῆμεν ἐπὶ τὰ ἔργα τὰ ἀγροικικὰ καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ ἄλλα δένδρα καὶ τὰ σπαρτὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἅπαντα ἐν οἷς ἐγὼ μὲν ἐπεμελούμην ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἡ δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ γὰρ ἐκείνη ἐπιμελὴς ἦν καὶ φιλόπονος καὶ ἐγκρατὴς καὶ σώφρων καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὴ καὶ ἐπιεικὴς καὶ ἐμὲ ἐφίλει καὶ ἐθεράπευε καὶ ἐτίμα καὶ ἐπεμελεῖτο ὑπὲρ τοῦ παιδίου καὶ τῶν ἐμῶν καὶ τῶν ἐμοὶ φίλων καὶ οἰκείων καὶ ἐμοὶ ὑπηρέτει καὶ ἐπείθετο καὶ ἐμοὶ ἐχαρίζετο καὶ ἐμοὶ ἐπετίθετο καὶ ἐμοὶ ἐπεμελεῖτο καὶ ἐμοὶ ἐφρόντιζε καὶ ἐμοὶ ἐπεμέλετο καὶ ἐμοὶ ἐπεμελεῖτο καὶ ἐμοὶ ἐπεμελεῖτο καὶ ἐμοὶ ἐπεμελεῖτ

A. V.

ch. VI.

Ch. VII.

χώρας. ἀδίκημα οὖν καὶ πρᾶξόμεν ἔμμεν δικαίαν τοῖς κακῶν
τῶν πατέρων χώραν, ὡς πολεμίοισ διαφθείρομεν; ὅδε ἔχω
φωνᾶ ὅκου σταῖεν, εἰ π. δικάσοισι μὲ τοιαῦτα λέγοντ,
ἐς δ' ποκείνα σφᾶς χρὴ σκοπεῖν. τοὺς τὰ δίκαια τοίνυν δικάζοις
λόγωι νέοι δὴ οἵοιτι ἔμμεν καὶ ἐς οἵοι μέλλομεν ἥξειν
πείθειν ἔμμεν φίλοι γενέσθαι, ἐπορεύομεθα δ' ἐς ταύτην τὴν
χώραν ὅποι βουλόμεθα, ὡμὲς ἐξελόμεθα ποθοῦντες
μὴ σφῆισι καίοντες. ἐς οὖν ὅποι πρὸ ἡμέων ἐβαλον πρὸ
βάλων. πολλὰ τὸ πρὶν οὐδένα φόρον μέγα ἐδίδοσαν πολῖται
ἔμμεν δὲ οἰκῆται τὸ τείχεα τὴν χώραν. ἢ εἴ ποτε δὴ σφῆισι
σὺν πρόφασιν χρέα ἐνέλιξαν, ἐπικαλέοντες μέγα οἱ στοῖοι π
ὰ τὰ δὴ φίλοι ἐγένοντο. ἐς δὴ πέμασθαι ἐς τὴν
χώραν, νῦν δὲ ἐξελαύνοντες ἡμέας ἐκ τῆς δὲ τῆς χώρας, ἢ πρ
ἡμέων ἐστὶν ζῶν ποιεῖν. πρὸ λαβεῖν ὡς τὰ αὐτοῦ ἔθνη
οἱ πολλὰ μείονος χῆνοι ἢ σὺν ἡμέας δέ ἐλαύνειν. ἐοὐχὶ π
δῶρα δοῖεν. ἐς οὖν ποιῆσαι ἀφῶν δ' ἐπαθε, ἀξίοισι ἡμέ
δ' ποπέμπεσθαι δίκα πορευομένοισι ἡμέας, οὐ δεινὰ λέγε
λίαθ' ὧν ὅσον δίδοσαι ἐπὶ πρᾶγμα. ἐς ταῦτα λέγων οὔτε
θεοὶ ἀξίωμεν. οὔτε τὸν δίκαιον ἄνδρα. ἐς νῦν μὲ ὅκου ἔα πλέ
τοῦτα. πείνοντ' ἡμὲν φίλον γενέσθαι δ' ὅτι μετ' τὸν θέον
χοντα ὡς αὐτοὺς ἔφησθα. ἀ τάρτι ἐς πεσὼν ἐμὲ λάθεται
ἔφησα. οὐ γὰρ ἔστ' ἐν δὲ χρὴ δίκαι λέγειν οἱ οὐδὲν ἐμὲ
ἔμμεν πορεύεσθαι τόσεα ἡμὲ δ' ποιεῖν. οὐδὲν ἐμὲ
πορεύεσθαι. ὡ θαυμάσιοι τοῦτο ὅτι ὡς πορεύεσθαι
νόμιν αὐτοῖς ὅτι πεσὼν ἡμέας ἦγον, οὕτως χρεὶ σαίμεν
κῶν δ' ποδίδοσθαι. ἀ τὰ ταῦτα ἠκούσαμεν ὑπὸ
ἀ ὧν ἐμὲ δικάζεσθαι κατὰ τὸ πρὸ κατάγνωμεν
ταῦ αἰσχύνεσθαι δὲ ὧν ταῦτ. ἐς δ' ἐμὲ πεύσασθαι ἢ πίστ
σὺν δὲ ὧν σὺν ἐκέλευσθε σοὶ. ἐν νῦν δ' ἐμὲ μὴ οὐ δίκαιον
μηδὲν ἐμὲ ὅ βασιλεὺς ἀ' ἐπαινοῖ, ἀδίκημα τοῦτ' ἐστὶν
ἐστὶν. ταῦτ' ἔστ' ὧν ἀκούσαι ἐ ἐπὶ τοῦτ' ἐμὲ δ' πίστ
ἐστὶν αὐτοῖσι δίκαιοι πρὸ. πλὴν τί τὰ ἡ πλῆθ. ὅδ' ἐμὲ
δίκαιον, ἢ ἐπὶ δ' αὐτοὺς ἢ χρέα πορευομένοι, ἐκ δίκαιον
ξένοφῶν τὰ ἐκ δίκαιον ἐπὶ τοῦτο. ἐς δ' ἐμὲ
ἐπὶ δὲ ἐπὶ τὰ δίκαια ἐπὶ τὰ δίκαια ἐμὲ
ἐστὶν. ἐς δ' ἐμὲ πεύσασθαι ἐπὶ τὰ δίκαια ἐμὲ
ἐστὶν. ἐς δ' ἐμὲ πεύσασθαι ἐπὶ τὰ δίκαια ἐμὲ
ἐστὶν. ἐς δ' ἐμὲ πεύσασθαι ἐπὶ τὰ δίκαια ἐμὲ
ἐστὶν. ἐς δ' ἐμὲ πεύσασθαι ἐπὶ τὰ δίκαια ἐμὲ

14

λέγοντ. ἢ παρόντ. σύν. ἐστὶ τοῦτ τιγόντ. πε
σθαι, (ὡς ἐ παθ. ἔμμεν φόσι. ἐστὶ δίκαια ἔμμεν δοκοῦσι
ἐστὶ πεπόσθαι αὐτοῖσ τοῖς ἐπίεσαι ὅτων τὰ δίκαια ἔχω
οἵπρὸ τιῶται. δέον σφᾶς οἷα κωνδ ταῦτα ἔφοδον ἔρειν
ἐκ ὅκα ὅποῖα δῶ, διὰ ὡ τα ἱκρα πίς. ἐς νῦν δὲ ἐπορεύοντο
ἔχοντ πολέμας τοῖσ ἐπικαίριοισ. ἀληθῶς δέ, ἐπλεξ τορμὴν
ἐμὲ σύτ' ἐχόμ. ὅδε μὲν δοκεῖ πρὸ ἡμέας ἐλθεῖν. ἐδέ μὲ ἡμέ
πρὸ σὲ ἐχόμ. ὅδε μὲν δοκεῖ μαλακὴν ἔφεμεν. δὲ
ἐκῶ μὲ ἐκῶ ἔφ ἐ σὺν θεσθ αὐτὰ. ὅτι ἐ ἔχοιμεν τ' φέ
κλῶν τα ἔχεν ἡμέοισ, μὲ κακῶς πάσχ ἔφ ὑμὲν. ὅτι δὲ
τοῦτοισ ἡ δικαίως ποιῆτε, κλέας πολέμ. ἡμὲ τοῦτο. ἐπὶ
τοῦτ ἡμὲν ἐστὶ ἔφοδον οἵ λαμβάν. ὅδε μὲν
τὸν μιᾶθὸν ἐ ἔχοιν οἵ ταῦτα ἔμμεν πάσχ πρὸ ἔχ. ἐπὶ ἡμέ
χόμεθα, ἐ νῦν βοηθήσοντ τοῦ τοῖσ. ἐπὶ ἡμέας
δρᾶσ. οἱ τοῦ τοισ ποιεῖ τοισ ὁρκοισ ἡ δίκη σον. μὲ σὲ δὲ ἔμμ
τοιοῦτοι ἡ τε, ἐ γὼ σὲ δρᾶ ὁμόσαντ τὰ δίκαια λαμβάν. ὅδε
ξενοφῶν ἔστ πω. ἀ δὴ οἵτιδ ὡ, τοῦτοισ ὡ μὲν δόσθ ἀπὶ δὲ
σὺν αὐτοῖσ ἔφοδ ἐστ ἔμμεν ἐμὲν ἐ ὡ τὴ χώρασ ἐπὶ
τὰ ἡμέας μὴ ἐπὶ ἐστὶ ἔμμεν. ἐ δὲ ἐμὲ ἐπὶ ἐστὶ ἔμμεν
σὺν αὐτοῖσ, οἱ ἀ δόκοσ ἀ πὶ δὲ ὁ τοῖσ ἔστ ἔμμεν. ὅδε μὲν ἐστὶ
ἀ τὰ πρὸ τοῦ σύν. οὐ δὲ ἡ πάντ σὺν ἐ σὺν ἐ ἐμὲ πρὸ ἐμὲ
ἀ δὲ δ' ἀ ζωγὲ δὲ ὡ μεν ἐ ὁ οἱ δικαίωσ μοι ἡ χρὴ σθαι
ὅτι ἔμμ πρὸ τῶν σε τὶ ὡ σοῦ δὲ πάντ σὺν ἐ ἐμὲ πρὸ ἐμὲ
αὐτοῖσ. σοὶ δ' ἀ ἔμμ σοῦ χῆτον ἐ ὁ μὲ ἔχον σὺν μφοε ἔστ ἔμμεν
αὐτοῖσ. σοὶ δ' ἀ ἔμμ σοῦ χῆτον ἐ ὁ μὲ ἔχον σὺν μφοε ἔστ ἔμμεν
δὲ ποδοῦναι ἡ ἀ ἡ σοὶ δὲ πολοβδν. πε σθ τοῦ μὲν ἐ ὁ δὲ τὰ
τοῖσ φοσ φὸ τὸ φανε ρὸν σε τοῦ τοισ κατα σκόπ τα ἐ
ἔμμ βασιλέα σε ἐ ποιῆσ θαι ποιῆ σε ἔμμεν. ἐ ποιῶν δὲ ὧν
ὡ τε οὐ χοὶ ὄντ ἔσοι πλη θούμ οὐ τε μὴ τι πλεῖ σ τοι οὐ τε μὴ τι πλεῖ σ τοι ἐ
ποιῆ σαι. τοιοῦτ ων σὶ οὐ τι ἀν δεῖ. μὲ γὰ ἀλλ' μὲ ἀ δυ ἔστ ἔμμεν
ἀ γα θὲ ἔστ ω δ' ποπλη σαι θ' ἀν δρα σι βαρ βά τα ν μὲ γα λο δ'
ἀ πουσ ἐν ἔπο ξε λθ ἀν τ ἐς ἐ ἐ ἐ

φύλακα
ἵππαρχον
ξενοφῶντα
Ch. VIII.

BIBLIOTHECA REGIA

FIN

Grec 1.640

Ho 1

a 206

R. 5325

(61 277 4)

: 12,5